

த ௪ 107

நாண் டலர்.

FLOWER-OFFERINGS.

Being **31** Hymns chosen
one for each day.

Vol. I

1933.

Published By
T. V. Paramasivam Pillai,
SALEM.

PUBLISHER'S NOTE.

—:o:—

These 31 Hymns are the best, most musical & most representative of the Tamil Hymns. They have been selected by Mr. T. B. Krishnaswami, M. A., B. L., D. E. O., Salem & annotated by Pandits V. Oolaga Ulian & T. Ramanuja Reddiyar Pandits Namakkal & Tiruchengode.

௧௭:1௦7

பதிப்பாசிரியர் குறிப்பு.

இதற்கண்ட 31 தேவார திருப்பதிகங்கள், தேவாரங்களிலெல்லாம் தலை சிறந்தன. இவை கனம் கல்வி இலாகாத் தலைவர் திருவாளர் டி. பி. கிருஷ்ண சுவாமி முதலியாரவர்களால் தெரிந்தெடுத்தும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுமுள்ளன. இவற்றிற்கு பதவுரை தமிழ் பண்டிதர்கள் ஸ்ரீமான் வி. உலக ஊழியர், ஸ்ரீமான் டி. இராமாநுஜ ரெட்டியார் இவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளது.

முகவுரை.

நம் தாய்மொழியான தமிழ் மொழியில் அரிய பண்ணும் அழகிய இசையுமமைந்து, நம் தமிழ் நாட்டின் தெய்வ வுணர்ச்சியாகிய தாமரைத் தடாகத்திடையுற்பத்தியாகிய இத் தேவார மொட்டுக்களை நாளொன்றாக மலர, தேன்பிலிற்று நேர்மையனவாய், ஏடுடைய மலரார் பணிந்தேத்துவோர்க்குப் பயன்படுமாறு தொகுத்து, அடியார்க்கு எமது சிறுபணியாக இப்புத்தகத்தைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

IN DEO FACIEMUS VIRTUTEM

The Psalter.

THROUGH GOD, WE SHALL DO VALIANTLY

புலையாம் பிறவி பிறந்தென்செய்தோம்
 பொன்னி பொன் கொழிக்கும்
 அலையார் திருவரங்கத் தெம்பிரான்
 நமதன்னை யொடும்
 தொலையாத கானங்கடந்த வந்நாள்
 தடந்தோறும் புல்லாய்ச்
 சிலையாய்க் கிடந்திலமே நெஞ்சமே
 கழறீண்டுகைக்கே.

(பிள்ளைப்பெருமானையங்கார்)

What have we done with this worthless
 existence, of ours O Heart !, when our Lord of
 Srirangam washed by the waters of the gold-
 scattering Cauveri went-forth into exile, with our
 great Mother, into the endless forest, why were
 we not, on every inch of ground they passed
 over, as grass or stepping stone, to be graced
 by their sacred feet?

PILLAI PERUMAL IYENGAR.

பொருளடக்கம்.

TABLE OF CONTENTS.

திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
தேவாரப் பதிகங்கள்.

	பாடல்கள்	மொழி பெயர்ப்பு
1. திருப்பிரமபுரம்	... பக்கம் 1	பக்கம் 2
2. திருநீற்றுப்பதிகம்	... 9	10
3. நமச்சிவாவந்திருப்பதிகம்	... 15	16
4. கோளறுபதிகம்	... 21	22
5. திருவையாறு	... 29	30

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
தேவாரப் பதிகங்கள்.

	பக்கம்	பக்கம்
1. திருவதிகை வீரட்டானம்	... 39	40
2. நமச்சிவாயததிருப்பதிகம்	... 47	48
3. திருப்புவணம்	... 53	54
4. ஸ்ரீ கயிலாயம்	... 61	62
5. திருத்தாண்டகம்	... 69	70

INTRODUCTION.

THE literature of a country, is the revelation of its soul. It is as difficult to understand the literature, as to understand the people, without an intimate soul-knowledge. The background of history and tradition, mythology and religious belief must be carefully studied and understood.

But a certain amount of fundamental agreement is inevitable, owing to the essential oneness of human feelings at all times, in all places and among all the races of mankind. In his attitude towards God, man feels the same awe and the same ennobling effect.

The accompanying 31 poems represent the cream of South Indian religious poetry, the embodiment and the best expression in felicitous phrase, beautiful diction and melodious language of the sincere devotion to an Almighty power that the best souls of South India have been capable of.

For a proper understanding of them, a careful study of the symbolism involved and a clear understanding of the allusions to history, tradition and puranic lore are necessary.

II

The object of this preface is to supply this information.

Poppy symbolising death and the aureole symbolising sanctity are familiar to all western readers Likewise the lamb symbolising the Christ is equally familiar.

In Hindu symbolism, the serpent, the tiger and the elephant, fire, the crematorium, the images of gods, all embody very definite ideas. Elsewhere the worship of idols may be meaningless. In Hinduism, every image is a shorthand pictorial representation of a multitude of ideas defining or describing the deity.

The figure of Ganesha is a brief hieroglyphic representation of the immanence of the deity in all creation. From the grass the deity wears, to the Pipal tree under whose shade he sits, the whole of the vegetable kingdom is subsumed. From the mouse below to the elephant's head, all animal existence is comprehended. The conquest over the elephant, here as elsewhere in Hindu symbolism, is the conquest of the ego, conceit and selfishness. To know that before God, "there is no last nor first", to know that the Lord is all pervasive and to acquire a becoming humility are essential and the fear of the Lord is the

III

beginning of wisdom. Hence this figure is set at the gate-way to impress on man, the idea of the immanence of God everywhere.

The Elephant's trunk in Tamil is called *சுதிக்ரை*, or the arm or hand of worship. Ganesha at the gate-way sets up an example of devotion calling on the devotee to worship with folded hands. He holds a cake in one hand that which feeds the world and writes with one of his tusks and symbolises all the learning of the world.

God is a God of wisdom, the Lord of the learned- *கற்றவர் தொழுதேத்தஞ்சீர்* - of such greatness as to be worshipped by the learned, not the God of superstition, folly and ignorance.

The six-faced Subramanya symbolises the four cardinal points and the upper and nether world as being all pervaded by Divinity. The peacock on which he rides is the most conceited bird as the tiger and the elephant are the most conceited in the animal world. Riding on the peacock is subduing conceit. The idea as we see later is very much elaborated in the image of Nataraja.

The flag - staff with the rope of twisted grass, going round it in a spiral is symbolic of the *Kundalini* power in the spinal cord being made

IV

to blossom into the perfection which marks man's victory over the cycle of birth and death. Every birth is an opportunity to perfect the individual soul one step onward. By austere penance and observance of Yoga practice, it is possible to speed up this perfection and it is achieved by awakening the various nerve centres to activity that results in the immortality of the body and the victory over birth and death. What is born, must die; what is dead, must be born; never to die, is never to be born again. The complete control of the spinal cord makes a man immortal. He never dies and hence is never reborn. The object of going into a temple is by contemplation of divine qualities embodied in the various images, to contemplate the *Kundalini* power and develop it.

The idea symbolised by the crematorium is, it is a place where all desires are burnt out; the slag of baser metal and all earthly bonds are burnt off, leaving the pure gold of a perfected soul to reach heaven.

Of the Hindu Trinity-Brahma, Vishnu, Siva--the Creator, the Protector and the Destroyer--Siva the third of the Trinity is represented as dancing in a crematorium. His image specifically known as that of Nataraja, the Lord of the dance, is a very remarkable

one. The image shows, a four armed figure—bearing in each hand, a deer, a flame of fire, a drum and the fingers of the other hand offering protection—clad in tiger or elephant skin, with a serpent as an ornament, trampling on a giant who rolls about in a crematorium. The deer represents the mind that flits about inconstantly. Making it stand on one finger of a hand, is to concentrate the mind. The drum represents the music of the spheres, the harmony which governs and sustains the Universe. The flame of fire represents the burning out of all desires. The snake represents the Kundalini power; the elephant or tiger skin represents victory over the ego, self-conceit; the giant represents Time, past, present and future. So that, He is God, who concentrating His mind, burning out all desire, putting himself in harmony with the music of the spheres, has conquered conceit and thereby transcended Time.

A whole poem has been dedicated to the virtues of the sacred ashes. The point of so emphasising the importance of ashes is to show (i) that all things finally turn to ashes (2) that ashes represent the result of burning out one's desires and one should so transcend these desires (3) that ashes have a preservative property—seeds are usually mixed with ashes; and (4) that they have a medicinal virtue and when worn over the joints obviate the

evil effects of “Humours” and “Waters” in those regions. They are also worn in triplets to emphasise the trinity of mind, body and soul and the greater Trinity of Brahma, Vishnu and Siva.

The symbolism of the sheep and the lamb in Christianity finds a parallel in Hinduism in the cow and the calf. When Sree Krishna is said to herd cattle, it is symbolic of the Lord pasturing the flock of human souls. Their listening to his celestial music is the putting of human souls in harmony with the music of the universe.

Of the allusions, the chief are to the three floating cities; to Ravana's lifting up Mount Kailas; and to the success against Rakshasas.

The three floating cities are *Anavam* (conceit) *Kanmam* (Deeds) and *Maya* (illusion). We conquer death and life, by being rid of conceit, rising above illusion and actions that beget actions and bring on the circle of existence.

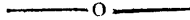
All the Rakshasas represent the principle of evil and represent revolutionary forces, operating to upset the ordered and settled scheme of the universe. Ravana uprooting the mountain stands for the principle of evil trying to unsettle the firmly esta-

VII

blished principle of an ordered universe. So do the other Rakshasas; they represent evil in one form or another.

That brings us finally to the basis of all religion. *Diverte a malo, et fac bonum; inquire pacem; et persequere eam.* Turn away from evil and do good ; seek after peace and pursue it.

T. B. Krishnaswami.

திருச்சிற்றம்பலம்.
திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள்
அருளிச்சேய்த
தேவாரப்பதிகங்கள்.

THE HYMNS OF
TIRU-GNANA-SAMBANDA.

1. திருப்பிரமபுரம்.

தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர்
தூவெண் மதிசூழிக்
காடுடைய சுடலைப்பொடி பூசியென்
னுள்ளங் கவர்கள்வன்
ஏடுடைய மலரான் முனைநாட்
பணிந்தேத்த வருள்செய்த
பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய
பெம்மா னிவனன்றே.

(1)

முற்றலாமை யினாகமோ டேன
முனைக்கொம்பவை பூண்டு
வற்றலோடு கலனாப் பவிதேர்ந்தென
துள்ளங் கவர்கள்வன்
கற்றல்கேட்ட லுடையார் பெரியார்
கழல்கையாற் றொழுதேத்தப்
பெற்றழர்ந்த பிரமாபுர மேவிய
பெம்மா னிவனன்றே.

(2)

நீர்பாந்த நிமிர்புன் சடைமேலோர்
நிலாவெண் மதிசூழி
ஏர்பாந்த வினவெள்வளை சோரவென்
னுள்ளங் கவர்கள்வன்

1. TIRU-PIRAMA-PURAM.

Behold Him, the Lord of Brahmapur (*Shiyali*) with ornaments on his ears, riding on a bull and wearing on his head the peerless white crescent. He has, smeared on His body, the ashes of the crematorium. It is He, that by His Divine grace has drawn all my (heart) devotion towards Himself, for that I had worshipped Him of yore, with many petalled flowers ! (1)

Behold again, Him the Lord of Brahmapur, riding on a bull and wearing the ancient tortoise shell, the young serpent and the shoot-like boar's tusk, as ornaments ! He bears a clean skull as his begging bowl and draws towards Himself my devotions ! The learned, the wise and the great with folded hands worship His sacred feet. (2)

On His long locks of matted hair, holding therein the wide waters of the Ganges, He wears the peerless white crescent and draws towards,

Himself my Devotions, making the shining bracelets slip down the shrinking arm. (shrinking from pining with love) He has taken up his abode here at far-famed Brahmapur, to make known that in this world full of beautiful cities, this is one of the foremost. (3)

He brought down the dangerous castles that gaily floated along in air. He cheerfully uses Brahma's white skull as a bowl. It is He that has drawn towards Himself all my devotion. He wears the Earth-loving serpent and cassia flowers in plenty on His bosom high and broad, where resides His beloved consort Uma. It is He the Lord of Brahmapur. (4)

Half of Him is Woman. His locks are matted. He rides on a bull. He is here to be praised most highly and worshipped most devoutly. He has drawn towards Himself all my devotion the Lord of Brahmapur, Sliyali, which floated once like a boat, when the dark ocean sought to swallow up the whole world. (5)

Dancing to the music of the Vedas and bearing the blazing fire is He, who makes my set of lustrous white bangles slip from my wrists and fall and draws all my devotion to Himself; He the Lord, of Brahmapur whose fields and tall groves,

கறைகலந்த கடியார்பொழி நீடுயர்
 சோலைக் கதிரசுந்தப
 பிறைகலந்த பிரமாபுர மேவிய
 பெம்மா னிவனன்றே. (6)

சடைமுயங்கு புனலன் னலைன்
 னெரிவீசிச் சதிரவெய்தி
 உடைமுயங்கு மரவோடுழி தற்கென
 துள்ளங் கவர்கள்வன்
 கடன்முயங்கு கழிசூழ்குளிர் கானலம்
 பொன்னஞ் சிறகன்னம்
 பெடைமுயங்கு பிரமாபுர மேவிய
 பெம்மா னிவனன்றே (7)

வியரிலங்கு வரையுந்திய தோள்களை
 வீரம் வினவித்த
 உயரிலங்கை யரையன் வலிசெற்றென
 துள்ளங் கவாகவவன்
 துயரிலங்கும முலகிற பலவுழிக
 டோன்றுமபொழு தெல்லாம்
 பெயரிலங்கு பிரமாபுர மேவிய
 பெம்மா னிவனன்றே. (8)

தாணுதல் செய்திறை காணியமாலொடு
 தண்டா மரையானும்
 நீணுதல் செய்தொழி யந்நிமிர்ந்தானென
 துள்ளங் கவர்கள்வன்

where deep shadow lies, are rich with sweet fragrance and radiant with the sprinkled rays of the soft-moon. (6)

His locks bear the Ganges; He bears on his palm the blazing fire. The fire-spitting fascinating snake is the belt round his waist and so dancing about, He has drawn towards Himself all my devotion, He the Lord of Brahmapur, in whose cool groves, washed by lagoons of the sea, live in happy couples, many gold-feathered swans. (7)

It is He who has drawn towards Himself all my devotion, who foiled the strength of Ravana the great King of Lanka, when with valorous shoulders sweating with the effort, he tried to lift up Mount Kailas. In this world of Woe, each cycle of eras, He re-appears again and again as the Lord of Brahmapur. (8)

It is He has drawn towards Himself all my devotion, who in a blazing column of fire grew to a height and depth beyond thought. Vishnu and the lotus-loving Brahma, when terrified by the sight, by flying up in air and digging down into the Earth, to see

வாணுதல் செய்மந ளீரமுதலாகிய
 வையுக் தவறேததப
 பேணுகல செய்பிர மாபுரமேனிய
 பெமமா னிவனனறே.

(9)

புத்தரோடு பொறிநில் சமணும்
 புறங்கூற நெறிநில்லா
 ஒத்தசொல்ல வுலகம் பவிதேநடுதன
 துவ்வம் சவர்கள்வன்
 மத்தயானை மறுகவ்வுரி போர்த்தகதேதார்
 மாயம நிதவெனனப
 பித்தர்போலும் பிரமாபுர மேனிய
 பெமமா னிவனனறே.

(10)

அருநெறிய மறைவல்ல முனியகன்
 பொய்கை யலாமேய
 பெருநெறிய பிரமாபுர மேனிய
 பெமமா னிவனறன்னை
 ஒருநெறிய மனமவைததுணர் ஞானசம்
 பந்தன் னுரைசெய்த
 இருநெறிய தநிழ்வல்லவர் தொல்வினை
 தீர்த வெளிகாமே.

(11).

ஹை ———

ஹை

the top and the bottom, to find out the stature of Siva. From the radiant-browed women, all praise Him, up to the celestials and He protects them the Lord of Brahmapur! (9)

Maligned by Buddhists and the senseless Jains and spoken of in an irresponsible manner by the unrighteous world, He yet has drawn towards, Himself all my devotion, He who bears a beggar's bowl and wears the skin of a rogue elephant! In semblance of a mad-man, he inhabits Brahmapur the Lord who loves to mystify his devotees. (10)

In Brahmapur is the big tank where blooms the sacred lotus beloved of Brahma, versed in all virtuous ways. There too is the Lord of Salvation. With single-minded devotion, Sambandha has sung these verses. Whoso reads and understands them, may easily rid himself of old-time sins. (11)

2. திருநீற்றுப்பதிகம்.

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் றிரு வாலவாயான் றிருநீறே.(1)

வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந தருவது நீறு புன்மை தனிர்ப்பது நீறு
ஓதத் தருவது நீறு வுண்மையி லுள்ளது நீறு
சீதப் புனல்வயல் சூழ்ந்த திரு வாலவாயான் றிருநீறே. (2)

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
சுத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ வினியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திரு வாலவாயான் றிருநீறே. (3)

காண வினியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி யணிபவர்க கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மாணந் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணந் தருவது நீறு திரு வாலவாயான் றிருநீறே. (4)

2. IN PRAISE OF SACRED ASHES.

The sacred ashes are mantras; they are what the celestials wear on their person; beautiful to behold, worthy of worship, leading to salvation. Prescribed by Religion are the sacred ashes, the gift of Him, who has as part of Himself, at Tiru-ala-vai (*Madura*) the maid with the coral mouth! (1)

The Vedas speak of the sacred ashes; the worst evils are averted by them; wisdom is imparted and lowness averted by sacred ashes; what one ought to know more about and what embodies truth are sacred ashes; the sacred ashes which are the gift of Him who is Lord of Madura, surrounded by cool paddy-fields. (2)

Giving us salvation, worn by the sages, true as truth and praised by the good, imparting piety and instilling sweetness, and giving success are the sacred ashes of the Lord of Madura. (3)

Pleasant to see, imparting beauty, giving greatness to all who wear them, majestic, inspiring intelligence and ensuring the bliss of another existence, are sacred ashes. (4)

பூச வினியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு
 பேச வினியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக் கெல்லாம்
 ஆசை கொடுப்பது நீறு வந்தம தாவது நீறு
 தேசம் புகழ்வது நீறு திரு வாலவாயான் றிருநீறே. (5)

அருத்தம தாவது நீறு வவல மறுப்பது நீறு
 வருத்தந் தணிப்பது நீறு வான மளிப்பது நீறு
 பொருத்தம தாவது நீறு புண்ணியர் பூசம் வெண்ணீறு
 திருத்தகு மாளிகை சூழ்ந்த திரு வாலவாயான் றிருநீறே. (6)

எயிலது வட்டது நீறு விருமைக்கு முள்ளது நீறு
 பயிலப் படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு
 தயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம தாவது நீறு
 அயிலைப் பொலிதரு சூலத் தால வாயான் றிருநீறே. (7)

இராவணன் மேலது நீறு வெண்ணத் தருவது நீறு
 பராவண மாவது நீறு பாவ மறுப்பது நீறு
 தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு
 அராவணங் குந்திரு மேனி யால வாயான் றிருநீறே. (8)

மாலொ டயனறி யாத வண்ணமு முள்ளது நீறு
 மேலுறை தேவர்க டங்கண் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
 ஏல வுடம்மிடர் தீர்க்கு மின்பந் தருவது நீறு
 ஆலம தண்ட மிடற்றெம் மால வாயான் றிருநீறே. (9)

Pleasant to wear and sacred, are sacred ashes—Pleasant it is to speak thereof; a help to great souls to renounce, are the sacred ashes; the end of all things, are ashes; and all the country praises the sacred ashes of the Lord of Madura. (5)

Sacred ashes are wealth; warders of evil are they; assuagers of pain as well; and givers of the world celestial! Becoming in themselves, worn by the virtuous, are the sacred ashes of the Lord, of Madura with its many beautiful mansions. (6)

What destroyed the three cities are sacred ashes; of help both now and hereafter are ashes; what ought to be practised is the use of ashes; ashes are prosperity and ward off death; they purify; the sacred ashes of the Lord of Madura, Wielder of the sharp—shining spear. (7)

Ravana wore ashes, to save his soul; worthy of regard, are the ashes; of the nature of *Sakhti* the goddess, are the ashes; Saviours from sins are ashes; of the beauty of earth, are ashes; ashes are all the Philosophy and wisdom, the sacred ashes worn by the Lord of Madura, who adorns himself with serpents. (8)

Beyond knowledge of Brahma and Vishnu are sacred ashes; covered are the bodies of the celestials with ashes; warding off all pain and bestow

குண்டிகைக் கையர்க ளோடு சாக்கியர் கூட்டமுங் கூடாக்
 கண்டிகைப் பிப்பது நீறு கருத வினியது நீறு
 எண்டிசைப் பட்ட பொருளா ரேத்துந் தகையது நீறு
 அண்டத் தவர்பணிந் தேத்து மால வாயான்றிரு நீறே .(10)

ஆற்ற லடல்விடை யேறு மால வாயான் றிருநீற்றைப்
 போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசுரன் ஞானசம் பந்தன்
 தேற்றித் தென்ன னுடலுற்ற தீப்பிணி யாயின தீரச்
 சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே. (11)

ing health on the body are ashes; the sacred ashes of the Lord of Madura, who for mankind's sake, ate up the world-destroying poison. (9)

Dazzling the Jains who bear water vessels and Buddhists who go about with them in crowds, are ashes; pleasant to meditate on are ashes; praised by the Lords of the Ends of the Earth are the sacred ashes of the Lord of Madura, whom all the world bows down before, in worship. (10)

The power of the sacred ashes of the Lord of Madura, who rides on the all-conquering bull, I Gnanasambanda of far-famed Shiyali, have sung in ten stanzas, to ward off the pain of fever in the Pandya King. Whoever reads them, will be happy. (11)

3. நமச்சிவாவந்திருப்பதிகம்.

காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஓது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது
நாத னும நமச்சி வாயவே. (1)

நம்பு வார்நமர் நாவி னவற்றினால்
வம்பு நரண்மலர் வார்மது வொப்பது
செம்பொ னூர்கில கம்முல குக்கெலாம்
நம்ப னும நமச்சி வாயவே (2)

நெக்கு ளார்வ மிகப்பெரு கிந்நினைந்
தக்கு மாலைகொ டங்கையி லெண்ணுவார்
தக்க வானவ ராத்தரு விப்பது
நக்க னும நமச்சி வாயவே. (3)

இயமன் னூதரு மஞ்சவ ரின்சொலால்
நயம்வந் தேர்தவல் லார்தமை நண்ணினால்
நியமந் தானினை வார்க்கினி யானெற்றி
நயன னும நமச்சி வாயவே. (4).

கொல்வா ரேணுங் குணம்பல நன்மைகள்
இல்லா ரேணு மியம்புவ ராயிடிந்
எல்லாத் தீங்கையு நீங்குவ ரென்பரால்
நல்லார் நாம நமச்சி வாயவே. (5)

3. THE NAME OF THE LORD.

That which leads in the path of virtue those who praise with passionate love, melting and gathering in the eyes; that which is the inner essence of the four Vedas; it is the Lord's name Namaschivaya. (1)

That of which the utterance by the faithful believers is sweet on the tongue, like sweetest honey from fresh-blown flowers; that which is as a glorious beauty-spot, lustrous as gold on the forehead of the world; it is the Lord's name Namaschivaya. (2)

That which makes one with the celestials those who, with the heart melting and abounding in love, tell the chunk-beads (rosary), it is the Lord's name Namaschivaya. (3)

The name of Him, who has a third eye on his forehead, who is sweet to those that think of him regularly, is Namaschivaya. Of such, who sweetly sing His praise, even the messengers of death will be afraid, when they have to approach them. (4)

That which, being uttered but once, even by murderers and those who lack all virtue, makes all evil depart—so say the wise—it is the name of the good Lord Namaschivaya. (5)

மந்த ரம்மன பாவங்கண் மேவிய
 பந்த னையவர் தாமும் பகர்வரேல்
 சிந்தும் வல்வினை செல்வமு மல்குமால்
 நந்தி நாம நமச்சி வாயவே. (6)

நரக மேழ்புக நாடின ராயினும
 உரைசெய் வாயின ராயினு ருத்திரர்
 விரவி யேபுகு வித்திடு மென்பரால்
 வரத னும நமச்சி வாயவே. (7)

இலங்கை மன்ன னெடுகத வடுக்கன்மேல்
 தலங்கொள் கால்விரல் சங்கர னுன்றலும்
 மலங்கி வாய்மொழி செய்தவ னுய்வகை
 நலங்கொ னும நமச்சி வாயவே. (8)

போதன் போதன கண்ணனு மண்ணறன்
 பாதந் தாண்முடி நேடிய பண்பராய்
 யாதங் காண்பரி தாகிய லந்தவர்
 ஒது நாம நமச்சி வாயவே. (9)

கஞ்சி மண்டையர் கையிலுண் கையர்கள்
 வெஞ்சொன் மிண்டர் விரவில ரென்பரால்
 விஞ்சை யண்டர்கள் வேண்ட வமுதுசெய்
 நஞ்சண் கண்ட நமச்சி வாயவே. (10)

Even those whose sins have accumulated like Mount Manthara and are bound down by bondage by uttering the Lord's name Namaschivaya will be rid of the strong bonds of sin and will attain to the wealth of heaven. (6)

Even those, who seek deliberately to sink into seven—fold hell, if they but utter the name of the Lord, His hosts would quickly take them to heaven. (7)

That which saved the king of Lanka, when he lifted up Mount Kailas, and was for his impiety to be crushed mountain and all, by the toe of the Lord; that which saved that repentant sinner; it was the virtue—bestowing name of the Lord, Namaschivaya. (8)

That which Brahma, seated on the lotus, and He the lotus—eyed Vishnu, were unable to find the head or foot of, and being much distressed sung, was the name of the Lord, Namaschivaya. (9)

That which the Buddhists with the begging bowl and the Jains who eat out of their hands making them into a bowl and those wickedmen, who indulge in violent speech, shall never attain to, but which at the request of the Devas turned even poison into nectar and swallowing it has the dark spot in the neck, it is the Lord Namaschivaya. (10)

நந்தி நாம நமச்சி வாயவெனும்
சந்தை யாற்றமிழ் ஞானசம் பந்தன்சொல்
சுந்தை யான்மதிழ்ந தேத்தவல் லாரெலலாம்
பந்த பாச மறுக்கவல் லார்களே.

(11)

Those, who with a cheerful mind, sing the name of the Lord, as set forth in Tamil by Gnānasambanda, shall have power to cut asunder all the bonds that enslave. (11)

கோளறு பதிகம்.

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமே லணிந்தெ
னுளமே புகுந்த வதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழம் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறு நல்லநல்ல வைவநல்ல நல்ல
வடியா சவர்க்கு மிகவே. (1)

என்பொடு கொம்பொடாமை யிவைமார் பிலங்க
வெருதேறி யேழை யுடனே
பொன்பொதி மததமலை புனல்குடி வந்தெ
னுளமே புகுந்த வதனால்
ஒன்பதொ டொன்றோடேழு பதினெட்டு டொடாறு
முடனாய நாள்க ளவைதாம்
அன்பொடு நல்லநல்ல வைவநல்ல நல்ல.
வடியா சவர்க்கு மிகவே. (2)

உருவளர் பவளமேனி யொளிநீ றணிந்து
வுமையோடும வெள்ளை விடைமேல்
முருகலர் கொணறையிங்கண் முடிமே லணிந்தெ
னுளமே புகுந்த வதனால்

WARDING OFF EVIL.

The Lord, whose left half is the lady with
oulders like the bamboo, whose neck is dark with
allowed poison, and who has worn the moon and the
nges on his crest, by reason of my having
used him to the accompaniment of the sweet
EENA, entered my heart. Therefore the nine
nets shall lose all their evil influence and be
me, as to all devotees, ever propitious. (1)

As the Lord, on whose breast the bore, the
sk and the tortoise-shell glow with the garland
datura flowers, has with his lady, mount-
g on his bull, entered into my heart, the sixth,
e ninth, the tenth, the sixteenth, the eighteenth,
ich are inauspicious days, shall to me, as to all
votes, be auspicious. (2)

As the Lord of the coral-red frame, wear-
the lustrous *vibhuti* and adorned with the
wer of the *konrai*, having the moon on his
ad and the maid by his side, riding on the bull,

திருமகள் கலையதூர்தி செயமாத பூமி
 திசைதெய்வ மான பலவும்
 அருநெதி நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
 வடியா ரவர்க்கு மிகவே. (3)

மதிநுதன் மங்கையோடு வடபா லிருந்து
 மறையோது மெங்கள் பரமன்
 நதியோடு கொன்றைமாலை முடிமே லணிந்தெ
 னுளமே புகுந்த வதனால்
 கொடியுறு காலனங்கி நமனோடு தூதர்
 கொடுநோய்க ளான பலவும்
 அதிசுண நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
 வடியா ரவர்க்கு மிகவே. (4)

நஞ்சணி கண்டனெந்தை மடவாட னோடும்
 விடையேறு நங்கள் பரமன்
 துஞ்சிருள் வன்னிகொன்றை முடிமே லணிந்தெ
 னுளமே புகுந்த வதனால்
 வெஞ்சின வவுணரோடு முருமிடியு மின்னு
 மிகையான பூத மலையும்
 அஞ்சிடு நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
 வடியா ரவர்க்கு மிகவே. (5)

வாள்வரி யதளதாடை வரிகோ வணத்தர்
 மடவாட னோடு முடனாய்
 நாண்மலர் வன்னிகொன்றை நதிசூடி வந்தெ
 னுளமே புகுந்த வதனால்

has entered my heart, Lakshmi, Saraswathi, Durgas the Earth Goddess, and the Lords of the eight direction, shall to me, as to all devotees, be gracious. (3)

As the Lord, who chants the Vedas sitting in the far north, with the crescent—browed maid by his side, adorned with the river and the garland of *konrai*, has entered my heart, the angry minister of death, fire and Death himself with all his messengers and all vile forms of disease shall cease to afflict, but become to me, as to all devotees kind and good. (4)

The Lord of the poison—marked throat is my father. Adorned with the *vanni* and *konrai* and riding on the bull, with the maid by his side, He has entered my heart and therefore the angry Asuras, the frightful thunder and lightning and the many spirits of evil, shall be afraid of and therefore be to me, as to all devotees, kind. (5)

As the Lord wearing the loin cloth and wrapping himself in the striped lustrous skin of the tiger, adorned with the fresh - blown *konrai* and *vanni* and with the river and the maid, has entered into my heart, the murderous lion, tiger, elephant,

கோளரி யுழுவையோடு கொலையானே கேழல்
 கொடுநாக மோடு கரடி.
 ஆளரி நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
 வடியா ரவர்க்கு மிகவே. (6)

செப்பின முலைநன்மங்கை யொருபாக மாக
 விடையேறு செல்வ னடைவார்
 ஒப்பின மதியுமப்பு முடிமே லணிந்தெ
 னுளமே புகுந்த வதனால்
 வெப்பொடு குளிரும்வாத மிகையான பித்தும்
 வினையான வந்து நலியா
 அப்படி நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
 வடியா ரவர்க்கு மிகவே (7)

வேள்தல விழிசெய்தன்று விடைமே லிருந்து
 மடவாட னேடு முடனாய்
 வாண்மதி வன்னிகொன்றை மலர்குடி வந்தெ
 னுளமே புகுந்த வதனால்
 ஏழ்கடல் சூழிலங்கை யரையன்ற னேடு
 மிடரான வந்து நலியா
 ஆழ்கட னல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
 வடியா ரவர்க்கு மிகவே. (8)

பலபல வேடமாகும் பரனாரி பாகன்
 பசுவேறு மெங்கள் பரமன்
 கமலச னோடெருக்கு முடிமே லணிந்தெ
 னுளமே புகுந்த வதனால்

boar, furious serpent, bear, the manlike gorilla, these, without harming, shall prove to me, as to all devotees, kind and good. (6)

Because the Lord adorned with the lovely young moon and the Ganges on his crest, riding on the bull, with the beautiful tender-breasted maid, has entered into my heart, nor heat, nor cold, nor rheumatism, nor biliousness nor any of the other evils shall befall, but everything be propitious unto me as to all others. (7)

As the Lord, who with the furious eyes had burnt to ashes the god of Love, and who adorning himself with the lustrous moon, *vanni* and the flower *konrai* and riding on the bull with the maiden, has entered into my heart, the king of the seven-seas-surrounded Lanka, the deep sea itself and other difficulties will not approach me but be to me as to all devotees, good. (8)

As the Lord of the many forms, wearing on his crest the daughter of the waters and the flower of the maddar, riding on the bull with his maid by his side, has entered into my heart, Brahma

மலர்மிசை யோனுமாலு மறையோடு தேவர்
 வருகால் மான பலவும்
 அலைகடன் மேருநல்ல வவைநல்ல நல்ல
 வடியர் ரவர்க்கு மிகவே. (9)

கொத்தலர் குழலியோடு விசையற்கு நல்கு
 குணமாய வேட விகிர்தன்
 மத்தமு மதியுநாக முடிமே லணிந்தெ
 னுளமே புகுந்த வதனல்
 புத்தரொ டமணைவாதி லழிவிக்கு மண்ண
 றிருநீறு செம்மை திடமே
 அத்தகு நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
 வடியா ரவர்க்கு மிகவே. (10)

தேனமர் பொழில்கொளலை வினைசெந்நெ றுன்னி
 வளர்செம்பொ னெங்கு நிகழ
 நான்முக னாதியாய பிரமா புரத்த
 மறைஞான ஞான முனிவன்
 தானுறு கோளுநாளு மடியாரை வந்து
 நலியாத வண்ண முரைசெய்
 ஆனசொன் மாலையோது மடியார்கள் வானி
 லரசாள்வ ராணை நமதே. (11)

seated on the lotus, Mahavishnu, the Vedas, the Gods, revolving time, the wave-tossed ocean, the Himalayas, will all be to me, as to all devotees, propitious. (9)

As the Lord who has adorned his crest with the flower of the *datura* with the moon and the serpent, who as a huntsman was gracious to Arjuna, has, with the maid whose locks are adorned with bunches of flowers, entered into my heart, the sacred ashes of the Lord shall destroy, in dispute, the Buddhists and the Jains. This is true and certain. Therefore whatever evil may come from them, will turn to good, to me as to all devotees. (10)

The devotees who peruse this poem, composed by Gnanasambandar born at Shiyali, where wealth abounds and honey-dripping groves and sugar-cane and paddy grow luxuriantly and Brahma and others worshipped, will, being rid of the evil days, be as the kings of heaven. This is our firm belief. (11)

5. திருவையாறு.

புலனைந்தும் பெறிகலங்கி நெறிமயங்கி
யறிவழிந்திட் டைம்மே லுந்தி
அலமந்த போதாக வஞ்சேலென்
றருள்செய்வா னமருங் கோயில்
வலம்வந்த மடவார்க ணடமாட
முழுவதிர மழையென் றஞ்சிச்
சிலமந்தி யலமந்து மரமேறி
முகில்பார்க்குந் திருவை யாதே.

(1)

விடலேறு படநாக மரைக்கசைத்து
வெற்பரையன் பாவை யோடும்
அடலேறென் றதுவேறி யஞ்சொலீர்
பலியென்னு மடிகள் கோயில்
கடலேறித் திரைமோதிக் காவிரியி
னுடன்வந்து கங்குல் வைகித்
திடலேறிச் சுரிசங்குந் செழுமுத்தங்
கின்றலைக்குந் திருவை யாதே.

(2)

கங்காளர் கைலாய மலையாளர்
கானப்பே ராளர் மங்கை
பங்காளர் திரிசூலப் படையாளர்
விடையாளர் பயிலுங் கோயில்

5 AT TIRUVAIYAR

When the five senses confounded lose their normal course, when consciousness is lost and phlegm supervenes, at such a time to the frightened soul, He says, "Fear not." It is His temple at Tiruvaiyar where when the women come their religious rounds, the sound of their anklets makes the monkeys think that rain is falling, so that they climb the trees and look at the sky. (1)

Wearing round his waist the hooded serpent that crawls over clefts in rocks, riding on a fine bull, with the daughter of the mountain king by his side, begging his food, is He whose temple is at Tiruvaiyar, where the curled shells floating and carried on by ocean-waves are flung at night into the Kaveri and mounting the sand banks shed the pearls that adorn either bank. (2)

He is the wearer of a garland of bones. Mount Kailas is his seat. He lives in Thirukanapair. He has Parvathi on his left side. He has a trident for his weapon. He moves riding on a bull.

கொங்காளப பொழினுழைந்து கூர்வாயா
 லிறகுலர்த்திக் கூக னீங்கிச்
 செங்கானல் வெங்குருகு பைங்கான
 லிரைதேருந் திருவை யாதே. (3)

ஊன்பாயு முடைதலைகொண் டீருநின்
 பலிக்குழல்வா ருமையாள் பங்கர்
 தான்பாயும் விடையேறுந் சங்கரனார்
 தழலுருவர் தங்குங் கோயில்
 மான்பாய வயலருகே மரமேறி
 மந்திபாய் மடுக்க டோறும்
 தேன்பாய மீன்பாயச் செழுங்கமல
 மொட்டலருந் திருவை யாதே (4)

நீரோடு கூவிளமு நிலாமதியும்
 வெள்ளெருக்கு நிறைந்த கொன்றைத
 தாரோடு தண்கரந்தை சடைக்கணிந்த
 தத்துவனார் தங்குங் கோயில்
 காரோடி விசம்பளந்து கடிநாறும்
 பொழிலணைந்த சமழதார வீதித
 தேரோடு மாங்கேறிச் சேயிழையா
 நடம்பயிலுந் திருவை யாதே (5)

வேந்தாகி விண்ணவர்க்கு மண்ணவாக்கு
 நெறிகாட்டும் விகித்த னாகிப்
 பூந்தாம நறுங்கொன்றை சடைக்கணிந்த
 புண்ணியனார் நண்ணுங் கோயில்

His temple is at Tiruvaiyar, where through the fragrant groves, the storks with scarlet legs seek their food and preen their wet wings with their sharp beaks. (3)

The temple where abides Sankara, the wanderer from town to town with the begging bowl that drips with blood, who has by his side the maiden Uma, who rides on the spirited bull, He of the frame of fire, is Tiruvaiyar, where while the deer skip in the fields, the monkeys jump on the trees and the fish in the deep pools leaping out of water scatter honey from overhanging flowers and the red lotus ever blooms. (4)

The temple where abides the Lord who wears the waters (the Ganges) the tender leaves of the *bilva*, the crescent moon, the white maddar blossom, the plentiful *konrai* in garlands and the cool *karandai*, the Lord philosophic, it is Tiruvaiyar where rising to the clouds and full of fragrance are the groves. The fragrant car - streets in the vicinity abound in halls where tender women learn to dance. (5)

The temple which is sought by Him who is the king of kings, who shows the path of rectitude to men and to celestials, who wears the beautiful and fragrant *konrai* on His locks, it is

காந்தாரம் மிசையமைத்துக் காரிகையார்
 பண்பாடக் கவினார் வீதித்
 தேந்தாமென் றரங்கேறிச் சேபிழையார்
 நடமாடுந் திருவை யாரே

(6)

நின்னுலா நெடுவிசும்பி நெருக்கிவரு
 புரமுன்று நீள்வா யம்பு
 சென்றுலாம் படிதொட்ட சிலையாளி
 மலையாளி சேருங் கோயில்
 குன்றெலாங் குயில்கூவக் கொழும்பிரச
 மலர்பாய்ந்து வாச மல்கு
 தென்றலா ரடிவருடச் செழுங்கரும்பு
 கண்வளருந் திருவை யாரே.

(7)

அஞ்சாதே கயிலாய மலையெடுத்த
 வரககர்கோன் றலைகள் பததும்
 மஞ்சாடு தோணெரிய வடர்த்தவனுக்
 கருள்புரிந்த மைந்தர் கோயில்
 இஞ்சாய லிளந்தெங்கின் பழம்வீழ
 விளமேதி யிருந்தங் கோடிச்
 செஞ்சாலிக் ககிருழக்கிச் செழுங்கமல
 வயல்படியுந் திருவை யாரே.

(8)

மேலோடி விசும்பணவி வியனிலத்தை
 மிகவகழ்ந்து மிக்கு நாடும்
 மாலோடு நான்முகனு மறியாத
 வகைநின்றான் மன்னுங் கோயில்

Tiruvadi, where women sing sweetly to the *gandara* tune, and the others in the many halls learn how to dance. (6)

The temple where abides the Lord, who with the long-headed arrow shot down the three destructive cities that were floating in the sky, the Lord of Mount Kailas, it is Tiruvaiyar, where the hills are resonant with the songs of the *kœel*, where from the flowers rich honey flows and the sweet south wafts fine fragrance and the stout sugar-cane nods in the fields. (7)

The temple where abides the Lord, who crushed the ten heads and the radiant shoulders of Ravana, the king of rakshasas, who audaciously lifted up Mount Kailas, and who when he repented bestowed upon him His grace, is Tiruvaiyar, where the ripe fruit falling from the young cocoanut tree frightens the lusty buffaloes and they rush forth trampling on the growing paddy and seek repose in the lotus tanks. (8)

The temple where abides the Lord, whose height extending beyond the heavens and whose depth piercing through the earth, neither Brahma nor Vishnu could compass, is Tiruvaiyar, where to the

கோலோடக் கோல்வனையார் கூத்தாடக்
 குவிமுலையார் முகத்தினின்று
 சேலோடச் சிலையாடச் சேயிழையார்
 நடமாடுந் திருவை யாதே. (9)

குண்டாடு குற்றுடுக்கைச் சமணரோடு
 சாக்கியருங் குணமொன் றில்லா
 மிண்டாடு மிண்டருமை கேளாதே
 யாளாமின் மேலித் தொண்டர்
 எண்டோளர் முக்கண்ண ரெம்மீச
 ரிறைவரினி தமருங் கோயில்
 செண்டாடு புனற்பொன்னிச் செழுமணிகள்
 வந்தலைக்குந் திருவை யாதே. (10)

அன்னமலி பொழில்புடைசூழை யழையாற்றெம்
 பெருமாளை யந்தண் காழி
 மன்னியசீர் மறைநாவன் வளர்ஞான
 சம்மந்தன் மருவு பாடல்
 இன்னிசையா லிவைபத்து மிசையுங்கா
 லீசனடி யேத்து வார்கள்
 தன்னிசையோ டமருலகிற் றவநெறிசென்
 றெய்துவார் தாழா தன்றே. (11)

beating of time, bangled women dance and from their lovely faces the carp-like eyes roll and the bow-like brows turn and lovely women move about. (9)

~ Listen not to the meagrely-clad Jains, the Buddhists and the unrighteous rowdy wicked, but become the devotees of Him, the Lord of the eight shoulders, the three eyes, our Lord and master, whose temple is at Tiruvaiyar, where the flower-bearing Kaveri washes costly gems on either shore. (10)

Tirugnanasambanda, a student of the Vedas, one of lasting fame and hailing from the cool beautiful Shiyali, has in these ten stanzas sung the praise of the Lord of the swan-haunted, groves-surrounded Shiyali. Whoever sing these musically, praise His sacred feet and walking along the path of righteousness attain to the world of the celestials. (11)

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகங்கள்.

—:0:—

THE HYMNS OF
TIRU-NAVUK-ARSU.

—0—

1. திருவதிகை வீரட்டானம்.

கூற்றாயின வாறு விலக்கிலீர்

கொடுமை பலசெய்தன நானறியேன்
ஏற்று யடிக்கே இரவும்பகலும்

பிரியாது வணங்குவ நெப்பொழுதும்
தோற்று தென்வயிற்றி நகம்படியே

சூடரோடு துடக்கி முடக்கியிட

ஆற்றே னடியே னதிகைக்கெடில

வீரட் டானத் துறையம்மானே.

(1)

நெஞ்சம் முமக்கே யிடமாகவைத்தே

னிணையா தொருபோது மிருந்தறியேன்
வஞ்சம் மிதுவொப்பது கண்டறியேன்

வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
நஞ்சாகி வந்தென்னை நலிவுதனை

நணுகாமற் றுரந்து கரந்துமிடர்
அஞ்சேலு மென்னீ ரதிகைக்கெடில

வீரட் டானத் துறையம்மானே.

(2)

பணிந்தாரன பாவங்கள் பாற்றவல்லீர்

படுவெண்டலையிற் பலிகொண் டுழல்வீர்
துணிந்தே யுமக்காட்செய்து வாழலுற்றுந்

சுகுகின்றது சூலை தவிர்ந்தருளீர்

AT TIRU - ATHIGAI - VIRATTANAM.

You do not ward off from me this pain that tortures me like death; I know of no wickedness done to deserve this; night and day I cling inseparably to and worship your sacred feet; this pain never felt before, starts within my stomach and grips and twists and wrings my bowels. I can bear it no longer, oh Lord, who on the banks of the Gadila, abides at Athigai Virattanam! (1)

My mind, my thoughts I have dedicated to you. I know of no time when I am not thinking of you; so vile a disease I have never known before, weakening me like poison, by gripping and twisting and wringing my bowels; why do you not ward off such pain or cheer me with "Fear not," Oh Lord, who on the banks of the Gadila, abides at Athigai Virattanam.? (2)

You have the power to wipe off the sins of those who worship you! You bear about a skull as your beggar's bowl! You wear on your person the ashes of the cremated dead! You ride on a bull and wear a garland of skulls, Oh Lord. I

பிணிந்தார் பொடிக்கொண்டு மெய்ப்பூசவல்லீர்
 பெற்றமேற்றுசந்தீர் சுற்றும் வெண்டலைகொண்
 டணிந்தீர் மடிகே ளதிகைக்கெடில
 வீரட் டானத் துறையம்மானே. (3)

முன்னம் மடியே னறியாமையினுன்
 முனிந்தென்னை நலிந்து முடக்கியிடப்
 பின்னை யடியே னுமர்காளும்பட்டேன்
 சடுகின்றது சூலை தவிர்த்தநுளீர்
 தன்னை யடைந்தார வினைதீர்ப்பதன்றே
 தலைபாயவர்கங் கடனாவது தான்
 அன்ன நடையா ரதிகைக்கெடில
 வீரட் டானத் துறையம்மானே. (4)

காத்தாள்பவர் காவ லிகழ்ந்தமையாற்
 கரைநின்றவர் கண்டுகொ ளென்றுசொலி
 நீத்தாய கம்புக றூக்கியிட
 நிலைக்கொள்ளும் வழித்துறை யொன்றறியேன்
 வார்த்தை யிதுவொப்பது கேட்டறியேன்
 வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
 ஆர்த்தார் புனலா ரதிகைக்கெடில
 வீரட் டானத் துறையம்மானே. (5)

சலம்பூவொடு தூப மறந்தறியேன்
 றமிழோ டிசைபாடன் மறந்தறியேன்
 நலந்தீங்கிலு முன்னை மறந்தறியேன்
 னுன்னாம மென்னாவின் மறந்தறியேன்

have boldly declared myself your devotee. But this pain tortures me. Oh ward it off, Lord, who on the banks of the Gadila, abides at Athigai Virattanam ! (3)

In the days of my ignorance when I was a Jain, it was well the pain tortured me ; but since then, I am your devotee. Ward off this torturing pain. Is it not the duty of those in whom others seek refuge, to ward off all harm, Oh, Lord, who on the banks of Gadila, abides at Athigai — Virattanam? (4)

For that I scorned protection, I was flung into deep waters, as if with a taunt “ Shift for yourself”. Here I find no foot-hold and never was I taunted so: never suffered from pain that grips and twists and wrings, Oh Lord, who on the banks of the flooded Gadila, abides at Athigai Virattanam! (5)

To worship with water, flower and incense I have never forgotten; I have not forgotten to sing your praise in musical sweet Tamil; neither at good nor at evil times have I ever forgotten you: thy name is never absent from my tongue. Oh

உலந்தார் தலையிற் பலிகொண்டுழல்வா
 யுடலுள்ளுறு சூலை தவிர்த்தருளாய்
 அலந்தே னடியே னதிகைக்கெடில
 வீரட் டானத் துறையம்மானே

(6)

உயர்ந்தேன் மனைவாழ்க்கையு மொன்பொருளு
 மொருவர் தலைகாவ லிலாமையினால்
 வயந்தே யுமக்காட்செய்து வாழலுற்றால்
 வலிக்கின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
 பயந்தே யென்வயிற்றி னகம்படியே
 பறித்துப் புரட்டி யறுத்தீர்த்திடநான்
 அயர்ந்தே னடியே னதிகைக்கெடில
 வீரட் டானத் துறையம்மானே.

(7)

வலித்தேன் மனைவாழ்க்கை மகிழ்ந்தடியேன்
 வஞ்சம் மனமொன்று மிலாமையினால்
 சலித்தா லொருவர் துணையாருமில்லைச்
 சங்கவெண்குழைக் கா துடை யெம்பெருமான்
 சலித்தே யென்வயிற்றி னகம்படியே
 கலக்கி மலக்கிட்டுக் கவர்ந்துதினன
 அலுத்தே னடியே னதிகைக்கெடில
 வீரட் டானத் துறையம்மானே.

(8)

பொன்போல மிளிர்வதொர் மேனியினீர்
 புரிபுன்சடையீர் மெலியும் பிறையீர்
 துன்பேகவலை பிணியென் றிவற்றை
 நணுகாமற் றுரந்து கரந்துமிடர்

you begging with a skull for a bowl, ward off this fire that burns within! I faint Oh, Lord, who on the banks of the Gadila, abides at Athigai Virattanam! (6)

With none to advise or control, I grew conceited with domestic life and the joy of children; but since I left these to devote myself to you, the fire torments me, ward it off. I grow fearful and thin, with this pain that within my stomach digs and turns and pulls about, Oh Lord, who on the banks of the Gadila abides at Athigai Virattanam. (7)

I rejoiced in domestic life ; I lived a guileless life; when I weary of it, who shall help me, save you, Lord with the conch - ornament in your ears? Oh the pain it surges, sweeps in swirls and tears off my life. Hence I have grown weak and weary, Oh, Lord, who on the banks of the Gadila, abides at Athigai - Virattanam. (8)

Golden - lustrous is your body; you wear your matted locks; and the lean crescent. You do not ward off pain, care, disease. If this is what

என்போலிக ஞும்மை யினித்தெளியா
 ரடியார்படுவ திதுவே யாகில்
 அன்பே யமையும் மதிகைக்கெடில
 வீரட் டானத் துறையம்மானே (9)

போர்த்தாயங்கோ ரானையி னீருரிதோல்
 புறங்காடரங்கா நடமாட வல்லாய்
 ஆர்த்தா னரக்கன்றனை மால்வரைக்கீ
 முடர்த்திட் டருள்செய்தவது கருதாய்
 வேர்த்தும் புரண்டும் விழுந்தும்மெழுந்தா
 லென் வேதனையான விலக்கியிடாய்
 ஆர்த்தார் புனல்சூழ் திகைக்கெடில
 வீரட் டானத் துறையம்மானே. (10)

devotees suffer, who will ever choose you as their Lord, O, Lord compassionate, who on the banks of the Gadila, abides at Athigai Virattanam? (9)

You have clad yourself in a skin torn and stript from an elephant; you dance in the crematorium making that, the arena of your skill; you crushed under the huge Kailas mountain the boastful giant Ravana; you have forgotten to do such good now. I sweat and roll and fall and rise with pain: you do not ward it off, O, Lord, who on the banks of the full-flowing Gadila, abides at Athigai Virattanam. (10)

2. நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம்.

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணை த திருந்தடி பொருந்தக் சைதொழ்ச்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடவிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே. (1)

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கல மரனஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலம் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கல நமச்சி வாயவே. (2)

விண்ணுற வடுக்கிய விறகின் வெவ்வழல்
உண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையாம்
பண்ணிய வுலகினிற் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணிரின் றறுப்பது நமச்சி வாயவே. (3)

ஓடுக்கண்பட் டிருக்கினு மிரந்தி யாரையும்
விடுக்கிற்பி ரானென்று வினவுவோ மல்லோம்
அடுக்கற்கீழ்க் கிடக்கினு மருளி னாமுற்ற
நடுக்கத்தைக் செடுப்பது நமச்சி வாயவே. (4)

2 THE NAME OF LORD.

The Wisest of those whose words are helpful, the Lord of the radiant heavens, He saves those who with respect seek the protection of his golden feet and even when flung into the sea tied to a pillar of stone, He comes forth as the protector the Lord Namaschivaya. (1)

The most beautiful of flowers is the glowing lotus; the glory of the cow is to afford the five ingredients for the Lord's bath; the glory of the king is his rectitude and righteous rule; the glory of the tongue is to utter the name, Namaschivaya. (2)

Even as the fire from the pile of fuel heaped up to reach the heavens is as nothing, has been rendered harmless, likewise that which annihilates the sins of successive births in this world, is the Lord's name Namáschivaya. (3)

However much harassed, we shall not beg of any one for release, for even if one should struggle under a mountain load of misery; what rids one of it, is the gracious name of the Lord, Namaschivaya. (4)

வெந்தரீ றருங்கலம் விரதி கட்கெலாம்
 அந்தணர்க் கருங்கல மருமறை யாறங்கந்
 திங்களுக் கருங்கலந் திகழு நீண்முடி
 நங்களுக் கருங்கல நமச்சி வாயவே (5)

சலமில்ன் சங்கரன் சார்ந்த வர்க்கலால்
 நலமில் னாடொறு நல்குவா னலன்
 குலமில் ராகினுங் குலத்துக் கேற்பதோர்
 நலமிகக் கொடுப்பது நமச்சி வாயவே (6)

வீடினா ருலகினில் விழுமிய தொண்டர்கள்
 கூடினா ரந்நெறி கூடிச் சென்றலும்
 ஓடினே னேடிச் சென்றுருவங் காண்டலும்
 நாடினே னாடிற்று நமச்சி வாயவே (7)

இல்லக விளக்கது விருள் கெடுப்பது
 சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
 பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
 நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே (8)

முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்
 தன்னெறி யேசர னாத நிண்ணமே
 அந்நெறி யேசென்றங் கடைந்த வர்க்கெலாம்
 நன்னெறி யாவது நமச்சி வாயவே (9)

The glory of our ascetics is the wearing of the sacred ashes; the glory of the brahmins is to be acquainted with the six sections of the sacred lore; the glory of the moon is to shine on the Lord's crest; our glory is to utter the name, Namaschivaya. (5)

He is not angry with any; but save to those who are attached to Him, He giveth not his grace. Should even those without nobility of birth seek him, he gives them all that befits a noble birth, the Lord Namaschivaya. (6)

The impious perish, the pious prosper, and to be of the company of the pious I hastened and as I ran forth, I seeking found the sacred name, Namaschivaya. (7)

The light in the house dissipates the darkness thereof; the inner light derives its radiance from wisdom; the sun and the moon are lights seen of all; but the light unto the noble mind is the Lord's name, Namaschivaya. (8)

The oldest and noblest of paths is that of the triple-eyed Lord. It is certain that that will prove a sure refuge to all those that seek that path. The best road is the Lord's name, Namaschivaya. (9)

மாப்பிணை தழுவிய மாதொர் பாகத்தன்
பூப்பிணை திருந்தடி யொருந்தக் கைதொழ
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சி வாயப்பத்
தேத்த வல்லார் தமக் கிடுக்க ணில்லையே.

(10)

Those that praise with these ten Namaschivāya verses and with due regard worship Him who wears garlands of flowers and hath beside him the deer-like Uma, will be rid of all misery. (10)

3. திருப்பூவணம்

வடிவேறு திரிகுலந் தோன்றுந் தோன்றும்
வளர்ச்சடைமே லிளமதியந் தோன்றுந் தோன்றும்
கடியேறு கமழ்கொன்றைக் கண்ணி தோன்றுங்
காதில்வெண் குழைதோடு கலந்து தோன்றும்
இடியேறு களிற்றுரிவைப் போர்வை தோன்றும்
மெழிற்கழுந் திருமுடியு மிலங்கித் தோன்றும்
பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
பொழிற்கழும் பூவணத்தெம் புனித னூர்க்கே (1)

ஆணாகிப் பெண்ணைய வடிவு தோன்று
மடியவர்கட் காரமுத மாகித் தோன்றும்
ஊணாகி யூர்திரிவா னாகித் தோன்று
மொற்றைவெண் பிறைதோன்றும் பற்றூர் தம்மேல்
சேணாக வரைவில்லா வெரித்த றேன்றுஞ்
செத்தவர்தம் மெலும்பினுற் செறியச் செய்த
பூணாணு மரைஞாணும் பொலிந்து தோன்றும்
பொழிற்கழும் பூவணத்தெம் புனித னூர்க்கே (2)

கல்லாலி னீழந் கலந்து தோன்றுங்
கவின்மறையோர் நால்வர்க்கு நெறிக ளன்று
சொல்லாகச் சொல்லியவா தோன்றுந் தோன்றுஞ்
சூழரவு மான்மறியுந் தோன்றுந் தோன்றுங்

3. AT THIRUPUVANAM.

At grove-surrounded Thirupuvanam, the spotless Lord, is seen with the radiant trident, long matted locks, the crescent moon, the radiant and ragrant garland o *konrai*; with a white ear-ornament; he is seen wrapped in the skin of the thunderous elephant, with a beautiful crown and a body lustrous with sacred ashes. (1)

In grove-surrounded Thirupuvanam, the spotless Lord, is seen to be both man and woman, to be sweet nectar to his devotees; seen also as a beggar with a bowl begging for food; and adorned with the crescent moon; there is also seen the destruction of the wicked towns, with the Himalayas, bent like the bow therefor. The bones of the dead are seen worn as a garland and as a waist band. (2)

In grove - surrounded Thirupuvanam of the spotless Lord, we see the shade of the *Ichhi*, we hear the vedas expounded, we see the encircling snake and the fawn, we see the victory over

அல்லாத காலனைமுன் னடர்த்த ரேன்று
 மைவகையா னினைவார்பா லமர்ந்து தோன்றும்
 பொல்லாத புலாலெலும்பு பூணய்த் தோன்றும்
 பொழிற்கழும் பூவணத்தெம் புனித னூர்க்கே. (3)

படைமலிந்த மழுவாளு மாணுந் தோன்றும்
 பன்னிரண்டு கையுடைய பிள்ளை தோன்றும்
 நடைமலிந்த விடையோடு கொடியுந் தோன்று
 நான்மறையி னொலிதோன்று நயனந் தோன்றும்
 உடைமலிந்த கோவணமுங் கீளுந் தோன்று
 மூல்வெண் சிரமலை யுலாவித் தோன்றும்
 புடைமலிந்த பூதத்தின் பொலிவு தோன்றும்
 பொழிற்கழும் பூவணத்தெம் புனித னூர்க்கே. (4)

மயலாகுந் தன்னடியார்க் கருளுந் தோன்று
 மாசிலாப் புன்சடைமேன் மதியந் தோன்றும்
 இயல்பாக விடுபிச்சை யேற்ற ரேன்று
 மிருங்கடனஞ் சுண்டிருண்ட சுண்டந் தோன்றும்
 கயல்பாயக் கடுங்கலுழிக் கங்கை நங்கை
 யாயிரமா முகத்தினொடு வானிற் ரேன்றும்
 புயல்பாய்ச் சடைவிரித்த பொற்புத் தோன்றும்
 பொழிற்கழும் பூவணத்தெம் புனித னூர்க்கே. (5)

பாராழி வட்டத்தார் பரவி யிட்ட
 பன்மலரு நறும்புகையும் பரந்து தோன்றும்
 சீராழித் தாமரையின் மலர்க ளன்ன
 திருந்தியமா நிறத்தசே வடிகடோன்றும்

death. The devotees see him in five-fold aspect of Brahma, Vishnu, Rudra, Maheshwara and Sadasiva. Even the vile flesh-smelling bones are seen as beautiful ornaments. (3)

In grove-surrounded Tirupuvanam of the spotless Lord, is seen the noblest of weapons, the flame of fire; seen too the fawn; the twelve-armed child, Muruga; the swift bull; the banner; the chanting of the four vedas; the three eyes; the loin-cloth; the white swaying coronal; and the radiance of the glowing hosts of the Lord. (4)

There is seen in grove-surrounded Tirupuvanam of the spotless Lord, the grace shown to the loving devotees; over the unstained locks is seen the moon; the acceptance of the kind offerings made is seen; seen too is the throat dark with poison; the thousand faces of the goddess Ganges are seen in the sky as the carp jumps in the wide floods of the river; there is seen again the beauty of the locks of Siva, spread out to receive the Ganges. (5)

In grove-surrounded Thirupuvanam, of the spotless Lord, one sees all the flowers and the incense with which all the world has worshipped the Lord; there are seen the lofty feet, like the round red

ஓராழித் தேருடைய விலங்கை வேந்த

ஊடறுணித்த விடர்பாவங் கெடுப்பித் தன்று
போராழி முன்னீந்த பொற்புத் தோன்றும்

பொழிநிகழும் பூவணத்தெம் புனித னூர்க்கே. (6).

தன்னடியார்க் கருள்புரிந்த தகவு தோன்றுஞ்

சதூர்முகனைத் தலையரிந்த தன்மை தோன்றும்
மின்னையை நுண்ணிடையாள் பாகந் தோன்றும்

வேழத்தி னூரிவிரும்பிப் போர்த்த றேன்றும்
துன்னியசெஞ் சடைமேலோர் புனலும் பாம்புந்

தூயமா மதியுடனே வைத்த றேன்றும்
பொன்னையை திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்

பொழிநிகழும் பூவணத்தெம் புனித னூர்க்கே. (7)

செறிகழலுந் திருவடியுந் தோன்றுந் தோன்றுந்

திரிபுரத்தை யெரிசெய்த சிலையுந் தோன்றும்
நெறியதனை விரித்துரைத்த நேர்மை தோன்றும்

நெற்றிமேற் கண்டோன்றும் பெற்றந் தோன்றும்
மறுபிறவி யறுத்தருளும் வரையுந் தோன்று

மலைகளுஞ் சலமகளு மலிந்து தோன்றும்
பொறியரவு மிளமதியும் பொலிந்து தோன்றும்

பொழிநிகழும் பூவணத்தெம் புனித னூர்க்கே. (8)

அருப்போட்டு முலைமடவாள் பாகந் தோன்றும்

மணிகளாரு முருமென்ன வடர்க்குங் கேழல்
மருப்போட்டு மணிவயிரக் கோவை தோன்று

மணமலிந்த நடந்தோன்று மணியார் வைகைத்

lotus. Seen too the wheel weapon given to Vishnu after ridding him of the sin of killing Ravana, King of Lanka, who owned the peerless chariot. (6)

In grove-surrounded Tirupuvanam of the spotless Lord, the grace bestowed on his devotees is seen; seen too is the taking off of the fifth head making Brahma four-headed; seen at the side is the lightning-waisted maid; seen too the skin of the elephant worn with rejoicing; on the lovely locks are seen the water, the snake and the holy crescent; the holy frame radiant as gold is also seen. (7)

In grove-surrounded Tirupuvanam, of the spotless Lord, seen are the sacred feet with the heroic anklets on; seen is the bow with which the three towns were destroyed; the nobility that pointed out the great path is seen; seen are the eye on the fore-head and the riding bull; seen is the grace that cuts off all future birth; the daughter of the mountain, Parvathi and the daughter of the waters, Ganges are seen; seen too are the spotted snake, and the crescent moon, aglow. (8)

In grove-surrounded Tirupuvanam of the spotless Lord, is seen the maid with the lotus-bud breasts; seen is the boar's tusk bearing the garland of precious stones and gems; the dance of the fragrant

திருக்கோட்டி னின்றதோர் திறமுந் தோன்றுந்
 செக்கர்வா னொளிமிக்குத் திகழ்ந்த சோதிப்
 பொருட்போட்டி நின்றதிண் புயமுந் தோன்றும்
 பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனித னூர்க்கே. (9)

ஆங்கணைந்த சண்டிக்கு மருளி யன்று
 தன்முடிமே லலர்மலை யளித்த ரோன்றும்
 பாங்கணைந்து பணிசெய்வார்க் கருளி யன்று
 பலபிறவி யறுத்தருளும் பரிசுந் தோன்றும்
 கோங்கணைந்த கூவிளமு மதமத் தம்முங்
 குழற்கணிந்த கொள்கையொடு கோலந் தோன்றும்
 பூங்கணைவே ஞ்ருவழித்த பொற்புத் தோன்றும்
 பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனித னூர்க்கே. (10)

ஆருருவ ருள்குவா ருள்ளத் துள்ளே
 யவ்வுருவாய் நிற்கின்ற வருளுந் தோன்றும்
 வாருருவப் பூண்முலை மங்கை தன்னை
 மகிழ்ந்தொருபால் வைத்துகந்த வடிவுந் தோன்றும்
 நீருருவக் கடலிலங்கை யரக்கர் கோனை
 நெறுநெறென வடர்த்திட்ட நிலையுந் தோன்றும்
 போருருவக் கூறுதைத்த பொற்புத் தோன்றும்
 பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனித னூர்க்கே. (11)

Lord is seen ; seen is the glory of the Lord as he stood on the banks of the gem-scattering Vaigai ; seen too are the high shoulders excelling the Himalayas, radiant with the light of the setting sun. (9)

In grove-surrounded Tirupúvanam of the spotless Lord, is seen the sight of the Lord giving away as a gift the garland of Konrai worn on His head to Sandichura ; seen too is the sight of those who seek his side and serve him and get as a reward the riddance from all future birth ; seen is the beauty of the Lord wearing on his locks the fragrant sprouting leaves of the *bilu*, and the well-grown *datura* flowers; seen too is the victory won by smiting down, Cupid with flower arrows. (10)

In grove-surrounded Tirupuvanam, of the spotless Lord, is seen the grace by which He is known to the imagination of those who devoutly think on Him ; seen is the glory of the maid set lovingly on one side ; seen is the crushing with a rattling sound of Ravana, king of sea-surrounded Lanka ; seen too is the glorious victory over death. (11)

4. ஸ்ரீகயிலாயம்.

வேற்றுகி விண்ணுகி நின்றாய் போற்றி

மீளாமே யானென்னைக் கொண்டாய் போற்றி

ஊற்றுகி யுள்ளே யொளித்தாய் போற்றி

யோவாத சத்தக் தொலியே போற்றி

ஆற்றுகி யங்கே யமர்ந்தாய் போற்றி

யாறங்க நால்வேத மாணய் போற்றி

காற்றுகி யெங்குங் கலந்தாய் போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(1)

பிச்சாடல் பேயோ நுகந்தாய் போற்றி

பிறவி யறுக்கும் பிரானே போற்றி

வைச்சா டனன்று மகிழ்ந்தாய் போற்றி

மருவியென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி

பொய்ச்சார் புரமூன்று மெய்தாய் போற்றி

போகாதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி

கச்சாக நாக மசைத்தாய் போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(2)

மருவார் புரமூன்று மெய்தாய் போற்றி

மருவியென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி

உருவாகி யென்னைப் படைத்தாய் போற்றி

யுள்ளாவி வாங்கி யொளித்தாய் போற்றி

4. AT SRIKAILASAM.

Praise to thee that art the sky and all the elements, that hast accepted me irrevocably; that abideth as a spring within my heart. O thou, sound eternal, which silently abideth in me. O thou, that art the four vedas and the six divisions thereof; O thou, that as air pervadeth everywhere, praise to thee, O Lord of Kailas. (1)

Praise to thee, O thou, who dost delight to dance with spirits, who cuttest off all future births; thou that dost love to protect and hast taken hold of my thought; that didst destroy the three inimical cities; thou dost abide for ever in my thought; thou hast worn the serpent as a waist band, O Lord; of Kailas, praise be to thee. (2)

Praise to thee that didst destroy the three cities of your enemies, that dost abide in my heart that didst create me giving me a shape and form, O thou that accepting my life abidest in it ;

திருவாகி நின்ற திறமே போற்றி
 தேசம் பரவப படுவாய் போற்றி
 கருவாகி யோடு முகிலே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (3)

வானத்தார் போற்று மருந்தே போற்றி
 வந்தென்றன் சிந்தை புதுந்தாய் போற்றி
 ஊனத்தை நீக்கு முடலே போற்றி
 யோங்கி யழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
 தேனத்தை வார்த்த தெளிவே போற்றி
 தேவர்க்குந் தேவனாய் நின்றாய் போற்றி
 கானத்தீ யாட லுகந்தாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (4)

ஊராகி நின்ற வுலகே போற்றி
 யோங்கி யழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
 பேராகி யெங்கும் பரந்தாய் போற்றி
 பெயராதென் சிந்தை புதுந்தாய் போற்றி
 நீராவி யான நிழலே போற்றி
 நேர்வா ரொருவரையு மில்லாய் போற்றி
 காராகி நின்ற முகிலே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (5)

சில்லுருவாய்ச் சென்று திரண்டாய் போற்றி
 தேவ ரறியாத தேவே போற்றி
 புல்லுயிர்க்கும் பூட்சி புணர்ந்தாய் போற்றி
 போகாகென் சிந்தை புதுந்தாய் போற்றி

O thou that art even the Lord of salvation, and praised by all the world; O thou that art the source of all prosperity even as the clouds; Praise to thee O Lord of Mount Kailas. (3)

Praise to thee the nectar of the celestials thou that dost abide in my mind and riddest me of my faults; who rising flame-like standest up high, clear as honey, god of gods, delighting to dance with fire in your hands, Praise to thee O Lord of Mount Kailas. (4)

Praise to thee that art the world and its cities; that art a far-reaching flame of fire; who in thy immensity art immanent every where, that dost abide in my heart for ever. Thou art moisture and shade, peerless, like the rain and cloud; Praise to thee O Lord of Mount Kailas. (5)

Praise to thee that art atom and immensity; unknowable even unto the gods, who hast fitted the smallest life with a body, that dost abide in my

பல்லுயிராய்ப் பார்தோறு நின்றாய் போற்றி
 பற்றி யுலகை விடாதாய் போற்றி
 கல்லுயிராய் நின்ற கனலே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

(6)

பண்ணி னிசையாகி நின்றாய் போற்றி
 பாவிப்பார் பாவ மறுப்பாய் போற்றி
 எண்ணு மெழுத்துஞ் சொல்லானாய் போற்றி
 யென்சிந்தை நீங்கா விறைவா போற்றி
 விண்ணு நிலனுந் தீயானாய் போற்றி
 மேலவர்க்கு மேலாகி நின்றாய் போற்றி
 கண்ணின் மணியாகி நின்றாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(7)

இமையா துயிரா திருந்தாய் போற்றி
 யென்சிந்தை நீங்கா விறைவா போற்றி
 உமைபாக மாகத சணைத்தாய் போற்றி
 யூழி யேழான வொருவா போற்றி
 அமையா வருநஞ்ச மார்ந்தாய் போற்றி
 யாதி புராணனாய் நின்றாய் போற்றி
 கமையாகி நின்ற கனலே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

(8).

மூவாய் பிறவா யிறவாய் போற்றி
 முன்னமே தோன்றி முனைத்தாய் போற்றி
 தேவாகி தேவர்தொழுந் தேவே போற்றி
 சென்றேறி யெங்கும் பரந்தாய் போற்றி

heart for ever, immanent in the infinity of existence holding firmly to the earth; even as fire within the rock thou art. Praise to thee O Lord of Mount Kailas. (6)

Praise to thee that art the harmony of sound; the redeemer of sins; letter, word and number in one; thou that abidest in my heart for ever; O thou that art sky and land, greater than the greatest; the pupil of the eye; Praise to thee Lord of Mount Kailas. (7)

Praise to thee the unwinking, the undying and the undeparting lord, with the maid by thy side and lasting through the seven cycles; thou that didst swallow that unbearable poison; thou that art the ancient puranas, patience and fire, Praise to thee Lord of Mount Kailas. (8)

Never—ageing, never born, never dead; earliest existing, tender shoot of the tree of gods; immanent everywhere; thou art everything to me;

ஆவா வடியேனுக் கெல்லாம் போற்றி
 யல்ல னலிய வலந்தேன் போற்றி
 காவாய் கனகத் திரளே போற்றி
 கயிலை மலையாளே போற்றி போற்றி. (9)

நெடிய விசம்பொடு கண்ணே போற்றி
 நீள வகல முடையாய் போற்றி
 அடியு மிடியு மிகலிப் போற்றி
 யங்கொன் றறியாமை நின்றாய் போற்றி
 கொடியவன் கூற்ற முதைத்தாய் போற்றி
 கோயிலா வென்சிந்தை கொண்டாய் போற்றி
 கடிய வருமொடு மின்னே போற்றி
 கயிலை மலையாளே போற்றி போற்றி. (10)

உண்ண துறங்கா திருந்தாய் போற்றி
 யோதாதே வேத முணர்ந்தாய் போற்றி
 எண்ண விலங்கைக்கோன் றன்னைப் போற்றி
 யிறைவிரலால் வைத்துகந்த வீசா போற்றி
 பண்ண ரிசையின்சொற் கேட்டாய் போற்றி
 பண்டேயென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 கண்ண யுலகுக்கு நின்றாய் போற்றி
 கயிலை மலையாளே போற்றி போற்றி. (11)

I writhe under the pain of misery ; protect me thou that art as a heap of gold ; Praise to thee O Lord of Mount Kailas. (9)

Praise to thee that dost pervade the wide sky and everywhere ; thou that hath length and width and height and depth unknown to the contending Brahma and Vishnu ; thou didst kill cruel Death and abidest in my heart as a temple of thunder and lightning ; Praise to thee O Lord of Mount Kailas. (10)

Praise to thee that dost not eat or sleep, that without study knowest the vedas ; that didst crush the disregarding king of Lanka ; that dost listen to the sweet music of chanting. O thou that hast taken up thy abode long long ago in my heart, thou that art as the eye to all the world ; Praise to thee, O Lord of Mount Kailas. (11)

5. திருத்தாண்டகம்.

அப்பனீ யம்மைநீ யையனுநீ

யன்புடைய மாமனு மாம்பிநீ

ஒப்புடைய மாதருமொண் பொருளுநீ

யொருக்குலமுஞ் சுற்றமு மோருருநீ

துய்ப்பனவு முய்ப்பனவுந் தோற்றுவாய்நீ

துணையாயென் னெஞ்சந் துறப்பிப்பாய்நீ

இப்பொன்னீ யிம்மணிநீ யிம்முத்தானீ

யிறைவநீ யேறுர்ந்த செல்வனீயே.

(1)

வெம்பவரு கிற்பதன்று கூற்றறம்மேல்

வெய்ய வினைப்பகையும் பையறையும்

எம்பரிவு தீர்ந்தோ மிடுக்கணில்லோ

மெங்கெழிலென் ஞாயிறெனியோ மல்லோம்

அம்பவளச் செஞ்சடைமே லாறுசூடி

யனலாடி யானஞ்ச மாட்டுகந்த

செம்பவள வண்ணர்செங் குன்றவண்ணர்

செவ்வான வண்ணரென் சிந்தையாரே.

(2)

ஆட்டுவித்தா லாரொருவ ராடாதாரே

யடங்குவித்தா லாரொருவ ரடங்காதாரே

ஒட்டுவித்தா லாரொருவ ரோடாதாரே

யுருகுவித்தா லாரொருவ ருருகாதாரே

5. DEVOTIONAL HYMN.

Father thou art and mother unto me ; Guru as well O Lord ; O Lord father-and-mother-in-law, who but thou? Thou art the heart-wed wife and happy children ; clan, kindred and countrymen, all in one ; O redeemer, thou, that as my helper, manifestest thyself in my heart ; thou that art, in thyself gold and precious gem and pearl, Lord that ridest on the sacred bull. (1)

The evil done by other religionists and the fierce hatred of death unto us shall decay and disappear ; we are rid of all care for ourselves ; we have no more misery ; the clouds, the sun and the planets, we shall not fear ; for we are ever having in our thoughts the bearer of the river on his beautiful red locks, dancing with fire, riding on a bull, with the frame coral-red, abiding at Tiruchengodu, of hue as sun-set. (2)

Made to dance by Him, who shall not dance? controlled by Him, who shall not be controlled? driven along by him, who shall not be driven? melted by him, who shall not melt? made to sing by Him

பாட்டுவித்தா லாரொருவர் பாடாதாரே
 பணிவித்தா லாரொருவர் பணியாதாரே
 காட்டுவித்தா லாரொருவர் காணாதாரே
 காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக்காலே. (3)

நற்பதத்தார் நற்பதமே ஞானமூர்த்தி
 நலஞ்சுடரே நால்வேதத் தப்பானின்ற
 சொற்பதத்தார் சொற்பதமுங் கடந்துநின்ற
 சொலற்கரிய சூழலா யிதுவுன்றன்மை
 நிற்பதொத்து நிலையிலா நெஞ்சநதன்னு
 னிலாவாத புலாலுடம்பே புகுந்து நின்ற
 கற்பகமே யானுன்னை விடுவேனல்வேன்
 கனகமா மணிநிறத்தெங் கடவுளானே. (4)

திருக்கோயி லீலலாத திருவிளாருந்
 திருவெண்ணீ றணியாத திருவிளாரும்
 பருக்கோடிப் பத்திமையாற் பாடாவுரும்
 பாங்கினோடு பலதனிக னில்லாவுரும்
 விருப்போடு வெண்சங்க மூதாவுரும்
 விதானமும் வெண்கொடியு மில்லாவுரும்
 அருப்போடு மலர்பறித்திட் டுண்ணாவுரும்
 மவையல்லா மூரல்ல வடவிகாடே. (5)

√ திருநாம மஞ்செழுத்துஞ் செப்பாராகில்
 தீவண்ணர் திறமொருகாற் பேசாராகில்
 ஒருகாலுந் திருக்கோயில் சூழாராகி
 உண்பதன்முன் மலர்பறித்திட் டுண்ணாராகில்

who shall not sing? made to bow down by Him
 who shall not bow? made to see by Him, who shall
 not see? who can see except as he makes us
 see? (3)

O Lord that giveth salvation unto those
 that seek it, Lord of wisdom, radiant light that
 bestows good, transcending all praise in any lan-
 guage culled even from the four vedas, Lord
 supreme, O thou who hast entered into this unsteady-
 body of flesh to abide firmly in my heart,
 Lord that giveth everything that is prayed for, I
 shall not leave thee, O golden-coloured Lord. (4)

They are not towns, but forests which have
 no sacred temples, where people do not wear the
 sacred ashes, where piety does not burst out into
 song, where people give not generous gifts, or pluck
 flowers and worship lovingly before eating. (5)

Of what use is life, if one utters not god's
 five-lettered sacred name, utters not the praise of
 Him who is as radiant fire, goes not round the
 temple devoutly, does not worship with a few
 flowers at least before sitting down each day for a
 meal, and wears not the sacred ashes to be free

அருநோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியாராகி
வளியற்றார் பிறந்தவா றேதோவென்னில்
பெருநோய்கண் மிகநலியப் பெயர்த்துஞ் செத்துப்
பிறப்பதற்கே தொழிலாகி யிறக்கின்றாமே. (6)

நின்னாவார் பிறரன்றி நீயேயானாய்
நினைப்பார்கண் மனத்துக்கோர் வித்துமானாய்
மன்னனாய் மன்னவர்க்கோ ரமுதமானாய்
மறைநான்கு மானாயா றங்கமானாய்
பொன்னனாய் மணியானாய் போகமானாய்
பூமிமேற் புகழ்தக்க பொருளேயுன்னை
என்னனா யென்னனா யென்னினல்லா
லேழையே நென்சொல்லி யேத்துகேனே. (7)

அத்தாவன் னடியேனை யன்பாலார்த்தா
யருளேனாக்கிற் றீர்த்தநீ ராட்டிக்கொண்டாய்
எத்தனையு மரியைநீ யெளியையானா
யெனையாண்டு கொண்டிரங்கி யேன்று கொண்டாய்
பித்தனைன் பேதையேன் பேயேனாயேன்
பிழைத்தனக ளெத்தனையும் பொருத்தாயன்றே
இத்தனையு மெம்பரமோ வையவையே
வெம்பெருமான றிருக்கருணை யிருந்தவாரே. (8)

குலம்பொல்லேன் குணம்பொல்லேன் குறியும் பொல்லேன்
குற்றமே பெரிதுடையேன் கோலமாய
நலம்பொல்லே னுன்பொல்லேன் ஞானியல்லே
னல்லாரோ டிசைந்திலே னடுவேநின்ற

from fell and foul disease? Why are such graceless people born?—only to swell the list of the victims of plague and pestilence. They are born only to die and die only to be born again, endlessly and in a purposeless fashion. (6)

Thou art thyself and none other and to those that think of thee with love, thou art the first seed principle, king, peerless nectar unto kings, the four vedas, the six divisions thereof, gold, precious gem, bliss, the most praise-worthy thing upon earth, and what else? - except thus, how else could I, poor creature, speak thy praise? (7)

O Lord thou hast filled thy slave with thy grace, with thy gracious look thou hast washed me clean of all sins; how great thou art, how low I am; and yet thou hast accepted me. I am foolish, unsound of mind, wicked, low like a dog, and my sins are many, but thou hast forgiven them all. How could I have ever borne them? How infinite is thy mercy O Lord! (8)

Born low, of evil nature and vile aspect, accumulating faults, inimical to lovely goodness, wicked, unwise, not associating with the good, not even like animals that are betwixt crawling things

விலங்கல்லேன் விலங்கல்லா தொழிந்தேனல்லேன்
 வெறுப்பனவு மிகப்பெரிதும் பேசவல்லேன்
 இலம்பொல்லே னிரப்பதே யீயமாட்டே
 னென்செய்வான் றேன்றினே னேழையேனே. (9)

✓
 சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டுந்தந்து
 தரணியொடு வானுளத் தருவரேனும்
 மங்குவா ரவர்செல்வ மதிப்போமல்லோ
 மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்லாராகில்
 அங்கமெலாங் குறைந்தழகு தொழுநாயரா
 யாவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையேனும்
 கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்பராகி
 லவர்கண்டீர் நாம்வணங்குங் கடவுளாரே. (10)

and human beings but having all their faults, eloquent in things evil, lacking in everything, always begging and never giving, why was I ever born? (9)

Unless God be unto him an all sufficing entity, one with him, we hold him as nought who hath merely the riches of the world and can even confer dominions over earth and air, for his riches have an end. But if he is loved by the Lord, him we worship, though he be infected with the foulest wasting disease, or be born of the lowest of the low; what matters it all, if such a one be dear indeed to the Lord, who bears on his head the mighty Ganges, he shall be worthy of our worship.
(10)

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள்.

அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகங்கள்.

—:0:—

மூலமும், பதவுரையும், குறிப்புடையும்,
புராணக்கதைகளும்.

—

திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் சரித்தீரச் சுருக்கம்.

சைவ சமயத்திற் சிறந்த ஆசிரியர் நால்வர்; அவராவார்:—

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் என்பார்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், சோழநாட்டுச் சீர் காழிப்பதியிற் பிராமண குலத்திற் கௌண்டினிய கோத்திரத்திற் பிறந்த சிவபாத விதயரும் பகவதியாரும் செய்த தவப்பேற்றால் அவாகட்கு அருமைக் குமாரராய்த் திருவவ தரித்தவர். இவருக்கு ஆளுடைய பிள்ளையார், பாலரவாயர் முதலிய பெயர்களும் வழங்கும்.

இவர் உமாதேவியால் கொடுக்கப்பட்ட ஞானப்பாலையுண்டு திருஞானசம்பந்தர் எனப்பெயர் பெற்று, பரமசிவனால், பொற்றாளம், முத்துச்சிவிகை, முத்துப்பந்தர் முதலியன பெற்றவர். மதுரைக்குச் சென்று சமணரைவென்று கூன் பாண்டியனைச் சைவ ஞாக்கியவர்.

இவர் காலத்தில் இருந்த நாயன்மார்கள்:—திருநாவுக்கரசுநாயனார், சிறுதொண்ட நாயனார், முருக நாயனார், நெடுமாத நாயனார், குலச்சிறையார், நீலநக்கர், திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணர் முதலியோராவார். இவர் காலம் - கி. பி. 656-க்குச் சிறிதுமுன் என்பார் சரித்திர ஆசிரியர்.

இவர் அருளிச்செய்த தேவாரப்பதிகங்கள் - 384- அவை முதல் மூன்று திருமுறைகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

“தொன்ஞான சம்பந்தர்க்கந்தம் பதினாறறி”-என்றதனால் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தமது பதினாறாம் ஆண்டில் இறைவன் திருவருட் கலந்தார்.

1. திருப்பிரயுரம்.

தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண் மதிசூழி
காடுடைய சுடலைப்பொடி பூசியென் னுள்ளக் கவர்கள்வன்
எடுடைய மலரான் முனைநாட் பணிந்தேத்த வருள்செய்த
பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய பெம்மா னிவனன்றே.

1-(இதன் பொருள்) தோடுடைய-குண்டலக்களையணிந்த,
செவியன் - காதுகளையுடையவராய், விடையேறி - இடபவாகனத்
தின்மீது ஏறிகொண்டு, ஓர் - ஒப்பற்ற, தூ - பரிசுத்தத்தோடு
சூடிய, வெண் - வெணமையான, மதி - ஆன்றாய்ரைச் சந்தி
ரனை, சூடி - (சடாமூடியல்) தரித்துக்கொண்டும், சுடலைக்காடு
டைய - சுடுகாட்டிலுள்ள, பொடி - சாயலை, பூசி - (தன் உடல்
முழுதும்) பூசிக்கொண்டும், என் - எனினுடைய, உள்ளம்-மனதை,
கவர் - கவர்ந்துகொண்ட, கள்வன் - திருடன், (யாரொனில்), எடு
டைய - பல இடங்களையுடைய, மலரான் - மலர்களினால், முனை
நாள் - முற்காலத்து, பணிந்து - வணங்கி, எத்த - துதிக்க, அருள்
செய்த - (இப்பொழுது எனக்கு ஞானப்பாலளித்து திரு ஞானசம்
பந்தன் எனப்பெயரிட்டு) அருள்புரிந்த, பீடுடைய - மிக்க பெரு
மையையுடைய, பிரமாபுரம் - (பிரமதேவன் தமையசெய்து பேறு
பெற்றதனால்) பிரமபுரம் என்ற பெயரினையுடைய சீர்காழிப்பதியில்,
மேவிய - கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கின்ற, பெம்மான் -
பெருமானாகிய, இவன் - இவனே, (என்றவாறு.)

(குறிப்புரை) தோடு-குண்டலம், (காதணி), எடு-இடங்கள்
பீடு - பெருமை, பிரமாபுரம்-சீகாழி;- காளியும், காளிதென்னும்

நாகமும் சிவபெருமானைக் குறித்துப் பூசித்துப் பேறுபெற்ற த்லமா தலால் இத்தலத்திற்கு, “ காளி ” எனப்பெயர் வந்தது. காளி, என்ற சொல்லே, ளகர, ழகரப் போலியாய் “ காழி ” என வந்த, தென்க.

சீர்காழிக்குள்ள பெயர்கள் :—கழுமலம், காழி, கொச்சை வயம், சண்பை, சிரபுரம், தோணிபுரம், பிரம்புரம், புகலி, புற மம், பூந்தராய், வெங்குரு, வேணுபுரம் :—என்னும் பன்னிரண்டு மாம்.

இப்பதிகம் திரு ஞானசம் பந்தழர்த்தி நாயனார், தமக்கு, சீர்காழிப்பிரம தீர்த்தக்கரையில் சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடு எழுந்தருளிச் சிவஞானம் கலந்த பாலை உணபிகக அதை உண்ட காலத்து தமது தந்தையாகிய சிவபாதவிருதயர் குளத்தினின்றும் தமது நியமமுடிதது எழுந்து குழந்தை இருக்கும் கோலத்தைக் கண்டு, “ எச்சினோடு கூடிய பாலை ஊட்டியவர் யாவா ” என்று கேட்க, தமது விரலைச் சுட்டி ஆகாயத்தில் உமாதேவியாரோடு இடபாருடராய் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானைக்காட்டி ஓதியரு ளியதாம். (1)

முற்றலாமை 'யினைநாகமோ டேன முளைக்கொம்பவை பூண்டு வற்றலோடு கலனாய் பல்தேர்ந் தெனதுள்ளந கவர்கள்வன் கற்றல்கேட்ட லுடையார டெரியார் கழல்கையாற் ரெழு [தேத்தப் பெற்றழர்ந்த பிரமாபுர மேவிய பெம்மானிவ னன்றே.

2-(இ-ள்). முற்றல் - முதிர்ந்த, ஆமை - கூர்மாவதாரத்தின் சூடும், தூளம் - இளமை பொருந்திய, நாகமோடு - நாகங்களோடு, எனம் - வராகவதாரத்தின், முளைக்கொம்பு - முளைபோன்ற கொம்பும், அவை பூண்டு - (ஆகிய) அவைகளை (ஆபரணங்களாகத்) தீரித்

துக்கொண்டு, வற்றல் - (மாமிசப்பசை) வற்றிய, ஒடு - பிரமகபாலத்தை, கலனா - பாத்திரமாகக்கொண்டு, பவிதேர்த்து - பிச்சையேற்று, எனது உள்ளம் - என்னுடைய உள்ளத்தை, கவர்-கவர்த்து கொண்டு, கள்வன் - திருடன் (யாரெனில்) கற்றல் - சகல நூல்களையும், நன்றாகக் கற்றறிதலும், கேட்டல் - நூல்வல்லோர் சொல்லக்கேட்டலும், உடையார் - உடையவர்களாகிய, பெரியார் - பெரியோர்கள், கழல் - வீரகண்டையணிந்த எம்பெருமானுடைய பாதங்களை, கையால் - தம்முடைய கைகளினால், தொழுது ஏத்தவாணங்கித் துதிக்க, பெற்றம் - இடபகதை, ஊர்ந்த - (வாகனமாகக் கொண்டு ஏறிச்) செலுத்திய, பிரமாபுரம் - பிரமபுரம் என்னும் சீர்காழிப்பதியில், மேவிய - கோயில் கொண்டெழுந்த நாளியுள்ள, பெமமான் இவன் - பெருமானாகிய இவனே, (எ-று).

(கு-ரை) முற்றல் - முகிர்தல், (வைரங்கொள்ளல்), கலம்-கலன், இறுதிப்போலி, வற்றல் - உலர்தல், கழல் - வீரகண்டை, வீரகண்டையின் பெயர் பாதங்களுக்கு ஆனமையால், இது ஆகு பெயர்.

பிரம கபாலத்தைக்கொண்டு பிச்சையேற்ற கதை:-

ஒரு காலத்தில் பிரமன் தானே முதற்கடவுளென்று கூறிச் செருக்குற்றிருக்கையில், சிவபெருமான் தானே முதல்வனென்று தெரிவிக்குமாறு, திவ்விய சொரூபத்தோடு அவனெதிரில் தோன்ற “அப்பிரமனது ஐந்தாம்முகம்” எனது நெற்றியினின்றும் தோன்றிய நீயோ முதல்வன் என்று கூறிச் சிவனைப் பழிக்குமளவில் அப்பெருமான் தனது அம்சமான பைரவி மூர்த்தியை நோக்கியருள, அவர் தனது இடக்கை விரலின் நகத்து நுனியால் அவ்வைந்தாந்தலையைக் கொய்துவிட, அக்கபாலம் அப்படியே அவன் கையில் ஒட்டிக்கொள்ளுதலும் உருத்திரமூர்த்தி தருமத்தை உலகத்தவர் அறிந்து அதுவழிக்குமாறு, தான் அதுவழித்துக்காட்டுமபடி, பைரவனை நோக்கி ‘இப்பாவம் தொலையப் பிச்சையெடுக்கவேண்டும்

என்று உரைக்க, அவன் அங்கனமே பலகாலம் பல தலங்களிலுஞ்
சென்று, கைக்கபாலத்தோடு பிஷாடனஞ் செய்து பின்பு காசியைச்
சேர்கையில் அந்தக் கோத்திர மங்கமையால் உடனே கபாலம்
கையைவிட்டு நீங்கிற்று என்பதாம். (2)

நீர்பரந்த நிமிர்புன் சடைமேலோர் நிலாவெண் மதிசூடி
ஏர்பரந்த வினவெள்வளை சேரவென் னுள்ளக் கவர்கள்வன்
ஊர்பரந்த வுலகின் முதலாகிய வோரு நிதுவென்னப்
பேர்பரந்த பிரமாபுர மேவிய பெம்மா னிவனென்றே.

3-(இ-ள்) நீர் - (கங்காநதியின்) நீரானது, பரந்த - பரவப்
பெற்ற, நிமிர் - உயர்ந்த, புன்சடைமேல் - சிறிய முறுக்குகளோடு
கூடிய சடாபாரத்தின்மீது, ஓர் - ஒப்பற்ற, நிலா - நிலவைச்சொரி
யும்படியான, வெண் - வெண்கையான நிறத்தோடு கூடிய, மதி-
(மூன்றாம் பிறைச்) சத்திரனை, சூடி - தரித்துக்கொண்டு, ஏர்பரந்த-
அழகு நிறைந்த, இனம் - கூட்டமாகிய, வெள்வளை - வெண்ணிற
முட்டைய சங்கு விரையல்கள், சேர - (கைகளினின்றும்) நெகிழ்ந்து
விழ, என் உள்ளம் - என்னுடைய மனதை, கவர் - கவர்ந்து
தொண்ட, கள்வன் - திருடன (யாரெனில்) ஊர்பரந்த - ஊர்கள்
நிறைந்திருக்கின்ற, உலகின் - உலகத்திற்கு, முதலாகிய - (புகாந்த
காலத்தும் அழியாது) முதன்மைபெற்று விளங்கிய, ஓர் - ஒப்பற்ற,
ஊர் - ஊரானது, இதுவென்ன-இச்சீர்காழியென்று சிறப்பித்துக்
கூறாதற்க, பேர்பரந்த - புகழ் பரந்து கிடக்கின்ற, பிரமாபுரம்-பிர
மாபுரம் எனணும் சீர்காழிப்பதியில், மேவிய -கேரயில்கொண்டு எழுந்
தருளியுள்ள, பெம்மான் இவன் - பெருமானாகிய இவனே, (எ-று.)

(கு-ரை) தோணிபுரம் - சீர்காழி, இந்நகரம் படைப்புக்
காலத்தில் தோன்றி, ஊழிக்காலத்தும் அழியாது பிரளய வெள்ளக்
காலத்தில் தோணிபாய் மிதத்து நின்றமையால் தோணிபுரம் எனப்பெயர்
பெற்றது. அதில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமானும், " தோணியப்
பா " எனப்பெயர் பெற்றார்.

சிவபெருமான் ஜடையில் கங்கை தரித்த வரலாறு.

சூரிய குலத்துக் தோன்றிய பகீரத சக்கிரவர்த்தி, கபில முனிவரது கண்ணின் கோபக் தீக்கு இலக்காய் உடவெரிந்து சாம் பலாகி நந்ததியிழந்த தனது மூதாதையரான, சகரபுத்திரரறுபதி ஞாயிரம் பேரையும் நந்தி பெறுவித்தற் பொருட்டு நெடுங்காலத் தவஞ்செய்து, சங்காந்தியைத் தேவலோகத்திலிருந்து, பூலோகத் திற்குக் கொணர்கையில், அதன் விசையோடும் வரும் வெள்ளப் பெருக்கை ஏற்றுக்கொள்ளுதற்கு ஏற்றவலிமை பூமிக்கு இல்லை, என்ற காரணத்தால் அவ்வரசன் சிவப்பெருமானைப் பிரார்த்திக்க அவன் சென்றுகொளின்படி அப்பெருமான் அந்தியைச் சடைமுடியிலேற்றப் பின்பு சிறிது சிறியதாகப் பூமியில் விட்டருளினன் என்பதாம். (3)

விண்மகிழ்ந்த மகிவெய்தது மன்றி விளங்கு தலையோட்டில்
உண்மகிழ்ந்து பலிதேரிய வந்தென துள்ளுக கவர்களவன்
மண்மகிழ்ந்த வரவம் மலர்க்கொன்றை மலிந்த வர்ரைமார்பித்
பெண்மகிழ்ந்த பிரமாபுர மேவிய பெம்மா னிவனன்றே.

4-(இ-ள்) விண் - ஆகாயத்தை (இடமாகக் கொண்டு) மகிழ்ந்த - திரிந்து மகிழ்ந்த, மதிள் - (திரிபுராதிகளின் மூன்று) மதிள்களையும், எய்ததும் அன்றி - அம்பெய்த அழித்ததுமல்லாமல், விளங்கு - பிரகாசத்தோடு கூடிய, தலையோட்டில் - (பிரம) சபாலத்தில், உண்மகிழ்ந்து - மனம் சந்தோஷமடைந்து, பலிதேரிய, வந்து - பிச்சை யெடுக்க வந்து, எனது உள்ளம் - எண்ணுடைய மனதை, கவர் - கவர்த்துகொண்ட, கள்வன் - திருடன், (யாரெனில்,) மண் மகிழ்ந்த - மண்ணுலகத்தார் அஞ்சாது மகிழ்ந்த, அரவம் - பாம்புகளும், கொன்றை மலர் - கொன்றை மலர் மாலிகளும், மலிந்த - மிகுதியாய் விளங்குகின்ற, வரைமார்பில் - மலைபோலும் பரந்து விளங்குகின்ற (தமது) திருமார்பின் (இடது புறத்தில்), பெண் - உமாதேவியை, மகிழ்ந்த - (வைத்து) மகிழ்வோடு இருக்க

கின்ற, பிரமாபுரம் - பிரமபுரம் என்னும் சீர்காழிப்பதியில், மேலிய-
கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள, பெமமான் - பெருமானாகிய,
இவன் - இவனே. (எ-று)

(சு-ரை) திரிபுரம் - பொன், வெள்ளி, இரும்பாலாகிய
மூப்புரங்கள், இதைத் தமக்கிருப்பிடமாகவுடையவர் - தாருகாஷன்
கமலாஷன், வித்துன்மாலி என்னும் மூன்றாக்கர்கள், பலிதேரிய-,
பலிதேரும் பொருட்டு.

திரிபுரமேர்த்த கதை :—

தாரகாசுரனது புத்திரர்களாகிய வித்யுர்மாலி, தாருகாட்சன்,
கமலாட்சன் என்னும் மூவரும் மிக்க தவநூ செய்து, பிரமனிடம்
பெருவாரம் பெற்று மயனென்பவனால் சுவர்க்கம், பூமி, பாதாளம்
என்னும் மூன்று இடங்களிலும் முறையே பொன் வெள்ளி இரும்
பினால் அரணை வகுத்து இயற்றப்பட்டு ஆகாயமார்க்கத்திற் சன்
சரிக்குத் தன்மையை யுடைய முன்று பட்டணங்களைப் பெற்றுச்
சிவபுராஜை செய்து கொண்டு அச சிவ பக்கி மகிமையால் எவர்க்கும்
அழிக்கவொண்ணாதவராய் அத்தகைய மற்றும் பல அசுரர்களோடு
அந்நகரங்களுடனே தாம் நினைத்த இடங்களிற் பறந்து சென்று
பலவிடங்களின்மேலும் இருந்து அவ்வவிடங்களைப் பாழாக்கி
வருகையில், அத் துன்பத்தைப் பொறுக்கமாட்டாத தேவர் முனிவர்
முதலியோரது வேண்டுகோளினால் திருமால் மாயையினால் ஜிநா
வதாரமும் புத்தாவதாரமும் செய்து, பற்பல தீய வழிகளைக் கற்
பித்து உபதேசித்தும் மயக்கி அவ்வசுரர்களைச் சிவத்துவேதிகளாகச்
செய்துவிட்டதன் பின்பு தேவர்கள் பிரார்த்தனைப்படி சிவபெரு
மான் பூமியைத் தேராகவும், சந்திர சூரியரைத் தேர்ச் சக்கராக
ளாகவும், நான்கு வேதங்களையும் நான்கு குதிரைகளாகவும், பிர
மனைச் சாரதியாகவும், மகாமேருவை வில்லாகவும், ஆதிசேஷனை
வில் நாணியாகவும், விஷ்ணுவை வாயுவாகிய சிறகு அமைத்து
அகனியை முனையாகவுடைய அம்பாகவும், மற்றைத் தேவர்களைப்

பிற போர்க் கருவிகளாகவும் அமைத்துக் கொண்டு யுத்தசன்னத் தளைய்ச் சென்று போர் செய்ய யத்தனிததுப் புன்சிரிப்புச் செய்து அங்கசராகள் டலரையும் பட்டணககளோடு எரித்தருளினை என் பதாம். (4)

ஒருமை பெண்மையுடையன் சடையன் விடையூரும்

[மிவனென்ன

“அருமையாக வுரைசெய்ய வமர்ந்தேன துள்ளந் கவாகள்வன் கருமைபெற்ற கடல்கொள்ள மிதந்ததோர் காலம் மிது

[னென்னப்

பெருமைபெற்ற பிரமாபுர மேவிய பெம்மா னிவனன்றே.

5-(இ-ள்) இவன் - இப்பெருமான், ஒருமை - ஓர் பாகத் தில், பெண்மை - உமாதேவியை, உடையன் - உடையவன், சடையன் - சடாபாரததியையுடையவன், விடை - இடபத்தை, ஊரும் - ஊர்ந்து செல்பவன், என்ன - என்று, அருமையாக - அன்போடு உரை செய்ய - (அடியார்கள) கூறிக் துதிக்க, அமர்ந்து - விருமபி எனது உள்ளம் - என்னுடைய மனதை, கவர் - கவர்ந்துகொண்ட, கள்வன் - திருடன், (யாரெனில்) ஓர் காலம் - முன்னொரு காலத் தில், கருமை பெற்ற - கருமை நீறத்தைத் தமது நீறமாகக்கொண்ட கடல் - சமுத்திரமானது, கொள்ள - (எல்லா வகைகளையும் தன் வசப்படுததிக்) கொள்ள, மிதந்தது - (தான் மடமும் அழியாமல் சிறப்புடன்) தோணிபோல் மிதந்து நின்றது. இது என்ன - இத்தவந்தான் என்று சொல்லும்படி, பெருமைபெற்ற - பெருமையை யடைந்த, பிரமாபுரம் - பிரமாபுரம் என்னும் சீர்காழிப்பதியில். மேவிய - கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள, பெம்மாள் - பெரு மாளுகிய. இவன் - இவனே. (எ-று)

(கு-ரை) இறைவன் தமதன்பரிடத்து அன்பு கொண்டு விரைந்து சென்று அவரது உள்ளத்தை யடைதலின், “அமர்ந்து எனதுள்ளவ் கவர்கள்வன்” என்றார். காலம் - யுகம், சீர்காழிப்பதி

ஒவ்வொரு யுகத்தும் அழியாது பன்னிரு யுகத்தும் பன்னிரு பெயர் பெற்று மகிமை யெய்தது. அப் பன்னிரு பெயரையும் முதற் செய்யுளின் குறிப்புரையில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆங்கு கண்டுகொள்க.

ஒருமை பேண்மையன் என்றதில் அடங்கிய கதை.

முன்னொரு காலத்திற் கைலாய மலையில் சிவபெருமானும் , உமாதேவியும் ஒரே ஆசனத்தில் நெருக்கமாக வீற்றிருந்தபொழுது, பிருங்கி முனிவர் பரமசிவனை மாத்திரம் வலம் வரக் கருதி ஒரு வண்டு வடிவமெடுத்து அவ்வாசனத்தை திடையிலே துளைகதக் கொண்டு, அதன் வழியாய் நுழைந்து சென்று, அம்பிகையை விட்டு சிவபெருமானை மாத்திரம் பிரதக்ஷிணஞ் செய்ய அதுகண்ட பார்வதிதேவி தன்பதியை நோக்கி. “முனிவர் என்னை பிரதக்ஷிணம் செய்யாமைக்குக் காரணம் என்ன?” என்று வினவி, சிவபெருமான் “இம்மை மறுமைகளில் இட்ட சித்தி பெற விரும்புவோர் உன்னை யும், முத்திரைநி பெற விரும்புவர் என்னையும் ஒழிபடுவர்; இது தூல் துணிபு” என்று சொல்ல, அது கேட்ட தேவி இறைவன் வடிவத்தைப் பிரிந்து தனியே யிருந்ததனால் நேரே எனக்கு இவ் விழிவு நேர்ந்தது என்று இரங்கி, தான் சிவபெருமானை விட்டுப் பிரியாதிருக்குமாறு கருதி, புண்ணியக்ஷேத்திரமான கேதாரத்திற் சென்று தவம் புரிந்து வரம் பெற்று. அப்பிரானது வடிவத்திலே வாம பாகத்தைத் தனக்கு இடமாகப் பெற்று அவ்வடிவிலேயே தான் ஒற்றுமைப் பட்டு நின்றனள் என்பதாம். (5)

மறைகலந்த கொல்பாடலொ டாடலராகி மழுவேந்தி
இறைகலந்த வினவெள்வளை சோரவென் னுள்ளகவர் கள்வன்
கறைகலந்த கடியார்பொழி னீடுயர் சோலைக்கதிர் சிந்தப்
பிறைகலந்த பிரமாபுர மேவிய பெம்மா னிவண்ணே.

6-(இ-ள்) மறை ஒலி கலந்த - வேதத்தின் சுரங்களோடு கூடிய, பாடலோடு - பாட்டுக்களோடு, ஆடலர் ஆகி - ஆடல் செய்

பவராய், மழுவேந்தி - மழுப்படை யனைக்கையின் கண் ஏச்சி, இறைகலந்த - முன் கையிற் பொருந்தியுள்ள, இனம் - மிருதியாகிய, வெள் வளை - வெண்மை நிறத்தோடு கூடிய சங்கு வளையல்கள், சோர - (கையினின்றும்) நெகிழ்ந்துவிழ, என் உள்ளம் - என்னுடைய மனதை, கவர் - கவர்ந்துகொண்ட, கன்வன் - திருடன், (யாரெனில்), கறை - இருளானது, கலந்த - (இடை இடையே) கலக்கப் பெற்றுள்ள, கடி ஆர - மணம் நிறைந்த, பொழில் - நந்தன வனங்களிடத்தும், நீடு உயா சோலை - நெடதாக உயர்ந்த சோலைகளிடத்தும், கதிர்சிந்த - குளிர்ந்த கிரணங்களைச் சிந்துமாறு, பிறை கலந்த - பிறைச சந்திரன் பொருந்தித் தவழ்கின்ற, பிரமாபுரம் - பிரமாபுரம் என்னும் சீர்காழிப் பதியில், மேவிய - கோயில்கொண்டெழுந்தருளியுள்ள, பெமமான் - பெருமானாகிய, இவன - இவனே, (எ-று)

(கு-ரை) மழு - பரசு, (ஓர்வகை ஆயுத ஷட்வமாகவுள்ள அச்சி) கறை - இருள், பொழில் - நந்தனவனம், (புஷ்பங்களோடு கூடிய சிறு செடிகள் அடர்த்த இடம்), சோலை - தோப்பு, (வான ளாவிய உயர்ந்த மரங்கள் நெருங்கியுள்ள இடம்)

சிவபெருமான் மழுவேந்திய கதை:—

ஒரு காலத்திற் பரமசிவன் தன்னை மதியாத தாருகவனத்தது முனிவர்களுடைய கருவதைக் பங்கரு செய்யவும், அவர்கள் மனைவிமார்களின் கற்ப நிலையைப் பரிசோதிக்கவுகருதித் தான ஒருவிட வடிவங்கொண்டு அவர்கள் வீடுதோற்றுச் சென்று பிக்ஷாடனம் செய்து தன்னை நோக்கிக் காதல் கொண்ட அம் முனி பத்தினியரது கற்ப நிலையைக் கெடச்செய்ய, அது கண்டு பொருமற் கோபமுண்ட அம் முனிவர்கள் அபிசாரயாக மொன்று செய்து, அவ்வோமதீயினின்று எழுந்த நாடகங்கள, பூதங்கள், மான், புலி, முயல்கன, வெண்டலை முதலியவற்றையும, அவ்வோமதீ நீயையும் சிவனைக் கொன்றுவிடுபடி யேவ சிவபெருமான் தன் மேற்

பொங்கிவந்த நாகங்களை ஆபரணங்களாகவும், பூதங்களை தனது கணங்களாகவும் கொண்டு, மானை இடக்கையில் ஏந்தி, புலியைத் தோல் யூரித்து உடுத்து, முயல்களை முதுகிற் காலாலுன்றி, வெண்டலையைக் கையிற் பற்றிச் சடைமேலணிந்து, நெருப்பை வலக்கையிலி மழுவாயுதமாக ஏந்தி, இங்கனமே அவற்றை யெல்லாம் பயனிலவாகச் செய்துவிட்டான் என்பதாம். (6)

சடைமுயங்கு புனலன் னனலன் னெரிவீசிச் சதிர்வெய்தி உடைமுயங்கு மரவோடு டுழிதந் தெனதுள்ளக் கவர்கள்வன் கடன்முயங்கு கழிசூழுகளிர் கானலம் பொன்னஞ் சிறகன்னம் பெடைமுயங்கு பிரமாபுர மேவிய பெம்மா னிவனன்றே.

7-(இ-ள்) சடைமுயங்கு - சடையொடு கலந்துள்ள, புனலன் - (கக்கா) நீரினையுடையவனும், அனலன் - நெருப்பு, வடிவானவனும் ஆகிய சிவபெருமான், எரிவீசி - நெருப்பினவீசி, சதிர்வு எய்த - திறமைப்பாடு பொருந்த, உடை - ஆடையின்மேல் முயங்கு - (கச்சையாகப்) பிணிச்சப்பட்ட, அரவோடு - பாம்பினுடன் உழிதந்து - அலைந்து திரிந்து, எனதுள்ளம் - என்னுடைய மனதை, கவர் - கவர்ந்துகொண்ட, கள்வன் - திருடன். (யாரெனில்), கடல் முயங்கு - கடலோடு கலத்தலையுடைய, கழிசூல் - உப்பங்கழியால் சூழப் பெற்ற, குளிர் கானல் - குளிர்ச்சி பொருந்திய கடற்கரைச் சோலையிடத்து, பொன் - (வெண) பொன்போன்ற, அம்-அழகிய, சிறகு - இறக்கைகளையுடைய, அன்னம் - அன்னப் பறவைகள் - பெடை முயங்கு - பெட்டையன்னங்களுடன் கூடியிருக்கின்ற, பிரமாபுரம் பிரமாபுரம் என்னும் சீர்காழிப்பதியில், மேவிய - கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள, பெம்மான் - பெருமானாகிய, இவன் - இவனே. (ஏ-று)

(கு-ரை) கழி - உப்பங்கழி, முயங்குதல் - கூடுதல், கானல் - கடற்கரைச் சோலை, எரி - மழுப்படை, (இது ஆயுதவடிவமாக உள்ள அக்கினி) (7)

வியரிலங்கு வரையுந்திய தோள்களை வீரம் விளைவித்த
உயரிலங்கை யரையன் வலிசெற்றென துள்ளக கவர்கள்வன்
துயரிலங்கும் மூலகிற் பலவழிக டோன்றும்பொழு தெல்லாம்
பெயரிலங்கு பிரமாபுர மேவிய பெம்மா னிவனன்றே.

8-(இ-ள்) வரை உந்திய - கைலைமலையைத் தூக்கிய, வியர்
இலங்கு - வியர்வையோடு விளங்குகின்ற, தோள்களை - தோள்
களால், வீரம் விளைவித்த - வீரத்தை யுண்டாக்கிய, உயர் இலங்கை-
உயர்ந்த (மதில்களோடு கூடிய) இலங்காபுரிக்கு, அரையன் - அரசு
னாகிய (இராஜனனுடைய), வலி செற்று - வல்லமையை அழித்து,
எனது உள்ளம் - என்னுடைய மனதை, கவர் - கவர்ந்துகொண்ட,
கள்வன் - திருடன், (யாரெனில்) துயர் இலங்கும் - துன்பமேமிக்கு
விளங்குபடியான, உலகில் - (இந்நில) உலகத்தில், பல ஊழிகள்-
பல ஆழிக்காலங்கள், தோன்றும் பொழுதெல்லாம் - உண்டாகும்
பொழுதெல்லாம் - பெயர் இலங்கு - பெயர் கெடாது மிக்க புக
ழோடு விளங்குகின்ற, பிரமாபுரம் - பிரமபுரம் என்னும் சீர்காழிப்
பதியில், மேவிய - கோயில்கொண்டிருந்தருளியுள்ள, பெம்மான்-
பெருமானாகிய, இவன் - இவனே, (எ-று)

(கு-ரை) துயர் - பிறவித் துன்பம், ஊழி-புகம் - (உலகம்
முடிவடையும் காலம்)

இராவணன் கைலைமலையைத் தூக்கிய வரலாறு:—

இராவணன் அளகாபுரிக்குச் சென்று குபேரனை வென்று
அவனது - புஷ்பக விமானத்தைப் பறித்து அதன்மேலேறித்
கொண்டு கைலாச மலைக்கு மேலாக ஆகாய மார்க்கத்திலே வீரைந்து
மீண்டு வருகையில், உம்மலையின் மகிமையால் விமானம் தடை
பட்டு நிற்க, அதற்குக் காரணம் இன்னதென்றறியாது திகைக்கும்
டோது, எந்திகேசுவரர் எதிரில் வந்து, 'சிவபெருமான் எழுந்தருளி

யிருக்குமிடமான திருக்கையத்தின், பெருமை இது, என்று சொல்லவும், கேளாமல் அந்தத்தசமுதன், 'எனது பிரயாணத்திற்குக் தடையாகிய இம்மையை இப்பொழுதே வேறேடு பறித்து எடுத்து, அப்பாலெறிந்துவிட்டுத் தடையின்றி மேற் செல்வேன்' என்று கூறி வீமானத்தினின்று இறங்கித் தனது இருபது கைகளை யும் அம்மையின் கீழ்க்கொடுத்த அதனைப் பெயர்த்தன னென்பதாம். (8)

தாணுதல் செய்திறை காணியமாலொடு தண்டா மரையானும் நீணுதல் செய்தொழி யந்நிமிந் தானென துள்ளும் கவர்களவன் வாணுதல் செய்யக னீர்முதலாகிய வையத் தவரேத்தப் பேணுதல் செய்யிர மாபுரமேவிய பெம்மா னிவனன்றே.

9-(இ-ள்) மாலொடு - திருமாலோடு, தண் - குளிர்ச்சி பொருந்திய, தாமரையானும் - தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமதேவனும், தான் நுதல் செய்து - (முறையே) திருவடியையும் திருமுடியையும் (காண்போமென சபதம்) செய்து, நீணுதல் செய்து - (எனமாயும் அன்னமாயும்) பெரிய உருவெடுத்துக்கொண்டு இறைகாணிய - இறைவனாகிய உன்னை காணத் தொடங்க, ஒழிய- (அவ்வாறு காணத் தொடங்கிய இருவர் முயற்சிகளும் பயனின்றி) ஒழியுமாறு, நிமிர்தான் - உயர்ந்தவனாய். எனது உள்ளம் - என்னுடைய மனதை, கவர் - கவாந்துகொண்ட, கள்வன் - திருடன்- (யாரெனில்), வான் செய் - ஒளியைச் செய்கின்ற, நுதல் - நெற்றியையுடைய, மகளிர் - பெண்கள், முதலாகிய - முதன்மையாகிய, வையத்தவர் - உலகிலுள்ளவர்கள், ஏதத் - துதிக்க, பேணுதல் செய் - விரும்புகின்ற, பிரமாபுரம் - பிரமபுரம் என்னும் சீர்காழிப் பதியில், மேவிய - கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள பெம்மான் - பெருமான், இவன் - இவனை, (எ-று)

(கு-ரை) நுதல்-நெற்றி, இது இவரு ஆகு பெயராய் முடிய யுணர்த்திற்று. நீணுதல் - என்பது, நீணுதல் எனத்திரிந்து நின்றது. வையம் - உலகம்.

இச்சேயுளில் அடங்கிய கதை:—

தாம் தாம் கடவுள் என்னும் கருத்துக்கொண்டு ஒருவர்க் கொருவர் பகைமை பூண்ட பிரம விஷ்ணுக்களின் மாறுபாட்டை ஒழிக்கும் பொருட்டுப் பரமசிவன் அவ்விருவருக்கும் நடுவில் ஒரு பெரிய அனற்பிழப்பினுருவமாய்த் தோன்றி நின்று, “இப்பிழப்பின் அடியையும் முடியையும் தேடுமின்” என்ன, அவ்வடிமுடிகளில் ஒன்றை முன்னக கண்டவரே முதல்வர் என்று சொல்லிப் பிரமன் அன்ன உருக்கொண்டு முடியினைக் காண விண்பறந்தும், திருமால் வராக உருக்கொண்டு, அடியினைக் காண மண்ணிடற் துஞ் சென்று பல நாள் தேடியும் முடிவு கண்டலராய்ப் போயின ரென்பதாம். (9)

புத்தரோடு பொறியில் சமணும் புறம்கூற நெறிகில்லா ஒத்தசொல்ல வுலகம் பலிதேர்ந்தென துள்ளக் கவர்கள்வன் மத்தயானை மறுகவ்வுரி போர்த்ததோர் மாயம் மிதுவென்னப் பித்தர்போலும் பிரமாபுர மேவிய பெம்மா னிவனன்றே.

10-(இ-ன்) புத்தரோடு - புத்தர்களும, பொறி இல்-அறி வற்ற, சமணும் - சமணர்களும், புறம்கூற - புறம்பழித்துக் கூற வும், உலகம் - உயர்ந்தீகர்கள், நெறிகில்லா - ஒழுக்க நெறிக்க ணின்றி, ஒத்தசொல்ல - நீதியொடு பட்டனவற்றைக் கூறவும், பலி தேர்ந்து, - பிச்சையெற்று, எனது உள் எம் - என்னுடைய மனைத கவர் - கவர்ந்துகொண்ட, கள்வன் - திருடன், (யாரெனில்) மதத யானை - மதத்தினையுடைய யானை முகத்தோடு கூடிய (கயாகரனை), மறுக - அஞ்சமாறு, உரி போர்த்த இது - (அதனைக் கொண்டு) அதன் தோலைப் போர்த்தகாகிய இச்சேயல், ஒர்மாயம் என்ன-ஒர் தந்திரம் என்று கூறாநிற்க, பித்தர்போலும் - பித்தரைப்போல, பிர மாபுரம் - பிரமபுரம் என்னும் சீகாழிப்பதியில் மேவிய - கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள, பெம்மான் - பெருமானாகிய இவன் - இவனே, (எ-று.)

(கு-ரை) “மத்தயானை மறுக உரிபோர்த்த” என்பதற்கு-
மதங்கொண்ட மற்றைய யானைகளுக்கண்டு அஞ்சுமாறு இவர்
யானைத்தோலைப் போர்த்த, எனப்பொருள் கொள்ளலும் ஆம். புறக்
கூறலாவது:-புறச்சமயத்தைப்பற்றி இழித்துக் கூறுதல்.

கயாசூரனை அழித்த கதை:—

மகிடாசூரன் புதல்வனான கயாசூரன் பிரமதேவனை நோக்கி
பல அரியதவங்கள் செய்தனன். அதற்கு மெச்சிய பிரமதேவர் அவ
னுக்கு பிரத்தியக்ஷமாக கயாசூரன் அவரது பாதங்களில் வீழ்ந்து
தொழுது, “எம்பெருமானே, யான் சகலரையும் வெல்லத்தக்க
வல்லமையுடைவனாயிருக்க தாங்கள் வரமளிக்க வேண்டும்” என
வேண்டினன். உடனே பிரமதேவர் “நீ தேவர் முதலிய திரிலோ
கத்தவரையும் வெற்றிபெறுக, ஆயின், சிவபெருமானிடம் மட்டும்
செல்லாதொழிக ” எனக்கூறி மறைந்தனர். அசூரன் தான்பெற்ற
வரத்தின் வல்லமையால் தேவர் முதலியோரை வருத்தி வந்தனன்.
ஒருமுறை தேவரை வருத்த, தேவர்கள் சிவமூர்த்தியினிடம்
அடைக்கலம் புகுந்தனர். மீண்டும் அவன் வருத்த தேவரைப்பின்
தொடர்ந்து அசூரனும் சிவசநிதிமுன் சென்றனன். அவ்வமயம்
சிவமூர்த்தி உக்கிரத்திருவுருவுடன் தோன்றி, கயாசூரனுடைய
மத்தகத்தில் திருவடியை யூன்றித்தோலையுரித்து உடுத்தினன் என்ப
தாம். (10)

அருநெறிய மறைவல்ல முனியகன் பொய்கை யலர்மேய
பெருநெறிய பிரமாபுர மேவிய பெம்மா னிவன்றனை
ஒருநெறிய மனம்வைத்துணர் ஞானசம்பந்தன் னுரைசெய்த
திருநெறிய தமிழ்வல்லவர் தொல்வினை தீர்த லெளிதாமே.

11:-(இ-ள்) அருநெறிய - அருமையான நல்ல வழிகளைக்
கூறுகின்ற, மறைவல்லமுனி - வேதத்தில் எல்லவனாகிய பிரமன்,
அகன் - அகன்ற (விசாலமான), பொய்கை - தடாகத்தின், அலர்

மேய - நாமரைப்பூவிலிருந்து தவஞ்செய்த, பெருநெறிய - முத்தீ
 நெறியினையுடைய, பிரமாபுரம் - பிரமாபுரம் என்னும் சீர்
 காழிப்பதியில், மேவிய - கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள,
 பெம்மான் இவன் தன்னை - பெருமானாகிய இவனை ஒரு நெறிய-
 ஒரு வழிப்பட்ட, மனம் வைத்து- உள்எம் வைத்து, உணர்-எண்ணி
 யுணர்கின்ற, ஞானசம்மந்தன் - திருஞான சம்மந்தனென்னும்
 பெயரையுடையயாம், உரைசெய்த - பாடிய, திருநெறிய - தெய்வத்
 தன்மையுடைய வழியாகிய, தமிழ்வல்லவர் - சைவத்தமிழ்ப்பண்ணி
 னைப்பாடு தலைவல்லவர், தொல்வினை - பழமையாகத் தொடர்ந்து
 வருகின்ற வினையை, தீர்தல் - (விட்டு) நீக்குதல், எளிதுஆம் - மிக
 வும எளிமையாம் என்க, (எ-று).

(கு-ரை) பெருநெறி - மோக்ஷவழி, பெம்மான் - பெருமான்,
 ஒரு நெறியமனம் - ஒருமைப்பட்ட மனம், உணர்தல் - அறிதல்,
 திருநெறி - சிறந்த மார்க்கம், தொல்வினை - முற்பிறப்பிற் செய்த
 வினைகள், (அவ்வினை, நல்வினையும், தீவினையுமாம்.) தீர்தல்- நீக்கு
 தல், தீர்த்தல் - நீக்குதல். (11)

2. திருநீற்றுப்பதிகம்.

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சந்திர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திரு வாலவாயான் திருநீறே.

1. (இ-ள்) மந்திரமாவதும் - (இவ்வுலகத்தில்) மந்திரமாக விளங்கத்தக்கதும், நீறு- திருநீறே, வானவர்- தேவர்களும், மேலது- தமது மேனியின்மேல் அணியப்பெற்றிருப்பதும். நீறு - திருநீறே, சந்திரமாவதும் - அழகாயிருப்பதும், நீறு - திருநீறே, துதிக்கப்படுவதும்-(யாவராலும் புகழ்ந்து) துதிக்கப்படும் தன்மையையுடையதும், நீறு - திருநீறே, தந்திரம் ஆவதும் - மோகமுடைதற்கு உபாயமாயிருப்பதும், நீறு - திருநீறே, சமயத்தில் உள்ளது-சைவசமயத்தில் விளக்கமுறுவதும், நீறு - திருநீறே, (ஆகிய இத்தகைய தன்மைகள் தன்னிடத்தே அமையப்பெற்று சிறந்து விளங்குவது) செந்துவர்- சிவந்த நிறத்தோடு கூடிய பவளம்போன்ற, வாய் - திருவாயினையுடைய, உமை - உமாதேவியாரை, பங்கன்-(தமதுவாய்) பாகத்திற் கொண்டவராகிய, திருஆலவாயான் - திரு ஆலவாய் என்னும் திருநாமத்தை யுடைய மதுரையமபதியில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள சோமசுந்தரக் கடவுளது, திரு நீறே - திருநீறேயாம். (எ-று).

(குரை) இத்திருப்பதிகம் கூன்பாண்டியனை வெப்பு நோயை தீர்க்கவேண்டி நாயனூர மதுரையில் அருளிச்செய்ததாகும், ஆலவாய் - மதுரை, மதுரைக்கு ஆலவாய் எனப்பெயர் வந்த காரணம் வருமாறு:—முன்னொரு காலத்து மதுரை கடலாறொகாள்

ளப்பட்டது. அதனை அறிந்த பாண்டியன் மீட்டும் நகரத்தையுண்டாக்க வேண்டி சோமசுந்தரப்பெருமானை வேண்ட, இறைவன் தமது கையில் கங்கணமாயணிந்துள்ள சிறுபாம்பொன்றைவிடுத்து, அந்நகருக்கு எல்லைகாட்டியருளினார். ஆதலால் அப்பெயரேற்றது தந்திரம் - உபாயம், துவர் - பவளம்.

உமையை வாட்பாகத்தில் கோண்ட வரலாறு:—

முதற்பதிகத்து ஐந்தாவது செய்யுளின் உரையின் கீழ்க் காண்க.

வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதத்த குவது நீறு வுண்மையி லுள்ளது நீறு
சீதப் புனல்வயல் சூழ்ந்த திரு வாலவாயான் திருநீறே.

2. (இ-ள்) வேதத்தில் உள்ளதும் - (நால்வகை) வேதங்களில் கூறப்படுவதும், நீறு - திருநீறே, வெந்துயர் - (நம்மை வந்தடையும்) கொடிய துன்பங்களை, தீர்ப்பதும் - (அடையாவண்ணம்) நீக்குவதும், நீறு - திருநீறே, போதம் - ஞானத்தை, அளிப்பதும் - (நமக்குக்) கொடுப்பதும், நீறு - திருநீறே, புன்மை - (நம்முடைய) இழந்த குணங்களை, தவிர்ப்பதும் - (நம்மைவிட்டு) அடியோடு நீக்குவதும், நீறு - திருநீறே, ஓதத்தகுவதும் - (யாவரும் சகல நூல்களையும்) படித்து அறியத்தக்கதும், நீறு - திருநீறே, உண்மையில் - உண்மையான நூல்களில், உள்ளதும் - (எடுத்து கூறப்பட்டு) உள்ளதும், நீறு - திருநீறே, (ஆகிய இத்தகைய தன்மைகள் தன்னிடத்தேயமையப்பெற்று சிறந்து விளங்குவது), சீதம் - குளிர்ச்சி பொருந்திய, புனல் - நீர் நிறைந்த, வயல் - வயல்களால், சூழ்-சூழ்ப்பட்ட, திரு ஆலவாயான் - திரு ஆலவாய் என்னும் திருநாமத்தை உடைய மதுரையம்பதியில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள சோமசுந்தரக் கடவுளது, திறுநீறு - திருநீறேயாம், (எ-று.)

(கு-ரை) உண்மை - உண்மையான நூல்கள், புன்மை-ஆணவம் மாயை, கண்மம் என்னும் மூன்று குற்றங்கள், போதம-நூனம், சீதம் - குளிர்ச்சி, புனல் - நீர், நால்வகை வேதமாவன-ருக், யசர், சாமம், அதர்வணம், என்பன, வெந்துயர் - கொடிய பிற வித்துண்பம், புன்மை - உடம்பின்கண் ஏற்படும் அசத்தாதி முதலிய வைகளுமாம், ஓதல் - ஓதியறிதல். (2)

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ வினியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திரு வாலவாயான் திருநீறே.

3-(இ-ள்) முத்திதருவதும்- (அழியாப்பதவியாகிய) மோகூத் தைக் கொடுப்பதும் நீறு - திருநீறே, முனிவர்கள் - முனிசிரேடடர் களும், அணிவது - (தமது நெற்றியில்) அணிந்துகொள்வது, நீறு- திருநீறே, சத்தியமாவதும் - (எக்காலத்தும் அழியாமல்) உண்மை யாய் நிலபெற்றிருப்பதும், நீறு - திருநீறே, தக்கோர் - மேலோர் களால், புகழ்வதும் - (எக்காலத்தும்) புகழப்படுவதும், நீறு - திருநீறே, பத்திதருவதும் - (கடவுளிடத்து) பத்தியை உண்டுபண்ணு வதும், நீறு- திருநீறே, பரவ - துதிக்க, இனியதும் - இன்பத்தைத் தருவதும், நீறு - திருநீறே, சித்தி - அட்டமாசித்திகளே, தருவதும்- கொடுப்பதும், நீறு - திருநீறே, (ஆகிய இத்தகைய தன்மைகள் தன் னிடத்தே அமையப்பெற்று, சிறந்து விளங்குவது), திருஆலவாயான் திருஆலவாய்என்னும் திருநாமமுடைய மதுரையம்பதியில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள சோமசுந்தரக் கடவுளது, நீறு - திருநீறேயாம் (எ-று.)

(கு-ரை) முனிவர் - கடவுளை இடைவிடாது தியானித்துக் கொண்டு உலகோர்க்கு நன்மை பயப்பிப்போர், பத்தி - கடவுளி டத்துச் செலுத்தும் அன்பு, அட்டமாசித்திகளாவன:--அனிமா, மகிமா, கரிமா, லகிமா, பிராப்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம்; ஐசித் துவம் எனபன. முத்தி - மோகூம். (3)

காண வினியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
 பேணி யணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
 மாணந் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
 சேணந் தருவது நீறு திரு வாலவாயான் திருநீறே

4-(இ-ள்) காண - (ஒரு பொருளைப்) யார்த்தற்கு, இனி யதும் - இன்பத்தைக்கொடுப்பதும், நீறு - திருநீறே, கவினைத்தரு வதும் - (ஒருவருக்கு) அழகினைத்தருவதும், நீறு - திருநீறே, பேணி- (தன்னை) விரும்பி, அணிபவர்க்கெல்லாம் - அணிந்துகொள்ளுமவ ருக்கெல்லாம், பெருமை - நன்மதிப்பை, கொடுப்பதும் - அளிப்ப தும், நீறு - திருநீறே, மாணம் - (நம்முடைய) மாட்சிமைப்பட்ட குணத்தை, தகைவதும் - (நம்மைவிட்டு நீங்காமல்) நிலைநிறுத்து வதும், நீறு - திருநீறே, மதியை - (சிறந்த) புத்தியை, தருவதும் - (நமக்கு) அளிப்பதும், நீறு - திருநீறே, சேணம் - மேலுலக இன் பத்தை, தருவதும் - (நமக்கு) அளிப்பதும், நீறு - திருநீறே, (ஆகிய இத்தகைய தன்மைகள் தன்னிடத்தே அமையப்பெற்று சிறந்து விளங்குவது) ஆலவாயான் - திருவாலவாய் என்னும் திருநாமமு டைய மதுரையம்பதியில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள சோமசுந்தரக்கடவுளது, நீறு - திருநீறேயாம், (எ-று).

(கு-ரை) கவின் - அழகு, பேணல் - பாராட்டல், மாணம் - மாட்சிமை, மதி - அழிவு, சேணம் - மேலுலக இன்பம், (4)

பூச வினியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு
 பேச வினியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக் கெல்லாம்
 ஆசை கொடுப்பது நீறு வந்தம தாவது நீறு
 தேசம் புகழ்வது நீறு திரு வாலவாயான் திருநீறே.

5-(இ-ள்) பூச - (உடலிற்) பூசிக்கொள்ள, இனியதும் - இனிமையாயிருப்பதும், நீறு - திருநீறே, புண்ணியமாவதும் - புண் ணிய சொரூபமாக விளங்குவதும், நீறு - திருநீறே, பேச - (அதன

பெருமையை) எடுத்துக்கூறுதற்கு, இனியதும் - இனிமையாய் இருப்பதும் நீறு - திருநீறே, பெரும் - பெரிய, தவத்தோர்களுக்கெல்லாம் - தவ சிரேட்டர்களுக்கெல்லாம், ஆசை கெடுப்பதும் - ஆசையை (அடியோடு) நீக்குவதும், நீறு - திருநீறே, அந்தமதாவாதும் - (சகல பெர்ருள்களுக்கும்) முடிவிலிருப்பதும், நீறு - திருநீறே, தேசம் - எல்லா உலகத்தோராலும், புகழ்வதும் - புகழ்ந்து கூறப்படுவதும், நீறு - திருநீறே, (ஆகிய இத்தகைய தன்மைகள் தன்னிடத்தே அமையப்பெற்று சிறந்து விளங்குவது எதுவெனில்), ஆலவாயான் - திருவாலவாய் என்னும் திருநாமமுடைய மதரையம் பதியில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள சோமசுந்தரக் கடவுளது, திருநீறே, - திருநீறேயாம், (எ-று.)

(கு-ரை) அந்தம் - ஈறு, (முடிவு) எல்லாப்பொருள்களும் முடிவில் இதனுருவையே அடையுமாதலின், “அந்தமதாவது நீறு” எனக்கூறினர், தேசம் - என்பது, இடவாகுபெயராய் தேசத்திலுள்ளாரை யுணர்த்திற்று. (5)

அருத்தம தாவது நீறு வவல மறுப்பது நீறு
வருத்தந் தணிப்பது நீறு வான மளிப்பது நீறு
பொருத்தம தாவது நீறு புண்ணியர் பூசும் வெணீறு
திருத்தகு மாளிகை சூழ்ந்த திரு வாலவாயான் திருநீறே.

ஓ-(ஐ-ள்) அருத்தமது ஆவதும் - செல்வமாக விளங்குவதும், நீறு - திருநீறே, அவலம் - (நம்மாட்டுள்ள) துன்பத்தை, அறுப்பதும் - அடியோடு போக்குவதும், நீறு-திருநீறே, வருத்தம் - (மனே) வருத்தத்தை, தணிப்பதும் - குறைக்க வல்லதும். நீறு - திருநீறே, வானம்-வானுலகத்தை அரசாட்சி செய்யும் பதவியை. அளிப்பதும் - கொடுப்பதும், நீறு - திருநீறே, பொருத்தமது ஆவதும் - (நம்மனதிற்கு) பொருத்தமாயிருப்பதும், நீறு - திருநீறே, புண்ணியர் - புண்ணிய சொஸ்திரிகள், பூசும் - (தமது திருமேனியில்) பூசும்

கொள்வதும், வெண்ணீறு - திருவெண்ணீறே, (ஆகிய இத்தகைய தன்மைகள் தன்னிடத்தே அமையப்பெற்று சிறந்து விளங்குவது) திருத்தகு - இலக்குமியானவள் தங்கப்பெற்றுள்ள, மாளிகைகுழந்த- மாளிகைகளாற் குழப்பெற்ற, ஆலவாயான் - திருவாலவாய் என்னும் மதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள சோமசுந்தரக் கடவுளது, திருநீறே - திருநீறேயாம், (எ-று).

(கு-ரை) அருத்தம் - செல்வம், அலவம் - துன்பம், திருத்தகு - செல்வமிக்க, புண்ணியர் - புண்ணிய சொருபிகள். (6)

எயிலது வட்டது நீறு விருமைக்கு முள்ளது நீறு
பயிலப் படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு
துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம் தாவது நீறு
அயிலைப் பொலிதரு குலத் தால வாயான் திருநீறே.

7 (இ-ள்) எயிலது - மூன்று மதில்களோடு கூடிய திரி புரங்களை, அட்டதும் - (அழித்து) சாம்பலாக்கியதும், நீறு - திருநீறே, இருமைக்கும் - (இமை மறுமை என்னும்) இருமைப்பேற்றிற்கும், உள்ளதும் - (கமக்குத்) துணையாயிருப்பதும், நீறு - திருநீறே, பயிலப்படுவதும் - பழகப்படுவதும், நீறு - திருநீறே, பாக்கியமாவதும் - (ஒருவர்க்கு) செல்வமாயிருப்பதும், நீறு - திருநீறே, துயிலை - சாக்காட்டை, தடுப்பதும் - நீக்குவதும் - நீறு - திருநீறே, சுத்தமாவதும் - (மிகப்) பரிசுத்தத்தோடு கூடியதும், நீறு - திருநீறே, (ஆகிய இத்தகைய தன்மைகள் தன்னிடத்தே அமையப்பெற்று சிறந்து விளங்குவது), அயிலை - கூர்மையால், பொலிதரு - (சிறந்து) விளங்குகின்ற, குலத்து - குலாயுத்த துணையுடைய, ஆலவாயான் - திருவாலவாய் என்னும் மதுரைப்பதியில் சீகாயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள சோமசுந்தரக் கடவுளது, திருநீறே - திருநீறேயாம், (எ-று.)

(கு-ரை) - அடுதல் - சுடுதல், இருமை - இம்மை, மறுமை என்னும் இருபிறப்பிலும் அடையும் இன்பப்பேறு, துயில் - தூக்க

முமாம் துயில் - இறப்பு, (இங்கு, செத்தாரைத் தஞ்சினர் என மங்கலமாகக் கூறப்பட்டது), அயில் - கூர்மை, முப்புரமெரித்தகதை முதற்பதிகத்து நான்காவது செய்யுளின் உரையின் கீழ் கூறப்பட்டுள்ளது, ஆங்கு கண்டுகொள்க, (7)

இராவணன் மேலது நீறு வெண்ணத் தருவது நீறு
பராவண மாவது நீறு பாவ மறுப்பது நீறு
தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு
அராவணங் குந்திரு மேனி யால வாயான் திருநீறே.

8- (இ-ள்) இராவணன் - (இலங்கைக்கு அரசனான) இராவணனுடைய, மேலதம் - உடலின்மேல் பூசப்படுவதும், நீறு - திருநீறே, எண்ணத்தருவதும், (எல்லோராலும் சிறப்படையதாக) நினைக்கப்பட்டுத் தன்மையையுடையதும், நீறு-திருநீறே, பரா-பராசத்தியின், வணம் ஆவதும் - வடிவமாகவீருப்பதும். நீறு - திருநீறே, பாவம் - (நம்முடைய) பாவங்களை எல்லாம், அறுப்பதும் (அடியோடு) அறுத்து ஒழிப்பதும், நீறு - திருநீறே, தரா - பூமாதேவியின், வணம் ஆவதும் - வடிவமாக இருப்பதும், நீறு - திருநீறே தத்துவம் ஆவதும் - தத்துவ சொரூபமாக விளங்குவதும், நீறு-திருநீறே. (ஆகிய இத்தகைய தனமைகள் தன்னிடத்தே அமையப்பெற்று சிறந்து விளங்குவது) அரா - பாம்புகளை, அணங்கும் - ஆபரணங்களாக அணியப்பெற்றுள்ள, திருமேனி - திருமேனியினுடைய ஆவலாயான்- திருவாலவாய் என்னும் பெயரையுடைய மதுரையில் கோயில் கொண்டெழுந்தரளியுள்ள சோமசுந்தரக்கடவுளது, திருநீறே - திருநீறேயாம், (எ-று.)

(கு ரை) இலங்கைக்கரசனாகிய அரசுகன் கைலமலையைப் பெயர்த்த காலத்து அதன் கீழ் நசுக்குண்டு நெடுங்காலம் அழுது, கொண்டிருந்தமையால் "இராவணன்" எனப்பெயர் பெற்றான்., (8)

மாலோ டயனதி யாத வண்ணமு முள்ளது நீறு
 மேலுறை தேவர்க டங்கண் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
 எல வுடம்மிடர் தீர்க்கு மின்பந் தருவது நீறு
 ஆலம துண்ட மிடற்றெம் மால வாயான் திருநீறே.

9-(இ-எ) மாலோடு - திருமாலோடு, அயன் - பிரமதே
 வனும், அறியாதவண்ணமும் - அறிய முடியாத தன்மையை, உள்
 ளது - உடையது, நீறு - திருநீறே, மேல் - மேலுலகத்தில், உறை-
 வசிக்கின்ற, தேவர்கள் தங்கள் - தேவர்களுடைய, மெய்யதும் -
 உடம்பில் பொருந்தப் பெற்றது, வெண்பொடி - வெண்ணிறத்,
 தோடு கூடியதுகளாகிய, நீறு - திருநீறே, எல-பொருந்த, உடம்பு-
 சார்த்திற்கு வரும, இடர் - துன்பங்களை, தீர்க்கும் - (அடியோடு)
 நீக்கி, இன்பம் - சுகத்தை, தருவதும் - நமக்குக் கொடுப்பதும்
 நீறு - திருநீறே, (ஆகிய இத்தகைய தன்மைகள் தன்னிடத்தே
 அமைப்பெற்று சிறந்து விளங்குவது), ஆலமது - (ஓர் காலத்தில்
 விவாததை, உண்ட - உட்கொண்ட, மிடற்று - கண்டததிரையுடைய
 எம் - எமது, ஆலவாயான் - திருவாலவாய் என்னும் பெயரினை
 யுடைய மதுரையில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள சோம
 சுந்தரப் பெருமானது, திருநீறே - திருநீறேயாம், (எ-று)

(சு-ரை) ஆலம் - ஆலகால விவாதம், வெண்மை - பரிசுத்தம்,
 திருவெண்ணீறு சிவபெருமானின் தன்மையை யுடையதாகத்தலின்,
 “மாலோடு அயனறியாத வண்ணமு முள்ளது நீறு” எனக் கூறினார்.

சிவபெருமான் ஆலமுண்ட கதை:-

திருமாலின் கட்டளைப்படி தேவர்கள் அசுரர்களைத் துணை
 யாகக் கொண்டு பாற்கடல் கடைகையில், அத்நின்றும் முதலி
 ஷெழுந்ததோர் அதி பயங்கரமான ஆலகாலமென்னும் பெரு விவாத
 தைக் கண்டமாத் திரத்தில் அதன் கொடுமையைப் பொறுக்கமாட்

டாமல் தேவர்கள் அஞ்சி யோடிச் சிவபெருமானைச் சரணமடைய அப்பெருமான் தனது பேராற்றலால் அவ் விஷத்தை யுட்கொண்ட கண்டத்தில் நிறுத்தி அனைவரையும் பாதுகாத்தருளினன் என்பதாம். (9)

குண்டிகைக் கையர்க ளோடு சாக்கியர் கூட்டமும் கூடாக் கணடிகைப் பிப்பது நீறு கருத வ்னியது நீறு எண்டிகைப் பட்ட பொருளா ரேததுநத கையது நீறு அண்டத் தவாபணிந் தேத்து மால வாயான்றிரு நீறே.

10.(இ-ள்) குண்டிகை - கமண்டலத்தைத் (தூக்கிய), கையர்களோடு - கீழ்மக்களாகிய சமணர்களோடு, சாக்கியர் - புத்தர் களுடைய, கூட்டமும் - தொகுதியும், (ஆகிய இவர்களை), கூட - ஒரு சேர, கண் திகைப்பிப்பதும் - கண் திகைத்தது மயக்கச் செய் விப்பதும், நீறு - திருநீறே, கருத - (யாம் மனதில்) நீனைக்க, இனியதும் - இனிமையாய் இருப்பதும். நீறு - திருநீறே, எண் திகைப்பட்ட பொருளார் - எட்டு திக்குக்கும் உரியவராகிய திக்குப் பாலகர்கள், எத்தும் தகையதும் - துதித்தற்குரிய தன்மையினை யுடையதும், நீறு - திருநீறே, (ஆகிய இதற்கைய தன்மைகள் தன் னிடத்தே அமையப் பெற்று சிறந்து விளங்குவது எதுவேனில்), அண்டத்தவா - சகல அண்டங்களிலுள்ளவர்களும் பணிந்தேத்தும் - துதிக்கும் தன்மையினையுடைய, ஆலவாயான் - ஆலவாய் என்னும் பெயரினையுடைய மதுரைப் பதியில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளி யுள்ள சோமசுந்தரக் கடவுளது, திருநீறே - திருநீறேயாம், (எ-று)

(கு-ரை) குண்டிகை - கமண்டலம், கையர் - கீழ்மக்கள், சாக்கியர் - புத்தர், கருதல் - எண்ணுதல், திக்குப் பாலகராவார்:— இந்திரன், அக்கினி, இயமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன் முதலாவோர். (10)

ஆற்றல டல்விடை யேறு மால வாயான் திருநீற்றைப்
போற்றிப் புகலி னீலாவும் பூசரன் ஞானசம் பந்தன்
தேற்றித் தென்ன னுடலுற்ற தீப்பிணி யாயின தீரச்ச
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே.

11-(இ-ள்) ஆற்றல் - வல்லமையையும், அடல் - வெற்
றியையும், (உடைய), விடை - இடப வாகனத்தின் மீது, ஏறு -
ஏறிச் செல்லுகின்ற, ஆலவாயான் - ஆலவாய் என்னும் மதுரையில்
கோயில்கொண்டெழுந்தருளியுள்ள சோம சுந்தரக் கடவுளது, திரு
நீற்றை - திருநீற்றினை, போற்றி - துதித்து, புகலி - திருப்புகலி
என்னும் சீர்காழிப்பதியில், நீலாவும் - தோன்றி விளங்குகின்ற,
பூசான் - பிராமண குலத்திலுதித்த, ஞானசம்பந்தன் - (எம்பெரு
மானால் இடப்பட்ட) திருஞானசம்பந்தனென்னும் பெயரினையுடைய
யான், தேற்றி - (அதன் பெருமையினை) தெரியச் செய்து,
தென்னன் - கூன்பாண்டியனது, உடல் உற்ற - உடலிலே பெருந்
தியுள்ள, தீப்பிணியாயின - கொடிய வெப்பு நோய் முதலாகிய
சகல வியாதிகளும், தீர - நீங்குமபடி, சாற்றிய - சொல்லிய, பாடல்
கள் பத்தும் - பத்துப் பாடல்களையும், வல்லவர் - (நாடோறும்) ஓத
வல்லவாக, நல்லவர் தாமே - நல்லவாகளாகச் சிறந்து விளங்கு
வா. (எ-று)

(கு-ரை). ஆற்றல் - வல்லமை, அடல் - வெற்றி, ஆலவாய் -
மதுரை, போற்றுதல் - துதித்தல், புகலி - சீர்காழிக்குரிய பன்னி
ரண்டு பெயர்களுள் ஒன்று, பூசரன் - அந்தணன், இவர், பூலோ
கத்து தேவர்களாதலின் இப் பெயர் பெற்றார். பிணி, நோய்,
தீப்பிணி, எனப் பொதுவாகக் கூறினமையான், பாண்டியனது
வெப்பநேய் முதலாக அவருடையசகல நோய்களைக் கொள்ளுதலும்
அமையும். (11)

3. தமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்.

காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஒது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது.
நாத ன்ரும நமச்சி வாயவே.

1-(இ-ள்) காதல் ஆகி - முதிர்ந்த அன்பினால், கசிந்து - மனமுறுகி, கண் - கண்களில், நீர்மல்கி - (ஆனந்தத்தால்) நீர் நிறைந்து, ஒதுவார் தமை - (தம்மை நாடோறும் விடாது) துதிக்கிறவர்களை, நன்னெறிக்கு - நல்லமார்த்தமாகிய முத்திமார்க்கத்திற்கு உய்ப்பது - செலுத்துவதும், வேத நான்கினும் - நான்கு வகைப்பட்ட வேதங்களினும், மெய்ப்பொருளாவது - உண்மைப் பொருளாய் விளங்குவதும், நாதன் - தலைவனாகிய சிவபெருமானுடைய நாமம் - திருநாமமாகிய, நமச்சிவாயவே - “நமச்சிவாய” என்னும் பஞ்சாக்ஷரமேயாம், (எ-று)

(கு-ரை) அன்பு, என்பது - ஆசை, பக்தி, வாஞ்சை, காதல், எனப் பலவகைப்படும். அவற்றுள் - காதல் என்பது, முதிர்ந்த அன்பை யுணர்த்துவது, வேதம் நான்காவன - ருக்வேதம், யசுர் வேதம், சாம வேதம், அதானை வேதம் என்பன. (1)

நம்பு வாரவர் நாவி னவிற்றினால்
வம்பு நாண்மலர் வார்மது வொப்பது
செம்பொ னுர்தில கமமுல குக்கெலாம்
நம்ப ன்ரும நமச்சி வாயவே.

2-(ஐ-ள்) நம்பன் - (இறைவனை) சிவபெருமானுடைய, நாமம் - திருநாமமாகிய, நமச்சிவாயவே - “நமச்சிவாய” என்னும்

பஞ்சாஶுர மந்திரத்திலே, நமர் - நம்மவர்கள், நம்புவார் - விருப்பம் உடையவர்களாய், நாவின் - (தமது) நாவில், நவிற்தினால் - நாடோறும் உச்சரிக்கப் பெறின், வம்பு - வாசனை வீசுகின்ற, நாண்மலர் - அன்றலர்ந்த மலர்களினின்றும், வார் - ஒழுங்கின்ற, மது - தேனினையும், உலகுக்கெலாம் - எல்லா உலககைக்கும், செம்பொன்பசும் பொன்னையும் ஆர் - அரிய, திலகம் - திலகத்தினையும், ஒப்பது - ஒப்பதாய் உள்ளதாம், (எ-று)

(கு-ரை) நம்புவார் - விரும்புவார், மதுவொத்தலாவது - தேனைப்போன்று இனிய சுவையினையுடையதாயிருத்தல், நம்பன்-சிவபெருமான், (2)

நெக்கு ளார்வ மிகப்பெரு கிந்நினைந்
தக்கு மாலை கொடங்கையி லெண்ணுவார்
தக்க வானவ ராத்தகு விப்பது
நக்க னும நமச்சி வாயவே.

3-(இ-ள்) உள்-மனம், நெக்கு - நெகிழ்ச்சியடைந்து, ஆர்வம் - அன்பானது, மிகப் பெருகி - (கடவுளிடத்து) அதிகமாகப் பெருகுதலையடைந்து, அங்கையில் - அழகிய கையினிடத்து, அக்கு மாலை கொண்டு - உருத்திராக்க மாலையைக் கொண்டு, நினைந்து - எண்ணி, எண்ணுவார் - (எம்பெருமானுடைய திருநாமகளை) ஐயிக்கின்றவர்களை, தக்க - தகுதி வாய்ந்த, வானவராய் - தேவர்களாய், தருவிப்பது - (அப்பதவிக்கு) உரிமையாக்குவது, நக்கன் - சிவபெருமானுடைய, நாமம் - திருநாமமும், மந்திரமும் ஆகிய; நமச்சிவாயவே- "நமச்சிவாய்" என்னும் பஞ்சாஶுர மந்திரமேயாம், (எ-று)

(கு-ரை) நக்கன் - சிவபெருமான், அக்கு மாலை - உருத்திராக்க மாலை உள் - மனம், நெகுதல் - உருகுதல், (நெகிழ்தல்). (3)

இயமன் ஹாதரு மஞ்சவ ரின்சொலால்
 நயம்வந் தோத வல்லார்தமை நண்ணினால்
 நியமந் தானினை வாரக்கினி யானெற்றி
 நயன னும நமச்சி வாயவே.

4-(இ-ள்) நியமம் - நியமமாக, நினைவார்க்கு - (தம்மை)
 நினைப்பவர்கட்கு, இனியான் - இனியவனும், நெற்றி நயனன் -
 நெற்றிக் கண்ணையுடையனனுமான சிவபெருமானுடைய, நாமம் -
 திருநாமமும், திருமந்திரமாகிய, நமச்சிவாய - “நமச்சிவாய” என்
 னும் பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தை, இன்சொலால் - இனிய சொற்களால்
 நய்யம் வந்து - இன்பத்தோடு, ஓத வல்லார் தமை - ஓதுபவர்களை
 நண்ணினால் - வந்தடைந்தால், இயமன் துதரும் - யமதுதர்களும்,
 அஞ்சவர் - அஞ்சி ஒதுங்குவார், (எ-று)

(கு-ரை) நாடோறும் பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தை ஜபிப்போரை
 இயமதுதர்களும் அடைய அஞ்சவா என்பதாம். நியமம் - கிரமம்,
 நெற்றி நயனன் - நெற்றிக் கண்ணன், (சிவபெருமான்.) (4)

கொல்வா ரேனுந் குணம்பல நன்மைகள்
 இல்லா ரேனு மியம்புவ ராயிடின
 எல்லாத் தீங்கையு நீங்குவ ரென்பரால்
 நல்லார் நாம நமச்சி வாயவே.

5-(இ-ள்) கொல்வாரேனும் - (பசும்மாபாதங்களுள் ஒன்
 றாகிய) கொலைத்தொழிலைச் செய்பவரெனினும், குணம் - (பல
 வகை) நற்குணங்களும், பலன்மைகள் - பலவகைப்பட்ட நன்மை
 களும், இல்லாரேனும் - இல்லாதவரெனினும், நல்லா - (சகலநீவா
 ராசிகளுக்கும்) நல்லவராய் விளங்குகின்ற சிவபெருமானுடைய,
 நாமம் - திருநாமமும், திருமந்திரமுமாகிய, நமச்சிவாய - “நமச்சி
 வாய” என்னும் பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தை, இயம்புவராயிடின - சொல்

வார்களானால், எல்லாத்தீநகையும் - சகலவிதமான தீமைகளையும் (விட்டு), தீநகுவார் - நீங்கப்பெறுவார், என்பர் - என்று கூறுவர் (பெரியோர்), (எ—று)

(கு—ரை) நல்லார் - தம்மையடைந்தோர்க்கு நன்மையைப் பயப்பிப்போர், பஞ்சாசர மந்திரத்தை ஒரு முறை கூறுவோர் சகல நன்மைகளும் ஆடையப் பெறுவாரெனில், பலமுறை கூறுவோர் அடையும் பயன் இன்னதெனக்கூறமுடியா என்றவாறு “சிவாய நமவென்று சிந்தித்திருப்போர்க்கு, கபாயமொருநாளில்லை” என நம் மூதாட்டியாகிய ஓளவைப்பிராட்டியாரும் கூறியது காண்க. பஞ்சமா பாதகங்களாவன :—பொய், கொலை, களவு, காமம், கள், என்பனவாம். பொய் கூறல், கொலை புரிதல், களவாடுதல், பிறர் மனை நயத்தல், கள்ளாண்ணல் - என்பன, பஞ்சமா பாதகங்களைப்புரிவோர் செய்கைகளாம் (5)

மந்த ரம்மன பாவங்கண் மேவிய
பந்த னையவர் தாமும் பகர்வரேல்
சிந்தும் வல்வினை செல்வமு மல்குமால்
நந்தி நாம நமசி வாயவே.

6 —(இ—ள்) மந்தரம் அன - மந்தரகிரியை ஒத்த, பாவங் கள் - (மிகுதியான) பாவங்களை, மேவிய - அடைந்த, பந்தனையவர் தாமும் - பிறவிப்பந்தத்தில் கட்டுப்பட்டவரும், நந்தி - சிவபெருமானுடைய, நாமம் - திருநாமமும், திருமந்திரமுமாகிய, நமச்சிவாய - “நமச்சிவாய” என்னும் பஞ்சாசுர மந்திரத்தை, பகர்வரேல் - (ஒரு முறையேனும்) சொல்லித்துதிப்பாராகில், வல்வினை - (அவரது) சொடியவினைகளெல்லாம், சிந்தும் - (அடியோடு) சிதைந்து ஒழியும். செல்வமும் - பொருட் செல்வம் முத்திச செல்வம் ஆகிய இருவகைச செல்வங்களும், மல்கும் - (மிக்குப்) பெருகும், (எ—று)

(கு—ரை) மந்தரம் - இதுபாற்கடலைத் தேவரும் அசுரர்களும் கடைந்த காலத்து மத்தாக நின்றமலை, பாவங்கள் - முற்பிறப்

பிற்செய்த தீவினைகள், பலவினைகளால் கட்டுப்பட்டவராயினும் ஒரு முறை பஞ்சாக்ஷரத்தை ஒதின் பிரப்பறுத்து முததியையடைவர் என்பதாம். (6)

நரக மேழ்புக நாடின ராயினும்
உரைசெய் வாயின ராயினு ருத்திரர்
விரவி யேபுகு வித்திடு மென்பரால்
வரத னும் நமசி வாயவே.

7—(இ—ள்) நாகம் ஏழ்புக - (தாம் செய்த தீவினையின் பயனாக) ஏழ்வகை நரகத்திலும் அமுந்த, நாடினர் ஆயினும் - (பிற ரொருவரால்) எண்ணப்பட்டவராயிருப்பினும், வரதன் - அடைந் தோரை ஆதரிக்கும் அண்ணலாகிய சிவபெருமாலுடைய, நாமம் திருநாமமும் திருமந்திரமுமாகிய, நமச்சிவாய - “நமச்சிவாய” என் னும் பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தை, உரைசெய் - (ஒரு முறையேனும்) உச சரிக்கின்ற, வாயினராயின் - வாயினை உடையவர்களாயிருப்பின், (அவர்களின்), உருத்திரர் - சிவகணங்கள், விரவியே - (அவர்களோடு), கலந்து, புகுவித்திடும் - சிவலோகத்திற் புகுமாறு செய்துவிடும், என்பர் - என்று சொல்வர் பெரியோர். (எ—று).

(கு—ரை) வரதன் - அபயத் தந்து காப்பவன், விரவுதல் - ஒன்றோடொன்று கலத்தல், ஏழ்வகை நரகமாவன :— அள்ளல், இரெளரவம், சும்பீபாகம், கூடசலாம், செந்துத்தானம், பூதி, மாபூதி, என்பன. இவற்றின் தன்மைகளாவன :— இருள், குளிர், புகை மணல், துயிலாமை, இரத்தம், தீ, என்பனவாம். உருத்திரர் - சிவகணங்கள். (7)

இலகை மன்ன நெடுத்த வடுக்கன்மேல்
தலங்கொள் கால்வீரல் சககர னுன்றலும்
மலகி வாய்மொழி செய்தவ னுய்வகை
நலங்கொ னும் நமசி வாயவே.

8 - (இ--ள்) இலங்கை - இலங்காபுரிக்கு, மன்னன் - அரசனாகிய இராவணன், எடுத்த - (தன் கையாற்) பெயர்த்து எடுத்த, அடுக்கல் - திருக்கைய மலையின், மேல்தலம் - மேலிடத்தை, கொண்ட - தமது இருப்பிடமாகக்கொண்ட, சங்கரன் - சங்கரனென்னும் பெயருடைய சிவபெருமான், கால்விரல், - (தமது) திருவடியில் உள்ள விரலை, ஊன்றலும் - (அசையாதிருக்கும்படி) ஊன்றினவளவில், மலங்கி - (மணல்) கலக்கமுற்று, வாய்மொழி செய்தவன் - வாய்விட்டு அரற்றினவனாகிய இராவணன், உய்வகை - பிழைக்குமாறு, நலம்கொள் - (காத்தலாகிய) நன்மையைக்கொண்ட, நாமம் - திருநாமம், நமச்சிவாயவே - "நமச்சிவாய" என்னும் பஞ்சாக்ஷரமந்திரமேயாம். (எ--று.)

(கு--ரை) அடுக்கல் - மலை, ஈண்டு திருக்கையமம், வாய்மொழி செய்தல் - வாய்விட்டமுதல், சங்கரன் - தம்மையடைந்தோர்க்குச் சுகத்தை யுண்டாக்குபவன், (சிவன்)

இராவணன் கைலை மலையைத் தூக்கிய கதை:—

முதற்பதிகத்தின் எட்டாவது செய்யுளின் உரையின் கீழ்க் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆங்கு கண்டு கொள்க. (8)

போதன் போதன கண்ணனு மண்ணறன்
பாதத் தாண்முடி நேடிய பண்பராய்
யாதுங் காண்பரி தாகி யலந்தவர்
ஒது நாம நமச்சி வாயவே.

9-(இ--ள்) போதன் - பிரமதேவனும், போது அன - தாமரை மலரை யொத்த, கண்ணனும்-கண்களையுடைய திருமாலும், அண்ணல் தன் - (தலைவனாகிய) சிவபெருமானுடைய, முடி - (முறையே) திருமுடியையும், பாதம் - திருவடியையும், நேடிய -

தேடுகின்ற, பண்பராய் - தன்மையைக் கைக்கொண்டவராகி, யாதும் - சிந்திதேனும், காண்பு - காண்டற்கு, அரிது ஆகி - அருமையாகி, அலந்தவர் - இளைத்து வருந்தியவராகிய பிரம விஷ்ணுக்கள், ஓதும் - ஓகிய. நாமம் - திருநாமம், (எதுவெனில்), நமச்சிவாயவே - "நமச்சிவாய" என்னும் பஞ்சாக்ஷர மந்திரமேயாம். (எ-று)

(கு-ரை) போதன் - மலர்மேலிருப்பவன், அவன் பிரம தேவன். மலர், ஈண்டு திருமாலின் உந்தித் தாமரை, பிரமன் திருமாலின் உந்தித் தாமரையில் தோன்றினான் என்பதை "யாவையும் யாரையும் படைக்க நான்முகக் கோவையீன்றதோர் கோகன கமே" என, பிள்ளைபெருமானையநகரார் கூறியவற்றால் நன்கறியக் கிடக்கின்றது. அண்ணல் - பெருமையிற் சிறந்தோன்.

சிவபெருமாவின் அடிமுடியைத் தேடிய கதை

முதற் பதிசகது ஒன்பதாவது செய்யுளிற் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆங்கு சண்டு கொளக.

கஞ்சி மண்டையர் கையிலுண கையாகள்
வெஞ்சொன் மிண்டர் விரவில ரென்பரால்
விஞ்சை யண்டர்கள் வேண்ட வமுதுசெய்
நஞ்சுண் கண்ட நமச்சி வாயவே.

10-(இ-ள்) விஞ்சை - சுவேருானமுள்ள, அண்டர்கள் - தேவர்கள், வேண்ட - (அடிபணிந்து) வேண்டிக்கொள்ள, அமுது செய் - அமுதமாகச் செய்து, நஞ்சு - விஷத்தை, உண - உட்கொண்ட, கண்டன் - கழுதகையுடைய சிவபெருமானது, நமச்சிவாய - "நமச்சிவாய" என்னும் பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தை, கஞ்சி மண்டையர் - கஞ்சிமண்டையைக் கையிலேந்திய புத்தரும், கையில்-கையாகிய பாத்திரத்தில் உணவை வாங்கி, உண - உணகின்ற, கையர்கள். கீழ்க்களாகிய சமணர்களும், ஆகிய, வென் சொல் - கடுஞ் சொற்களையுடைய, மிண்டர் - முரடர்கள், விரவிலர் - அடைய

மாட்டார்கள், என்பர் - என்று சொல்வர் பெரியோர், (எ-று)
ஆல் - அசை

(கு-ரை) கஞ்சிமண்டையாவது - மண்டைபோல்வதோர்
பிச்சை யெடுக்கும் மட்பாத்திரம், விஞ்சை - வித்தை (கல்வி),
வெஞ்சொல் - தீமையைப் பயக்கும் சொல்லுமாம், மிண்டர் -
விதண்டாவாதமுடையோர், விரவுதல் - கலத்தல் (ஒன்று சேர்தல்)
(10)

நந்தி நாம நமச்சி வாயவெனும்
சந்தை யாற்றமிழ் ஞானசம் பந்தன்சொல்
சிந்தை யான்மதிந்ந தேததவல் லாரெல்லாம்
பந்த பாச மறுக்கவல் லார்களே.

11-(இ-ள்) நந்தி சிவபெருமானது, நாமம் - திருநாம
மாகிய, நமச்சிவாய வெனும் - “நமச்சிவாய” என்று சொல்கின்ற
திருமந்திரத்தை, சந்தையால் - சந்த முறைப்படி, தமிழ் - முத்தமிழ்
ழிலும் (வல்ல), ஞானசம்பந்தன் சொல் - திருஞானசம்பந்தன்
சொல்லே, சிந்தையால் மகிழ்ந்து - மனம் மகிழ்ச்சியடைந்து. எத்த
வல்லார் - துதிக்க வல்லவாகள, எல்லாம் எல்லோரும், பந்தபாசம் -
(சகல) பந்தங்களையும் பாசங்களையும், அறுக்கவல்லார்கள்-அறுக்க
வல்லவராவார்கள், (எ-று)

(கு-ரை) சந்தம் - கவியின் வண்ணம், வண்ணம் - இராகம்-
முத்தமிழ்நாளை - இயல், இசை, நாடகம், என்பன. பந்தம்
கூட்டு, பாசம் - விலங்கு. (11)

4. கோளறு பதிகம்.

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திசுகள்கங்கை முடிமே லணிந்தெ
ணுளமே புகுந்த வதனூல்
ஞாயிறு திங்கள்செவ்வாய் புதன்வியா மும்வெள்ளி
சனிபாம் பிரணடு முடனே
ஆசறு நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
வடியா ரவர்க்கு மிகவே.

1-(இ-ள்) வேயுறு - முங்கிலை தொத்த, தோளி - தோள்
களை யுடையவளான உமாதேவியை, பங்கன் - (தமது) வாமபாகத்
திலே யுடையலரும், விடம் - (திருப்பாற் கடல் கடைந்த காலத்து
அதனின்றும் தோன்றிய) விடத்தை, உண்ட - தேவர்களின்
வேண்டுகோளுக்கிணங்கி உட்கொண்ட, கண்டன் - (சரிய) கண்டத்
தீனையுடையவருமாகிய சிவபெருமான், மிக நல்ல - மிகவும் நல்ல
தாகிய, வீணை தடவி - வீணையை ஒருடி, மாசறு - குற்றமற்ற,
திசுகள் - சந்திரனையும், கங்கை - கங்கா நதியினையும், முடிமேல்
எணிந்து - (தமது) திருமுடியாகிய ஜடாபாரத்தின் மீது அணிந்து;
என் உளம் - (அடியேனாகிய) என்னுடைய உள்ளத்தில், புகுந்த
அதனூல் - எழுந்தருளியுள்ள காரணத்தினால், ஞாயிறு - சூரியனும்,
திசுகள் - சந்திரனும், செவ்வாய் - செவ்வாயும், புதன் - புதனும்
வியாமுன் - குருவும், வெள்ளி - சுக்கிரனும். சனி - சனிபகவானும்,
பாம்பு இரண்டும் உடனே - இராகுவும் கேதவும் ஆகிய இரண்டு
டாட்புகளுடனே, அடியா ரவர்க்கு - சிவபெருமானுடைய அடியவர்

கட்டு (திருத் தொண்டர்களுக்கு), மிகவே - மிகுதியாகவே, ஆசறு - குற்றமற்றவைகளாய், நல்ல நல்ல - நல்லன நல்லன, அவை - அக் கோள்கள், நல்ல நல்ல - நல்லன நல்லன, (எ-று)

(கு-ரை) திருஞானசம்பந்தரும், திருநாவுக்கரசரும் திருமறைக் காட்டில் (வேதாரணியத்தில்) ஒருங்கே எழுந்தருளியிருந்த காலத்தில் பாண்டிய நாட்டில் நாளுக்கு நாள் சமணசமயம் மிகுது சைவசமயங் குன்றி வருதலோடு அந்நாட்டரசனும் சமண சமயத்தில் புகுந்தனன். இதை யறிந்த சிவனடியார்களாகிய அரசன் தேவி மங்கையர்க்கரசியும், அமைச்சர், குலச்சிறை நாயனாரும் தம் நாட்டிற் பரவியுள்ள சமண சமயத்தை அடியோடொழித்து சைவசமயத்தைத் தழைத்தோங்கச் செய்ய வேண்டுமென வெண்ணி வேதாரணியத்திலுள்ள திருஞானசம்பந்தருக்குத் தூதுவர்மூலமாக இச் செய்தியைத் தெரிவிக்க அவ்விஷயத்தை யறிந்த ஞானசம்பந்தர் அவர்கள் வேண்டுகோட்கிணங்கி உடனே புறப்பட்டபோது, திருநாவுக்கரசர் திருஞானசம்பந்தரை நோக்கி, “நாள்களும் கோள்களும் வலியில்” ஆதலால் நீவிர் செல்லுதல் ஒழிகு எனத் தடுத்தபோது திருஞானசம்பந்தரார் பாடப்பட்டது இப் பதிகம். ஒருவருக்கு கோள்களால் வரக்கூடிய துன்பங்களை அடியோடறுக்கும் பதிகமாதலின் “கோளறு பதிகம்” எனப் பெயரேற்றது. தடவுதல் - வகுதல், (வாசித்தல்)

சிவபெருமான் சடைமேற் பிறையணிந்த வரலாறு:—

சந்திரன் தக்ஷமுனிவனது புத்திரிகளாகிய அசுவினி முதலிய இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களையும் மணஞ் செய்து கொண்டு அவர்களுள் உரோகிணி என்பவளிடத்து மட்டும் மிக அன்போடு கூடி வாழ்த்திருக்க மஹைய மகளிரின் வருத்தத்தை நோக்கி முனிவன் அவனை “கூயமடைவாயாக” என்று சபிக்க, அச் சாபத்தாற் சந்திரன் பதினேந்து கலைகளும் குறைந்து மஹைக்கலை

யொன்றையும் இழப்பதற்கு முன்னம் சிவபிரானைச் சரணமடைய
உப்பெருமான் அருள் புரிந்து ஆவ்வொற்றைக் கலையைத் தன் தலை
யிலணிந்து மீண்டும் கலைகள் வளர்ந்து வருட்படி அநுககிரகித்தனன்
என்பதாம்.

சிவபெருமான் சடைமேற் பிறையணிந்த கதை:—

முதற் பதிகத்தின் மூன்றாம் செய்யுளின் உரையின் கீழ்க்
'கூறப்பட்டுள்ளது. ஆங்கு கண்டுகொள்க. (1)

• என்பொடு சொம்பொடாமை சிவமொர் பிலங்க

வெருதேறி யேழையுடனே

பொன்பொதி மததமலை புனல்குடி வந்தெ

னுளமே புருந்த வதனல்

ஒன்பதொ டொன்றொடேழுபதினெட் டொடாறு

முடலுய நான்க ளவைதாம்

• அன்பொடு நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல

வடியா ரவாக்கு மிகவே.

2 (இ-ள்) என்பொடு - எலும்பு, கொம்பொடு - (ராக
வதாரத்தின்) கொட்பும் ஆமை - கூர்மாவதாரத்தின் ஒடும, இவை -
ஆகிய இவைகள், மாபிலங்க - மார்பில் மகாண்போல் பிரகாசியா
நீர்க், பொதி(பொன்னிறமானது)பொருந்தி வளருகின்ற, மததம்-
ஊமதத மலர்களாலாகிய, மலை-மலைமையும, புனல் - கங்காநதியை
யும, குடி - சடாமுடியில் தரித்து, எழையுடனே - பெண்ணாகிய
உமாதேவியாரோடு, எருதேறி - இடபத்தை வாகனமாகக் கொண்டு
ஊர்ந்து, வந்து - எழுந்தருளி வந்து, என் - அடியேனுடைய, உளமே-
மனத்தினிடத்தில், புருந்தவதனல் - குடிகொண்ட காரணத்தினால்,
ஒன்பது - ஒன்பதாவது நாளும், (ஒன்பதோடு) ஒன்று - பத்தாவது
நாளும், (ஒன்பதோடு) எழு - பதினாறாவது நாளும், பதினெட்டு -
பதினெட்டாவது நாளும், ஆறும் - ஆறாவது நாளும், உடலுய -

இவைகளோடு சேர்த்தெண்ணப்படுவனவாகிய, நாளும் - நாட்களும், அவை - (ஆகிய) அவைகள் யாவும், அடியாரவர்க்கு - (சிவபெருமானுடைய) அடியவர்களாகிய தொண்டாடகளுக்கு, மிக - மிகவும், அன்போடு - அன்புடன், நல்ல நல்ல - நல்லன நல்லன, அவை - அவைகள், நல்ல நல்ல - நல்லன நல்லன, (எ-று)

(கு-ரை) ஒன்பதாவது நாள் - ஆயிலியம், பதகாவது நாள் - மகம், பதீராவது நாள் - விசாகம், பதினெட்டாவது நாள் - கேட்டை, ஆறாவது நாள் - திருநாதிரை, என்பன, ஜீவற்றின் உடனாயமற்றைய நாட்களாவன:—பரணி, கார்த்திகை, பூரம், சித்திரை, சுவாதி, பூராடம், பூரட்டாதி என்னும் மற்றைய ஏழு நாட்களுமாம். இப்பாட்டில் ஓரிடகதிலிருந்து மறறோரிடத்திற்குப் பிரயாணம் செய்ய ஆகாத நாட்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. (2)

உருவளர் பவளமேனி யொளிநீ றணந்து
 வுமையோடும் வெள்ளை விடைமேல்
 முருகலா கொண்மைதின்கண முடிமே லணிந்தெ
 னுளமே புகுநத வதரூல்
 திருமகள் கலையதூதி செயமாது பூமி
 திசைதெய்வ மான பலவு
 அருநெதி நல்லநல்ல வலைநல்ல நல்ல
 வடியா ரவாககு மிகவே.

3-(இ-ள்) உருவளர் - அழகுமிக்கு விளங்குகின்ற, பவளம் - பவளம்போன்ற, மேனி - (சிவந்த நிறத்தினையுடைய) திருமேனியில், ஒளி - பிரகாசத்தோடு கூடி, ரீறு ஆணிந்து - துருவெண்ணீற்றையணிந்து கொண்டு, முருகு - வாசனை வீசி, அலர் - மலர்க்கிணற, கொன்றை - கொன்றை மலா மாலையையும், திருகள் - மூன்றாமபிறைச் சந்திரனையும், முடிமேல் அணிந்து - சடாமுடியில் தரித்துக் கொண்டு, வெள்ளை - வெண்ணிறத்தோடு கூடிய, விடைமேல் - இடப வாகனத்தின்மேல். உமையோடும் - உமாதேவியாரோடும்,

என் - என்னுடைய, உளமே - மனதினிடத்தே, புகுந்தவதனால்
 புகுந்து குடிக்கொண்ட காரணத்தால், திருமகள் - இலக்குமியும்,
 கலையதுணர்ந்தி - சரஸ்வதியும், சயமாது - வெற்றியோடு (கூடிய
 வளர்கிய) தூர்க்கையும், பூமி - பூமாதேவியும், திசை தெய்வம் -
 திக்குப் பாலர்களும், ஆனபலவும் ஆகிய பல தெய்வங்களும், அடி-
 யாரவர்க்கு - சிவபெருமானுடைய அடியாரவர்களுக்கு, மிக - மிகுதி
 யும், அருநெதி - அருமையான நியதியின்புடையன என்று பலர்
 புகன்றாலும், நல்ல நல்ல - நல்லன நல்லன, அவை - அவைகள் -
 நல்ல நல்ல - நல்லன நல்லன, (எ-று)

(கு-ரை) திருமகள் - செல்வத்திற் கதிதேவதையாகிய
 இலக்குமி, கலையுத்தி - கல்விக் கதிதேவதையாகிய சரஸ்வதி, கலை
 யுத்தி எனனும் பெயர், தூர்க்கைக்கு இருப்பினும் ஈண்டு சரஸ்
 வதிக்குக் கூறியது என்னை எனின், அதன் பின்னரே சயமாது
 என, தூர்க்கையைக் கூறப்படுதலான். கலை - சாஸ்திரம் (கல்வி),
 கலை - விலங்கேற்றின் பொது.

திசை தெய்வமாவன - எட்டு திக்குகளையும் தத்தமதாகக்
 கொண்டு பாது காப்போர், அவராவார்:—இந்திரன், அக்னி,
 இயமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன் முதலா
 ரோர். (3)

மதிநுதன் மக்கையோடு வடபா லிருந்து
 மறையோது மெங்கள் பரமன்
 நதியொடு கொன்றைமால் முடிமே லணிக்ெத
 னுளமே புகுந்த வதனால்
 கொதியுறு காலனங்கி நமனோடு தூதர்
 கொடுநோய்க ளான பலவும்
 அதிருண நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
 வடியா ரவர்க்கு மிகவே.

4-(இ-ள்) மதிநுதல் - (ஆன்றும்) பிறையை யொத்த
 நெற்றியினையுடைய, மகையோடு - (பெண்ணாகிய) உமாதேவியா
 ரோடு, வடபால் இருந்து - வடதிசையிலுள்ள (இமய மலையில்) வீற்
 திருந்து, மறையோதும் - வேதங்களை (தேவர்கட்கு) திருவாய்
 மலர்ந்தருளுகின்ற, எங்கள் பரமன் - எங்களுடைய மேலான சிவ
 பெருமான், நதியோடு - சங்காநதியோடு, கொன்றைமலை - கொன்
 றைமலர்களாலாகிய மலையை, முடிமேலணிந்து - (தமது) திருமுடி
 யிலணிந்து கொண்டு, என் - (அடியேனாகிய) என்னுடைய, உளமே-
 மனநினிடத்தே, புகுந்த அதனால் - புகுந்து குடிநொண்ட காரணத்
 தால், கொதியறு - கொதித்தலையுடைய, காலன் - காலனும்,
 அநகி - அக்கினி தேவனும், நமனோடு - இயமனும், தூதர் - இயம
 தூதர்களும், கொடு நோய்கள் - கொடிய வியாதிகளும், ஆன-ஆகிய,
 பலவும் - இவையெல்லாம், அடியாரவர்க்கு - சிவபெருமானுடைய
 அடியவர்களுக்கு, மிகவே - மிகவும், அதி - அதிகமாக, குணம் -
 நல்ல குணஞ் செய்யக்கூடியவனாய், நல்ல நல்ல - நல்லன நல்லன,
 அவை - அவைகள், நல்ல நல்ல - நல்லன நல்லன, (எ-று)

(கு-ரை) நுதலுக்குவமையாக மதியைக் கூறப்பட்டுள்ள
 தால், ஈண்டு “மதி” என்றது ஆன்றும் பிறையை யென்க. (4)

நஞ்சனி சண்டனொநதை மடவா டனோடு

வீடையேறு நங்கன் பரமன்

துஞ்சிருள் வன்னிகொன்றை முடிமே லணிந்தெ

னுளமே புகுந்த வதனால்

வெஞ்சின வவுணரோடு முருமிடியு மின்னு

மிகையான பூத மவையும்

அஞ்சிடு நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல

வடியா ரவர்க்கு மிகவே.

5-(இ-ள்) நஞ்சு - (திருப்பாற்கடலைக் கடைந்த காலத்துத்
 தோன்றிய கொடிய) விஷத்தை, அணி - (உண்டு அதைத் தமது

திருக் கழுத்திற்கு) ஆபரணமாக (ஆங்கே) நிலை நிறுத்திய, கண்டன் -
 கழுத்தையுடையவரும், எந்தை - எமக்குத் தந்தையும், மடவாள்
 தன்றேடு - உமாதோவியாரோடு, விடையேறும் - இடபவாகனத்
 தின் மீது ஏழி ஊர்ந்து செல்லுகின்ற, நங்கள் - (அடியோமாகிம)
 நம்முடைய, பரமன் - பரம்பொருளுமாகிய இறைவன், துஞ்சு -
 நிலைபெற்ற (மிகுதியாகிய), இருள் - கரிய நிறத்தினையுடைய,
 வன்னி - வன்னி மலர்களையும், கொன்றை - கொன்றை மலர்களை
 யும், முடிமேல் - சடாமுடியின்மீது, அணிந்து - தரித்துக்கொண்டு,
 என் - (அடியேனாகிய) என்னுடைய, உளமே - மனதினிடத்து,
 புகுந்த அதனால் - புகுந்து குடிக்கொண்ட காரணத்தால், வெம்சினம் -
 மிக்க கோபத்தோடு கூடிய, அவுணரோடும் - இராக்கதர்களோடும்,
 உரு - அச்சத்தை உண்டாக்குகின்ற, இடியும் - இடியும், மின்
 னும் - (பாப்போர் கண்களைப் பறிகுகின்ற) மின்னலும், மிகை
 யான - மிகுதியான, பூதமவையும் - பூதங்களும், அடியாரவர்க்கு -
 சிவபெருமானுடைய அடியவர்க்கு, மிகவே - மிகுதியும், நல்ல
 நல்ல - நல்லன நல்லன, அஞ்சிடும் - (கண்டோர்) பயப்படும் தன்
 மையினவாகிய, அவை - அவைகள், நல்ல நல்ல - நல்லன நல்லன,
 (எ—று)

(கு-ரை) உரும் - அச்சம், மிகையானபூதம் - ஐம்பூதங்கள்
 அவையாவன:—பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்பன.
 இச் செய்யுளால் சிவபெருமானுடைய அடியவர்களுக்கு, அவுணர்.
 இடி முதலியன நல்லனவாதல் கூறப்பட்டது. (5)

வான்வரி யதளதாடை வரிகோ வணததர்
 மடவாட னேடு முடனய்
 நாணமலர் வன்னிகொன்றை நகிசூடி வந்தெ
 னுளமே புகுந்த வதனால்
 கோளரி யுழுவையோடு கொலையானே கேழல்
 கொடுநாக மோடு கரடி
 ஆளரி நல்லநல்ல வணைநல்ல நல்ல
 வடியா ரவாக்கு மிகவே.

6-(இ-ள்) வான் - ஒளிபொருந்திய, வரி - கீற்றுக்கோடு கூடிய, அதன் - (புலித்) தோலாகிய, ஆடை - ஆடையினையும், வரி - கட்டிய, கோவணத்தர் - திருக்கோவணத்தினையும் உடையவராகிய சிவபெருமான், நான் - அன்றலர்ந்த, வன்னிமலர் - வன்னிமலர்க்களையும், கொன்றை - கொன்றைமலர் மாலையினையும், நதி - கங்காநதியையும், சூடி - சடாமுடியிற்றரித்து, மடவான் தன்னோடும் உடனும் - உமாதேவியாரும் தன்னோடுங் கூடவேவர, வந்து - எழுந்தருளிவந்து, என் - (அடியேனாகிய) என்னுடைய, உளமே - மனதினிடத்தே, புகுந்த அதனால் - புகுந்து குடிகொண்ட காரணத்தால், கோள் - கொலைதொழில்செய்கின்ற, அரி - சிங்கம், உழுமையோடு - புலியோடு, கொலையான - கொல்லுறற்றொழில்செய்கின்ற யானை, கேழல் - பன்றி, கொடு - கொடிய விஷத்திளையுடைய, நாகமொடு - பாம்பினோடு, கரடி - கரடி, ஆள் அரி - மனிதர்களுக்கும் ஆகிய இவைகள், அடியாரவர்க்கு - சிவபெருமானுடைய, அடியவர்களான திருத்தொண்டர்களுக்கு, மிகவே - மிகுதியும், நல்ல நல்ல - நல்லன நல்லன, (எ-று)

(கு-ரை) கோள் - கொலை, அரி - சிங்கம், உழுமை - புலி, கேழல் - பன்றி, இசெய்யுளால் சிவனடியாரக்ட்கு சிங்கம், புலி, கரடி, யானை, முதலியன நல்லனவாகக் கூறப்பட்டன.

சிவபெருமான் புலித்தோலை ஆடையாகத் தரித்த வரலாறு:-

பரமசிவன்தன்னை மதியாத தாருகவனத்து முனிவர்களது மனநிலையைப் பரிசோதிக்க நினைந்து ஒருவிடவுருவாகொண்டு அவர்களின் வீடுகள்தோறுஞ் சென்று தன்னை நோக்கிக் காதல் கொண்ட அம்முனிவர் பத்தினிமார்களுடைய கற்பு நிலையைக் கெடச் செய்ய, அதுகண்டு பொறாமற் கோபம்மூண்ட அம்முனிவர்கள் அபிசாரயாகமொன்று செய்து, அவ்வோமத்தியினின்றும் எழுந்த நாகங்கள், பூதங்கள், மான், புலி, யானை, முயல்கள்,

வெண்டலை முதலியவற்றைச் சிவனைக்கொன்றுவிடும்படி யேவ சிவ பெருமான் தன்மேல் சீறிவந்த நாகங்களை ஆபரணங்களாகவும் பூதங்களை தமது கணங்களாகவுவ்கொண்டு, மானைக்கையிலேந்தி, புலியைத் தோலையுரிந்து உடுத்து, யானையினுட்சென்று உடல் பிளந்து அதன் உரிவையைப் போர்த்துக்கொண்டு முயலகளை முதுகிற் காலாலுன்றி, வெண்டலையைக் கையிற்பற்றிச் சடைமேல ணிர்து, அவற்றையெல்லாம் பயனிலவாகச் செய்துவிட்டனன் என்பதாம். (6)

செப்பிள முலைநன்மங்கை யொருபாக மாக
 விடையேறு செல்வ னடைவார்
 ஒப்பிள மதியும்பு முடிமே லணிந்தெ
 னுளமே புகுந்த வதலை
 வெப்பொடு குளிநும்வாத மிகையான பித்தும்
 வினையான வந்து நலியா
 அப்படி நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல
 வடியா ரவர்க்கு மிகவே.

7-(இ-ள்) செப்பு - சிமிளையொத்த, இளம் - இளமை வாய்ந்த, முலை - தனங்கையுடைய, நன்மங்கை - சகல நற்குணங்களும் நிறைந்து விளங்குகின்ற பார்வதிதேவியார், ஒருபாகமாக - (ஒரு பாகமாகிய) வாமபாகத்தில் பொருந்த, விடையேறு - இடபத்தைவாகனமாகக்கொண்டு ஏறிணர்ந்து செல்லுகின்ற, செல்வன் - செல்வராகிய சிவபெருமான், அடைவோர் - (தம்மை) அடையத் தக்கவர், ஒப்பு - (விரும்பத்தக்க) அழகும், இள - இளமைப்பருவமும் வாய்ந்த, மதியும் - (மூன்றும் பிறைச்) சந்திரனையும், அப்பும் - கங்கையினையும், முடிமேல் அணிந்து - சடாமுடியில் தரித்துக் கொண்டு, ஏன் - எனனுடைய, உளமே - மனதினிடத்தே, புகுந்த அதலை - புகுந்து குடிக்கொண்ட காரணத்தால், வெப்பொடு - உஷ்ணத்தோடு, குளிநூள் - குளிர்ச்சியும், வாதம் - வாதமும், மிகை

யான - மிகவும் அதிகரித்துள்ள, பித்தம் - பித்தமும், வினையான -
மற்றும் தீவினையுடையவைகளும், அடியாரவர்க்கு - சிவபெருமா
னுடைய அடியவர்களாகிய திருத்தொண்டர்களுக்கு. மிகவே - மிகு
தியாக, வந்து - வந்தடைந்து, நலியா அப்படி - வருத்தாத அவ்வி
தத்தினால், நல்ல நல்ல - நல்லன நல்லன, அவை - அவைகள்,
நல்ல நல்ல - நல்லன நல்லன, (எ-று)

(கு-ரை) ஒப்பு - அழகு, வெப்பு - வெப்புநோய், குளிர்-
குளிர் சுரம், வாதம் - வாயுவினால் உண்டாகும் நோய், வினையான
என்பது - தாம்முற்பிறப்பிற் செய்த கர்மத்தினால் உண்டாகும்
நோய்கள். (7)

வேள்பட விழிசெய்தன்று விடைமே லிருந்து

மடவாட னேடு மூடனாய்

வாண்மதி வன்னி கொன்றை மலர்கூடி வந்தெ

னுளமே புகுந்த வதனால்

எழ்கடல் சூழிலங்கை யரையன்ற னேடு

மிடரான வந்து நலியா

ஆழ்கட னல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல

வடியா ரவர்க்கு மிகவே.

8-(இள்) வேள் - மண்மதன், பட - (சாம்பலாய்) அழிந்து
பட்டொழிய, விழிசெய்து - (நெறிக்கண்ணைத்) திறந்துநோக்கி,
மடவாள்நேடும் - உமாநேவியாரோடும், உடனாய் - ஒருங்குசேர்ந்
தவராய், வாண்மதி - ஒளிபொருந்திய சந்திரனையும், வன்னி -
வன்னி மலர்களையும். கொன்றைமலர் - கொன்றை மலர்களையும்,
சூடி (சடாமுடியில்) தரித்து, விடைமேல் - இடபவாகனத்தின்
மீது, இருந்துவந்து - எழுந்தருளிவந்து, என - என்னுடைய,
உளமே - மன தினிடத்தே, புகுந்தவதனால் - புகுந்து குடிக்கொண்ட
காரணத்தால், எழ்கடல் - எழ்கடல்களாலும், சூழ் - சூழப்பெற்ற,

இலங்கை - இலங்காபுரிக்கு, அரையன் தன்னோடு - அரசனாகிய இராவணனோடு, ஆழ்கடல் - மிக ஆழமான கடல்களும், இடா ஆன - மற்றும் பிற துன்பங்களும், வந்து - நெருங்கிவந்து, ஈலியா - வருத்தமாட்டாதனவாய், அடியாரவர்க்கு - சிவபெருமானுடைய அடியவர்களாகிய திருத்தொண்டர்களுக்கு, மிகவே - மிகுதியும், நல்ல நல்ல - நல்லன நல்லன, அவை - அவைகள், நல்ல நல்ல - நல்லன நல்லன, (எ-று.)

(கு-ரை) அரையன் - அரசன், எழ்கடல்களாவன :- உப்பு நீர்க்கடல், நல்ல நீர்க்கடல், பாற்கடல், தயிர்க்கடல். நெய்க்கடல், கருப்பஞ்சாற்றுக்கடல், தேன்கடல் என்பனவாம்.

சிவபெருமான் மன்மதனை நெற்றிக்கண்ணால் எரித்த கதை:-

முன்னொரு காலத்தில் கைலாசகிரியிற் சிவபெருமான் சன கா முத்தவிய நால்வர்க்கு யோசனையையே யுணர்த்துதற் பொருட்டுத் தான் யோசனா செய்துக்கொண்டிருக்கையில் பிரமன் ஏவலால் மல ரம்புகளையெய்து தனது தவத்தைக் கெடுக்கலுற்ற மன்மதனைச் சினத்து நெற்றிக்கண்ணை விழ்த்து அதன் நெருப்பிற்கு இரையாய உடம்பு எரிந்து சாமபலாய்ப் போம்படி செய்தனன் என்பதாம். (8)

பலபல வேடமாகும் பரனாரி பாகன்
பசுவேறு மெககள் பரமன்
சலமக னோடெருக்கு குடிமே லணிந்தெ
னுளமே புகுந்த வதனால்
மலர்மிசை யோனுமாலு மறையோடு தேவா
வருகால மான பலவும்
அழிகடன் மேருநல்ல வவைநல்ல நல்ல
வடியா ரவர்க்கு மிகவே.

9-(இ-ள்) பல பல வேடமாகும் - அநேகவிதமான திருவுருவங்களோடு கூடிய, பரன் - மேலானவனும், நாரிபாகன் - உமா தேவியை வாமபாகத்திற்கொண்டவரும், பசுஏறும் - இடபத்தை வாகனமாகக்கொண்டு ஏறி ஊர்ந்து செல்லுகின்ற, எங்கள் - (அடியோமாகிய) எங்களுடைய, பரமன் - மேலான பொருளாகிய கடவுள், சலமகளோடு - கங்கையாகிய நங்கையோடு. எருக்கு - எருக்க மலரையும், முடிமேல் - சடாமுடியின்மீது. அணிந்து - தரித்துக் கொண்டு, என் - என்னுடைய, உளமே - மன தினிடத்து. புகுந்த அதனால் - புகுந்து குடிக்கொண்ட காரணத்தால், டலாமிசையோனும் - தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும்படியான பிரமதேவனும், மாலும் - திருமாலும், மறையோடு - வேதங்களோடு, தேவர் - பிற தேவர்களும், வருகாலம் - சுற்றி வருகின்ற காலமும், அலைகடல் - அலைகடலோடு கூடிய கடலும், மேரு - மேருமலையும். ஆனபலவும - ஆகிய எல்லாமும், அடியாரவர்க்கு - சிவபெருமானுடைய அடியவர்களாகிய திருத்தொண்டர்களுக்கு, மிகவே - மிகுதியாக, நல்ல - நல்லன. அவை - அவைகள், நல்ல நல்ல - நல்லன நல்லன, (எ-று.)

(கு-ரை) பரன் - மேலானவன், எருக்கு என்னும் செடியின் பெயர் அதன் மலருக்கானதால், இது முதலாகுபெயர், முதலாகுபெயராவது - முதலின் பெயர் அவன் சீனைக்காவது, மறைவேதம், இது எல்லாப்பொருள்களையும் தன்னிடத்தே மறைத்து வைத்துக்கொண்டிருப்பதால் இது காரணப்பெயர். (3)

கொத்தலர் குழலியோடு விசையற்கு நல்கு

குணமாய வேட விகிர்தன்

மத்தமு மதியுநாக முடிமே லணந்தெ

னுள்மே புகுந்த வதனால்

புத்தரொ டமணைவாதி லழிவிக்கு மண்ண

திருநீறு செம்மை திடமே

அத்தகு நல்லநல்ல வவைநல்ல நல்ல

வடியா ரவர்க்கு மிகவே.

10-(இ-ள்) கொத்து அவர் - பூங்கொத்துகள் பரவப் பெற்ற, குழலியோடு - கூந்தலையுடைய உமாதேவியாரோடு, விசயற்கு - அர்ச்சனனுக்கு, நல்கு - அருள் புரிந்த, குணம் ஆய - நற்குணத்தையுடைய, வேடவிகிர்தன் - வேடனாகிய சிவபெருமான், மத்தமும் - ஊமத்த மலரையும், மதியும் - (மூன்றும்பிறைச்) சந்திரனையும், நாகம் - சர்ப்பத்தையும், முடிமேல் அணிந்து - சடாபாரத்தில் தரித்து, என் - அடியேனுடைய, உளமே - மனதினிடத்தே, புகுந்த அதனால் - புகுந்து குடிக்கொண்ட காரணத்தால், அண்ணல்-தலைவராகிய சிவபெருமானுடைய, திருநீறு - திருவெண்ணீறு, புத்தரோடு - புத்தர்களோடு, அமணை - சமணர்களை, வாதில் - வாத்தலில், அழிவிக்கும் - (தோல்வியடைந்து) அழியச் செய்யும், செம்மை-(இது) வாய்மையும், திடம் - நிச்சயமுமாம், அத்தகு - அத்தகைய தன்மையுடையதனால், அடியாரவர்க்கு - சிவபெருமானுடைய அடியவர்களாகிய திருத்தொண்டர்களுக்கு, மிகவே - மிகுதியும், நல்ல நல்ல - நல்லன நல்லன. அவை - அவைகள், நல்ல நல்ல - நல்லன நல்லன, (எ-று)

(கு-ரை) மத்த மலர் - ஊமத்தை மலர், அமணர்கள் - சமணர்கள்.

சிவபெருமான் நாகத்தை அணிந்த கதை.

ஒரு காலத்துத் தன்னை மதியாத தாருக வனத்து முனிவர் சளுடைய கருவத்தைப் பங்குச் செய்யவும், அவர்கள் மனைவிமார்களின் கற்பு நிலையைப் பரிசோதிக்கவுக கருதித் தான் ஒருவிடீ வடிவங்கொண்டு அவர்கள் வீடுதோறும் சென்று பிஷ்டாடனஞ் செய்து தன்னை நோக்கிக் காதுல்கொண்ட அம் முனி பத்தினியரது கற்பு நிலையைச் செடச் செய்ய, அது கண்டு பொருமற் கோபங் கொண்ட அம்முனிவர்கள் அபிசாரமாக மொன்று செய்து அவ்வோமத்தியினின்று மெழுந்த நாகங்கள், பூதங்கள், மான், புலி, மூயல்கள், வெண்டலை முதலியவற்றையும் அவ்வோமத்

தீயையும் சிவனைக் கொன்று வரும்படி ஏவி, சிவபெருமான் தன் மேற் போய் விவந்த நாகங்களை அபாணங்களாகவும், பூதங்களைத் தனது கணங்களாகவும் கொண்டு மாலை இடக்கையில் ஏந்தி, புவியைத் தோலை யுரித்து உடுத்து, முயல்களை முதுகிற் காலாலுன்றி, வெண்டலையைச் சடைமேலணிந்து, நெருப்பை வலக்கையிலேந்தி இங்கனமே அவற்றை எல்லாம் பயனிலவாகச் செய்து விட்டனன் என்பதாம்.

சிவபெருமான் வேட உருக்கொண்டு அர்ச்சனனுக்கு அருள்புரிந்த கதை:—

அர்ச்சனன் சிவபெருமானிடமிருந்து பாசுபதம் பெற வேண்டி கைலைக்குச் சென்று கொடிய தவம் செய்கையில் அதனை அறிந்த துரியோதனன் அர்ச்சனன் தவத்தைக் கலைத்து அவனை யும் கொல்லுமாறு மூகாசுரனை அனுப்ப அவ்வசுரன் பன்றியுருக் கொண்டு சென்று தவத்தைக் கலைக்க முயல்வதை சிவபெருமான் அறிந்து வேடுவ வுருக்கொண்டு எழுந்தருளி மூகாசுரனைக் கொன்று அர்ச்சனனுடன் விளையாட்டாகப் போரிட்டு அவனொடியுண்டு சராசரங்கள் எல்லாம் தமது திருமேனியென்றறிவித்து, அவனுக்கு அருள் புரிந்தனர் என்பதாம்.

(10)

தேனமர் பொழில்கொளலை விளைசெந்நெ றுன்னி
வளர்செம்பொ னெககு நிகழ்
நான்முக னுதியாய பிரமா புரத்து
மறைஞான ஞான முனிவன்
தானுறு கோளுநாளு மடியாரை வந்து
கவியாத வண்ண முரைசெய்
ஆனசொன் மாலையோது மடியாரகன் வரனி
லரசாள்வ: ராணை நமதே.

(11)

11-(இ-ள்) தேன் அமர் - தேனானது மிகுதியாகப் பொருத் தப் பெற்றுள்ள, பொழில்கொள் - சோலைகளைக்கொண்ட, ஆலை

கரும்புகளும், விளை - விளைகின்ற, செந்நெல் - செந்நெற் பயிர்
 களும், துன்னி - நெருங்கி, வளர் - வளர்தலால், செம்பொன் -
 செம்பொன்னுடைய, எங்கும் நிகழ் - எங்கும் சிறந்து விளங்க. நான்
 முகன் - பிரமதேவன், ஆதியாய - முதலிலே பூசிக்க, பிரமாபுரத்து-
 பிரமாபுரம் என்னும் பெயரினையுடைய சீர்காழிப் பதியில் (அவ
 தரிக்க), மறைஞானம் - வைதிக ஞானம் பொருந்தப் பெற்ற,
 ஞானமுனிவன் - திருஞானசம்பந்தன், உறு - உற்ற, கோளும் -
 கோள்களும், நாளும் - தீ நாட்களும், அடியாரை - சிவபெருமா
 னுடைய அடியவர்களை, வந்து - அடைந்து, நலியாதவண்ணம் -
 வருத்தம் செய்யாதவாறு, உரை செய் - சொல்லிய, ஆன - (நன்மை
 பயத்தற்கு உரியன) ஆன, சொன்மலை - சொன்மலையாகிய இத்
 திருப்பதிகத்தை, ஒதும் - (நாடோறும்) ஒதித் துதிக்கின்ற, அடி
 யார்கள் - சிவபெருமானுடைய அடியவர்கள், வானில் - மேலுலகத்
 தில், அரசாள்வா - (அரசராக இருந்து அவ்வுலகை) அரசாளக்கடவர்
 கள், நமது ஆணை - (இது) நமமுடைய கட்டளை, (எ-று)

(கு-ரை) ஆலை - கரும்பு, துன்னல் - நெருங்கல், சீர்
 காழிக்குள்ள பன்னிரு பெயர்களில் பிரமாபுரம் என்னும் பெயரே
 முதலில் ஏற்பட்டது. அப்பெயர்க் காரணமாகிய பிரமதேவர்
 பூசிக்கதேவ்வாவற்றிற்கும் முதல் நிகழ்த்தாததால் இவ்வாறு
 கூறப்பட்டது. (11)

5. திருவையாறு.

புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமடங்கி
யறிவழந்திட் டைம்மே லுந்தி
அலமந்த போதாக வஞ்சேலென்
தருள்செய்வா னமருந் கோயில்
வலம்வந்த மடவார்க ணடமாட
முழுவதிர மழையென் தஞ்சிச
சிலமந்தி யலமந்து மரமேறி
முகில்பார்க்குந் திருவை யாதே.

1-(இதன் பொருள்) பொறி ஐந்தும் - ஐந்து பொறிகளும் கலங்கி - கலககடடைந்து, புலன் நெறி - (தத்தமக்குறிய) புலன்களின் வழியிலுஞ் செல்லாமல், மயங்கி - தடுமாறி, அறிவு - அறிவானது, அழிந்திட்டு - கெட்டுப்போய், ஐ-(சிலோத்துமமேலீட்டால்) கோழையானது, மேல் உந்தி - மிகுதியாக நெஞ்சில் நிறைந்து, அலமந்தபோது ஆக - (உயிர் நீங்குவதற்காகத்) தடுமாறுஞ் சமயத்தில், அஞ்சேல் என்று - பயப்பட வேண்டாம் என்று சொல்லி, அருள் செய்வான் - (தன்னடியார்களுக்குக்) கருணையினால் நற்கதியளிப்பவராகிய சிவபெருமான, அமரும் - எழுந்தருளியிருக்கின்ற, கோயில் - கோயிலாவது, வலம் வந்த - பிரதக்ஷிணமாகத் திருக்கோயிலைச் சுற்றி வந்த, மடவார்கள் - மககையர்கள், நடம் ஆட - கூத்தாடுகையில், முழுவது அதிர - மத்தளம் ஒலிக்க, (அது கேட்டு) சில மந்தி - சில பெண்குரங்குகள். மழை என்று - மேகம் இடி இடித்து மழை பெய்கிற தென்று, அஞ்சி - அச்சம் கொண்டு, அலமந்து - மனம் கலங்கி, மரம் ஏறி - மரங்களின் மீது ஏறி, முகில் - மேகங்களை, பார்க்கும் - பார்ப்பதற்கு இடமான, திருவையாதே - திருவையாதேன்னும் தலவாகும், (என்றவாறு)

(குறிப்புரை) ஐம்பொறிகளாவன - மெய், வாய், கண், மூக்கு
செவி, மென்பன. புலன்களாவன - (இவ்வைம் பொறிகளாலும்
அனுபவித்தற்குரியனவாகிய) ஊறு, சுவை, ஒளி, நாற்றம், ஓசை
என்பன. இவை முறையே - ஸ்பரிசம், ரஸம், ரூபம், கந்தம்
சப்தம் எனப்படும். ஐம்மேலுந்தி - என்றது, அந்திய காலத்திற்
நெஞ்சிற் கோழை மிகுதியாக அடைத்துக் கொள்ளுதலை. அதாவது-
வாத நாடியும் பித்த நாடியும் ஒடுங்கிப் போகச் சீதளததுக்குரிய
சிலேஷ்டம நாடியே தலை சிறந்து விளங்கலுமாம். மந்தி = பெண்
குரங்கு, முழுவு - மத்தளம். (1)

விடலேறு படநாக மரைக்கசைதது
வெற்பரையன் பாவை யோடும்
அடலேறென் றதுவேறி யஞ்சொலீர்
பலியென்னு மடிகள் கோயில்
கடலேறித் திரைமோதிக் காவிரியி
னுடன்வந்து கங்குல் வைகித்
திடலேறிச சரிசங்கநு செழுமுத்தங்
கீன்றலைக்குந் திருவை யாதே.

2-(இ-ள்) வீடல் - மலை வெடிப்புகளில், ஏறு - ஏறிப்
பொருந்தி வசித்தற்குறிய, படம் - படத்தையுடைய, நாகம் - பாம்பு
களை, அரைக்கு - (தம்முடைய) இடுப்பிலே, அசைத்து - ஆணிந்து
கொண்டு, வெற்பு அரையன் - மலைகட்குத் தலைவனான இமவானி
னது, பாவையோடும் - பெண்ணாகிய பார்வதி தேவியுடனே, அடல்
ஏறு ஒன்று அது - வலிமையையுடைய ஒப்பற்ற இடப்பாகணததை,
ஏறி - வாசனமாகக் கொண்டு, அம் சொலீர் - அழகிய சொற்களை
யுடைய பெண்களே !. பலி என்னும் - (எனக்குப்) பிசசையிடுங்கள்
என்று பிக்ஷாடனம் செய்த, அடிகள் - சுவாமியினது, கோயில் -
கோயிலாவது, சரிசங்கம் - உள்ளே சுழிந்துள்ள சங்குகள், கடல்
ஏறி - (தாம் இருந்த) கடலினின்றும் எதிரே நீந்திப்போய், திரை

மோதி - அலைகளால் மோதப்பட்டு, காவிரியினுடன் வந்து - காவேரி நதி வழியாய் வந்து, அங்கு - அவ்விடத்தில், திடல் எறி-மேடுகளில் எறிச்சென்று, கங்குல்வைகி - இரவில் தங்கி, செழு - மிக்க செழிப்போடு கூடிய, மூத்து ஈன்று - மூத்துக்களைப் பெற்று, அலைக்கும் - கொழிக்கின்ற, திருவையாதே - திருவையாதென்னும் ஸமாகும். (எ-று)

(கு-ரை) விடர், என்பதன் போலி, விடல் - விடர் - வெடிப்பு, அரையன் - அரசன், இமயமலை எல்லாமலைக்கும் பெரிய தாதலால், அதனை வெற்பரையன் என்றார். பர்வத ராஜன் புத்திரி யாதலால் உமைக்குப் பர்வதி என்ற பெயரும் உண்டு. இது தத்திதாந்தப் பெயர். பலி - பிச்சை, காவிரி என்பது - காவேரென்னும் அரசனது புத்திரி என்றும், காவேரென்னும் மலையில் தோன்றிய தென்றும் பொருள்படும். (2)

கங்காளர் கைலாய மலையாளர்
கானப்பே ராளர் மங்கை
பங்காளர் திரிகுலப் படையாளர்
விடையாளர் பயிலுக கோயில்
கொங்காளப் பொழினுழைந்து கூர்வாயா
லிறகுலர்த்திக் கூத னீங்கிச்
செங்கானல் வெண்குருகு பைங்கான
லிரைதேருந் திருவை யாதே.

3-(இ-ள்) கங்காளர் - எலும்பு மாலையணிந்தவரும், கயிலாயம் - திருக்கைலாயம் என்ற, மலையாளர் - மலைக்கு உரியவரும், கானப்பேர் ஆளர் - திருக்கானப்பேரென்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவரும், மங்கை - அம்பிகையை, பங்கு ஆளர் - (தமது) இடப் பக்கத்திற் கொண்டுள்ளவரும், திரி-மூன்று தலையையுடைய, குலம் படையாளர் - குலத்தை ஆயுதமாகத் தரிப்பவரும், விடையாளர் - விருஷபத்தை வாகனமாகக் கொண்டு ஏறி நடத்துபவருமாகிய

சிவபெருமான், பயிலும் - எப்பொழுதும் வீற்றிருக்கின்ற, கோயில்-
கோயிலாவது, செம்கால் - சிவந்த கால்களையுடைய, நல்வெண்கு
ருகு - அழகிய வெண்ணிறமாகிய நாரைகள், கொங்கு ஆள் - தேன்
மீக்குள்ள, அபொழில் - அவ்வூர்ச் சோலைகளிலே, நுழைந்து -
புகுந்து, கூர்வாயால் - கூர்மையான தமது வாயலகுகளினால், இறகு
உலர்த்தி - (நனைந்த) இறகுகளைக் கோதி யுலர்த்திக்கொண்டு
கூதல் நீங்கி - குளிர் நீங்கப் பெற்று, பைங்காணல் - பசுடையான
கழிக்கரைச் சோலையில், (சென்று), தன் இரைதேரும்-(தமக்குரிய)
உணவைத் தேடுதற்கிடமான, திருவையாதே - திருவையா நென்
னும் தலமாகும், (எ-று)

(கு-ரை) கங்காளம் - தசைதோல் கழிந்த உடல் முழு
வெலும்பு, திருக்காணப் பேர் - இது பாண்டி நாட்டிலுள்ள ஓ
கோயில், இதற்குக் காணியார் கோயிலென மறு பெயரும் உண்டு.
குருகு - அன்னப் பறவையுமாம். திரிகுலப்படை - முததலைவேல்.

மங்கைபங்காளர் என்றதில் அடங்கிய கதை :—

முதற் பதிகத்து ஐந்தாவது செய்யுளின் உரையின் கீழ்க்
காண்க. (3)

ஊன்பாயு முடைதலைகொண் டோரின்
பலிக்குழல்வா ருமையாள பகசர்
தான்பாயும் விடையேறுஞ் சககரனா
தழலுருவர் தங்குக கோயில்
மான்பாய வயலருகே மரமேறி
மத்திபாய் மடுக்க டோறும்
தேன்பாய மீன்பாயச செழுநகமல
மொட்டலருந் திருவையாதே.

4-(இ-ள்) ஊன்டாயும் - மாமிசம் பொருந்திய, உடைதலை
உடைந்த தலையை (பிரம சபாலத்தை), கொண்டு - கையில் ஏந்திக்

கொண்டு ஊர் ஊரின் - ஊர்கள்தோறும், பலிக்கு - பிச்சைக்கு
 உழல்வார் - திரிபவரும், உமையாள் - பார்வதியை, பங்கா - (தமது)
 இடப்பக்கத்திற் கொண்டுள்ளவரும், தழல் - நெருப்புச் சவாலு
 போன்ற, உருவர் - (சிவந்த) திருமேனி நிறமுடையவரும், பாயும்-
 பாயுந் தன்மையுள்ள, விடை ஏறும் - விருஷபத்தை யேறி நடந்து
 கின்ற, சங்கராறர் - சங்கரனென்னும் திருநாமததையுடையவரு,
 மாகிய சிவபெருமான், அமரும் - எழுந்தருளியிருக்கப் பெற்ற,
 கோயில் - கோயிலானது, வயல் - கழனிகளின், அருகே - பக்கத்
 தில், மான் பாய - மான்கள துள்ளியோட (அது கண்டு அஞ்சி);
 மந்தி - பெண் குரங்குகள், மரம் ஏறி - மரங்களின் மீது ஏறி, -பாய
 (கிளைகளில்) தாவ, (அதைக் கண்டு பயந்து), மடுக்கள்தோறும் -
 (அம்மரங்கட்குக் கீழேயுள்ள) மடுக்களிலெல்லாம், மீன் பாய - மீன்
 கள் குதித்துப் பாய, (அதனால்), தேன் பாய - தேன் மிகுதியாகப்
 பெருகும்படி, செழும் - (அமமடுக்களிலுள்ள) செழுமையான, கமல
 மொட்டு - தாமரையரும்புகள், அலரும் - மலர்தற்கு இடமான,
 திருவையாதே - திருவையாதென்னும் தலமாகும். (எ-று)

(கு-ரை) பலி - பிச்சை, சங்கரன் - சிவபெருமான், (தன்
 னடியார்களுக்குச்) சுகத்தைச் செய்பவன் எனக் காரணப் பொருள்
 படும், தழல் - அனற்பிழம்பு.

உடைதலை கொண்டு ஊநூர்ப்பலிக்கு உழன்ற கதை:-
 முத்தப் பதிகத்து இரண்டாது செய்யுளின் உரையின் கீழ்க்
 காண்க. (4)

நீரோடு கூவிளமு நிலாமதியும்

வெள்ளொருக்கு நிறைந்த கொன்றைத்

தாரோடு தண்கரந்தை சடைக்கணிந்த

தத்துவனார் தங்குவ கோயில்

காரோடி விசும்பளந்து கடிநாறும்

பொழிலிணந்த கமழ்தார் வீதித்

தேரோடு மரக்கேழிச் சேயிழையார்
நடம்பயிலுந் திருவை யாரே.

5-(இ-ள்) கீரோடு - கங்கா நதியோடு, கூவிளமும் - வில்
வபத்திரக்களையும், நிலா - நிலாவையுடைய, மதியும் - பிறைச்சுச்
திரளையும், வெள்ளெருக்கும - வெள்ளெருக்க மலர்களையும்,
நிறைந்த - மிகுதியான, கொன்றை - கொன்றை மலர்களாற்றொடுக்
கப்பட்ட, தாரோடு - மாலைமையும், தண் - குளிர்ச்சி பொருந்திய,
கரந்தை - சிவகரந்தையையும், சடைக்கு - (தமது கபந்தம் என்னும்)
சடையில், அணிந்த - தரித்துள்ள, தத்துவனார் - பரம்பொருளாகிய
சிவபெருமான், தங்கும் - எழுந்தருளியிருக்கின்ற, கோயில் - கோயி
வானது, கார் ஓடு - மேகங்கள் செல்லுகின்ற, விசம்பு - ஆகா
யத்தை, அளந்து - அளாவி, கடி - மணமானது, நாரும் - வீசுகின்ற
பொழில் - சோலைகள், அணைந்த - சூழப்பெற்றதும், தார்கமழ் - மலர்
மாலைகளின் மணம் வீசப் பெற்ற, தேர் ஓடும் - தேர் செல்லுகின்ற,
வீதி - வீதிகளிலுள்ள, அரங்கு - நடனசாலைகளில், எழி - ஏறி
நின்ற, சேய் இழையார் - செம்மையான இரத்தினபரணங்களை
அணிந்த பெண்கள், நடம்பயிலும் - நடனம் செய்யப்பெற்றதுமான,
திருவையாரே - திருவையாறென்னும் தலமாகும். (எ-று)

(கு-ரை) கூவிளம் - வில்லம், கடுக்கைமலர் - கொன்றை
மலர், கரந்தை - சிவகரந்தை யென்னும் மலர், மத்தம் - ஊமத்த
மலர், எருக்கு - வெள்ளெருக்க மலர், இல்லை வகை மலரும் சிவ
பெருமானுக்குரிய சிறந்த மலர்கள். அரங்கம் - சபை, ஆடவரும்
மகளிரும் தாம் அணிந்த மலர்மாலைகளைக் கழற்றி எறிதலால். அவ்
வூர் வீதி மாலை மணம் நாரும். (5)

வேந்தாகி விண்ணவர்க்கு மண்ணவர்க்கு
நெறிகாட்டும் விகிந்த னாகிப்
பூத்தாம நறுங்கொன்றை சடைக்கணிந்த
புண்ணியனார் நண்ணுங் கோயில்

காந்தார மிசையமைத்துக் காரிகையார்

பண்பாடக் கவிஞர் வீதிக்க

தேந்தாமென் றறங்கேறிச் சேயிழையார்

நடமாடுங் திருவை யாரே.

(6)

6-(இ-ள்) விண்ணவர்க்கும் - தேவர்க்கும், மண்ணவர்க்கும் - பூலோகத்தில் வசிக்கும் மனிதர்க்கும், வெந்த ஆகி - தலைவானாகியும், நெறி - (அரவாகட்குரிய) வழிகளை; காட்டும - நியமித்தருள்கிற, விகிர் தன் ஆகி - நியாமகனாகியும், நறும் - மணமலீசுகின்ற, கொன்றை பூதாமம் - கொன்றைமலர் மாலையை, சடைக்கு அணிந்த - சடாபாரத திலே உணர்ந்தவருமாகிய, புண்ணியனார் - புண்ணிய சொஸூபியாகிய சிவபெருமான், நண் ணும் - எழுந்தருளியிருக்கின்ற, கோயில் - கோயிலானது, கவின் ஆர் - அழகுபொருந்திய, வீதி - தெருக்களிலுள்ள, அரங்கு - நடனசாலைகளில், எறி - எறி, நின்று, காரிகையார் - பெண்கள், இசை அமைதது - சுருதிகூட்டிக்காந்தாரம் - காந்தாரம் என்னும் பெயரையுடைய, பண்பாட - இசையைப் பாடுகையில், சேய்இழையார் - அழகிய இரத்தினக்கற்கள் இழைத்துச் செய்யப்பட்ட ஆபரணத்தைப் பணிந்த (நடனமாடும்) பெண்கள், தேம்தாம் என்று நடமாடும் - தேம்தாம் என்னும் ஓசையுண்டாகும்படி கூத்தாடுதற்கு இடமான, திருவையாரே - திருவையாரென்னும் தலமாகும், (எ-று).

(கு-ரை) இங்கு காரிகையார் என்றது:—நடனமாடும் மாதரது காற்சதிவைப்புக்குப்பொருந்த ஒற்றறுத்துப்பாடுவாரை. இவர்தோரிய மடந்தையர் எனப்படுவர், இசையமைத்தல் - பாடலுக்கு அமையும்படி சுருதிகூட்டல், தேம்தாம் - கூத்தாடுகையில் மாறி மாறிக்கால்களை வைத்துச் சதிமிதிக்கும்போது உண்டாகும் ஒலி.

நின்றுலா நெடுவிசும்பி நெருக்கிவரு

சென்றுலாம் படிதொட்ட சிலையாளி
 மலையாளி சேருங் கோயில்
 குன்றெலாந் குயில்கூவக் கொழும்பிரச
 மலர்பாய்ந்து வாச மல்கு
 தென்றலா ரடிவருடச் செழுநகரும்பு
 கண்வளருந் திருவை யாதே. (7)

7-(இ-ள்) நின்று உலாம் - (தாம்) நின்று சஞ்சரித்தற்கு
 இடமான, நெடுவிசம்பில் - பெரிய ஆகாயத்திலே, நெருக்கிவரு-
 நெருக்கிக்கொண்டு வருகின்ற, புரம்மூன்றும் - மூன்று பட்டணங்
 களிலும், நீள் - நீண்ட, வாய் - கூர்மையான துனியையுடைய,
 அம்பு - (விஷ்ணுவாகிய) அம்பானது, சென்று - போய், உலாம்
 படி - பாய்ந்து அழிக்குமபடி, தொடட - எடுத்து கையிற்பிடித்த,
 சிலையாளி- (மேருவாகிய) வில்லையுடையவரும், மலையாளி - கைலாய
 மலையைத் தமக்கிருப்பிடமாகக் கொண்டவருமாகிய சிவபெருமான்,
 சேரும் - எழுந்தருளியிருக்கின்ற, கோயில் - கோயிலானது,
 குன்றுஎலாம் - மணற்குன்றுகளிலெல்லாம், குயில்கூவ - குயில்கள்
 (இன்னிசையோடு) கூவிக்கொண்டிருக்க, கொழும்பிரசம்- செழித்த
 தேனையுடைய, மலர் - மலர்களிலே, பாய்ந்து - பாய்ந்து வருவத
 னால், வாசமமல்கு - வாசனைநிறையப் பெற்றுள்ள, தென்றலார்-
 தெனறற் காற்றானது, அடிவருட - தமது அடிப்பாகத்தில் தூழா
 விசசெல்ல, செழும்புரும்பு - செழிப்புள்ள கரும்புப்பயிரகள் கண்
 வளரும் - கணுக்கள் வளரப்பெற்ற, திருவையாதே- திருவையாதென்
 னும தலமாகும். (எ-று).

(கு-ரை) பிரசம் - தேன், தென்றல் - தெற்கிலிருந்து
 வந்தகாற்று, இவ்வாதே - வடக்கிலிருந்து வரும்காற்று “ வாடை ”
 என்றும், கிழக்கிலிருந்து வருகாற்று “ கொண்டல் ” என்
 றும், மேற்கிலிருந்து வருகாற்று “ கோடை ” என்றும்
 வழங்கப்பெறும், புரம்மூன்று - மூன்று பட்டணம், இது -

பொன், வெள்ளி, இரும்பு என்னும் மூன்று உலோகங்கலாகிய மதில்களாற் சூழப்பெற்று ஆகாயமாக்கத்தில் சஞ்சரிக்குந் தன்மையையுடையது. இப்பட்டணத்திற்கு உரியோரா, வித்யும்பாவி, தாரகாக்ஷன், கமலாக்ஷன் என்னும் பெயரினையுடைய மூன்று அசுரர்கள், இவர்களுக்கு “ திரிபுராதிகள்” என்றும் மறுபெயர் உண்டு. (7)

திரிபுரமேரித்த கதை :—

முதற்பதிகதது நான்காவது செய்யுளின் உரையின் கீழ்க் காண்க.

அஞ்சாதே கயிலாய மலையெடுத்த
 வரக்கர்கோன் றலைகள் பத்தும்
 மஞ்சாடு தோணெரிய வடர்த்தவனுக்
 கருள்புரிந்த மைந்தர் கோயில்
 இஞ்சாய விளந்தெங்கின் பழம்பீழ
 விளமேதி யிருந்தந் கோடிச்
 செஞ்சாலிக் கதிருழக்கிச் செழுங்கமல
 வயல்படியுந் திருவை யாரே.

8-(இ-ள்) கயிலாயம்மலை - திருக்கலையம் என்னும் மலையை, அஞ்சாதே - (தலைவனாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்குமிடம் இதுவென்று) சிந்திதேனும் அச்சங்கொள்ளாமல், எடுத்த- (அப்பால் எறிவதற்காகத் தன்னைகளாற் பெயர்த்து) எடுக்கத்தொடங்கிய, அரக்கர்கோன் - இராக்ஷஸர்களுக்கு அரசனான இராவணனது, தலைகள் பத்தும் - பத்துத்தலைகளும், மஞ்சஆடு தோள் - வலிமை பொருந்திய இருபது தோள்களும், நெரிய - நசுங்கும்படி, அடர்த்து (தமது பாதத்தின் விரலால்) அழுத்தி, (பின்பு அவன் சாமகானம் பாடின மாத்திரத்தில்), அவனுக்கு - அவ்விராவணனுக்கு, அருள்புரிந்த - கருணைபுரிந்த, மைந்தர் - அழகுமிக்க சிவபெருமானுடைய, கோயில்- கோயிலானது, இன்சாயல்- இளிய

அழகையுடைய, இளந்தெங்கின் - இளமையான தென்னை மரங்களினது, பழம் - பழங்கள் (நெற்றுக்கள்), வீழ் - வீழ்தலினால், இளமேதி - இளமையான எருமைகள், இரிந்து - அஞ்சி, அநகுஒடி - அநகுநீன்று ஒடிச்சென்று, செழுஞ்சாலி - செழித்த நெற்பயிர்களின், கதிரூக்கி - கதிர்களைத் துவைத்துக்கொண்டு, செழுநகமலம் - செழிப்பான தாமரைமலர்கள் மலர்ந்துள்ள, வயல்படியும் - வயல்களின் மத்தியே தங்கப்பெற்ற, திருவையாதே - திருவையாறென்னும் தலமாகும் (எ-று).

(கு-ரை) மேதி - எருமைகள், சாலி - நெற்பயிர், உழக்கல்கலக்கல், மஞ்சஆடுதோள் - மேகமண்டலத்தையளாவப்பெற்ற (மிகவுயர்ந்த) தோள்களெனினுமாம். (8)

மேலோடி விசும்பணவி வியனிலததை
 மிகவகழ்ந்து மிக்கு நாடும்
 மாலோடு நான்முகனு மறியாத
 வகைநின்றான் மன்னுங் கோயில்
 கோலோடக் கோல்வளையார் கூததாடக்
 குவிமுலையார் முகத்தி னின்று
 சேலோடச சிலையாடச சேயிழையார்
 நடமாடுந் திருவை யாதே.

9-(இ-ள்) மேல்ஒடி - (அன்னப்பறையுருக்கொண்டு,) மேலே பறந்து சென்று, விசும்பு - ஆகாயத்தை, உணவி - உளாவியும், வயன் நிலத்தை - பரந்த இப்புமையை, மிக - மிகுதியும் அகழ்ந்து . (ரொக உருக்கொண்டு தன் கோட்டால்) தோண்டியும் மிக்குநாடும்- மிகவும் தேடியகூந்த, மாலோடு - திருமாலோடு, நான்முகனும் - நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவனும், அறியாதகை - அடிமுடியறியமாட்டாதபடி, நின்றான் - (அக்கினிப்பிழம்பாய்) நின்றவனாகிய சிவபெருமான், மன்னும் - எழுந்தருளியுள்ள, கோயில் - கோயிலானது, கோலோட - புள்ளிகள் பொருந்தப்

பெற்ற, கோல் - அழகிய, வளையார் - வளையல்களையணிந்த பெண்கள், கூத்தாட - நடனமாடவும், சுவீமுலையார் - சுவிர்த தனவகளை யுடைய பெண்களினது, முகத்தினின்று - முகத்திலேயிருந்து, சேலாட - சேல்போன்ற கண்கள் ஆடவும், சிலையாட - வில்போன்ற புருவங்கள் ஆடவும், சேயிழையார் - அழகிய இரத்தினக்கற்கள் பதித்துச் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களணிந்த பெண்கள், நடமாடும்- நடனஞ்செய்கின்ற, திருவையாதே - திருவையாதென்னும் தலமாகும்.

(சு-ரை) அகழ்தல் - தோண்டுதல், இடை - ஆபரணம்,

அயனும் மாலும் சீவபேருமான் அடிமுடியைத்

தேடிய கதை:-

முதற்பதிகத்து, ஒன்பதாவது செய்யுளின் உரையின் கீழ்க் காண்க. (9)

குண்டாடு குற்றுடுக்கைச் சமணரொடு
சாக்கியருந் குணமொன் றில்லா
மிண்டாடு மிண்டருரை கேளாதே
யாளாயின் மேவித் தொண்டிர்
எண்டோளர் முக்கண்ண ரெம்மீச
ரிதைவரினி தமருநு கோயில்
செண்டாடு புனற்பொன்னிச் செழுமணிகள்
வந்தலைக்குந் திருவையாதே.

10-(இ-ள்) எண்டோளர் - எட்டு தோள்களையுடையவரும், முக்கண்ணர் - மூன்று கண்களையுடையவரும், இறைவர் - சகல வுயிர்களுக்கும் தலைவரும, எம் ஈசர் - எமக்குத் தலைவருமாகிய சிவ பெருமான், இனிது அமரும்-இனிதாக எழுந்தருளியிருக்கப்பெற்றது கோயில் - கோயிலானது, புனல் - நீரலைகளை, செண்டு ஆடு - பூஞ்

செண்டுபோல் வீசியெழிகின்ற, பொன்னி - காவேரி நதியானது, செழுமணிகள் - செழித்த இரத்தினங்களை, வந்து அலைக்கும் - (சரையோரத்திற்) கொண்டுவந்து ஒதுக்குகின்ற, திருவையாறே - திருவையாற்றை, மேவி - அடைந்து, தொண்டர் - தொண்டர்களே! குண்டு ஆடி - இழிவு பொருந்திய, குறுஉடுக்கை - சிறிய ஆடையி னையுடைய, சமணரொடு - சமணமதத்தவரும், சாக்கியரும் - பெளத்த மதித்தவரும், (ஆகிய)மிண்டு ஆடும - (தங்கள் தங்கள் மதத்தலைப்பற்றி) நெருங்கி வாதம் செய்கின்ற, குணம ஒன்று இல்லா - நற்குணம் சிறிதுமில்லாத, மிண்டர் - பிடிவாதக்காரர்களுடைய, உரை - வார்த்தைகளை, கேளாதே - செவிகொடுத்து கேளாமல், ஆள்ஆயின் - (அங்கு எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானுக்கு) அடிமைப்பட்டு உய்யுங்கள், (எ-று).

(கு-ரை) உடுக்கை - ஆடை, இது - உடுக்கப்படுவதால், உடையெனக் காரணப்பெயர்பெற்றது. மிண்டர் - மூர்க்கர், (பிடிவாதக்காரர்) தொண்டு - அடிமை, அதிசையுடையவர் தொண்டர்.

சிவபெருமான் - சூரியன், சந்திரன், அகநீளி என்ற முசு சுடாகளின் அம்சமான கண்களையுடையவராதலால், “ முக்கண்ணன் ” எனப்பெயர் பெற்றார். காவிரி - பொன்னைக்கொழிப்பதால் “ யொன்னி ” எனக் காரணப்பெயர் பெற்றது. (10)

அன்னமலி பொழில்புடைகுழையாற்றெம்

பெருமானை யந்தனை காழி

மன்னியசீர் மறைநாவன் வளர்ஞான

சம்மந்தன் மருவு பாடல்

இன்னிசையா ல்வைபத்து மிசையுங்கா

லீசனடி யேத்து வாராகள்

தன்னிசையோ டமருலகிற் றவநெறிசென்

றெய்துவார் தாழா தன்றே.

11-(இ-ள்) அன்னம் - அன்னப் பறவைகள், மலி -
நிறைத்து, தங்கப் பெற்ற, பொழில் - சோலைகள், புடைசூழ் -
நான்கு பக்கங்களிலுஞ் சூழ்ந்திருக்கப் பெற்ற, ஐயாறு - திருவையா
றென்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள, எம்பெருமானை - எமது
சுவாமியை, அம் - அழகிய, தண - குளிர்ச்சி பொருந்திய, காழி
மன்னிய - சீர்காழி யெனனும் தலத்திலே பொருந்திய, சீர் - சிறப்
புற்ற, மறை நாவன் - வேதங்களை யோதுகின்ற நாக்சையுடைய
வரான, வளர் - (கீர்த்தி) மிகப்பெற்றுள்ள, ஞானசம்பந்தன் - திரு
ஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், மருவு - அன்புகொண்டு பாடப்
பெற்ற, பாடல் இவை பத்தாம் - இப் பத்தப் பாடல்களையும்,
இசையும் கால்-(நமக்கு) காலம்வாய்க்கும் போது, இன்னிசையால் -
இனிமையான பண்ணோடு, ஈசன் அடி சிவபெருமான் திருவடிகளை
எததுவாராகள் - துதித்துப் பாடுகிறவர்கள், இசையோடு - (இவ்
வுலகிற்) பெரும்புகழோடு (கூடியிருந்து), தாழாது - சிறிதும் தாமதி
யாமல், தவம் நெறி சென்று - தவத்திறை யெறுதற்குரிய வழி
யிற் போய், அமர் உலகில் - முததி யுலகத்தில், எய்துவார் - சேர்
வார்கள். (எ-று)

(கு-ரை) இது இத் திருப்பதிகத்தின் பயன் கூறுவது:-
திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய இப்
பத்தா பாடல்களைச்சமசாரத்தில் உழல்பவர்களும் தமக்கு நேர்ப்பட்ட
போது பண்ணிசையோடு பாடுவாராயின் அதன் பயனாக அவர்
களும் இவ்வுலகத்திற் புகழோடு வாழ்ந்து, இறுதியில் மஹா
யோகிகளே சென்றடைதற்குரிய முததி மார்க்கத்தைச் சேர்வரென்
பதாம். (11)

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப் பதிகங்கள்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகங்கள்

—:0:—

மூலமும், பதவுரையும், குறிப்புரையும்,

புராணக்கதைகளும்.

—

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் ஆகிய நால்வரும் சைவ சமய குரவ ராவா. (குரவர்-வழிபடத்தக்க பெரியோர்.)

இவர்கள் முறையே ஆளுடைய பிள்ளையார், ஆளுடைய அரசு, ஆளுடைய நம்பி, ஆளுடைய அடிகள் எனவும் வழங்கப் பெறுவர்.

அவர்களுள், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், நடு நாட்டில் ஆழார் என்னும் ஊரில் வேளாளர் மரபிலே குறுக்கையர் குடியிலே பிறந்தவர். இவர் தந்தையார் பெயர்; புகழனார், தாயார் பெயர்; மாதினியர், தமக்கையார் பெயர்; திலகவதியார், இவரது பிள்ளைத் திருநாமம் மருணீக்கியார் என்பது.

மருணீக்கியார் சிறுவயதி லேயே தாய்தந்தையரை இழக்கப் பெற்றமையால் திலகவதியாரால் வளர்க்கப்பட்டார். இவர் யாக்கை செல்வந் களினை நலியாமையை யறிந்து துறவறம் பூண்டு உண்மைசமயம் இதுவென அறியும் ஆற்றல் அவருக்குத் தோன்றாமையால் பாடலிபுரத்தையடைந்து சைவசமயத்தை விட்டு சமண சமயத்திற்புகுத்து சகல நூல்களையும் நன்கு கற்றுணர்ந்து அச் சமயத்திற்கே தலைவராய் தருமசேனர் என்னும் பெயரோடு சமண சமயபோதகராயிருந்தார்.

இவர் இவ்வாறிருக்கும் நாளில் திலகவதியார் தமது உடன் பிறந்தோன் சைவசமயத்தை விட்டு சமணப்படு குழியில் வீழ்ந்திருப்பதையறிந்து அவனை எவ்வாறேனும் கடைத்தேற்றவேண்டு

மெண எண்ணக்கொண்டு, நாடோறும் திருவதிகை வீரட்டானே சுவரையைடைந்து, வழிபட்டுத்தனது குமையை யெடுத்துக் கூழி வருவாராயினர், எம்பெருமான் திலகவதியார் அன்பிற்கிசைந்து, சமணசமயத்திலிருக்கும் மருணீக்கியாருக்குச் சூலைநோயையுண்டாக்கினர். அந்நோய் யாவராலும் நீக்கமுடியாமற் போகவே மருணீக்கியார் தன் தமக்கையை யடைந்து தன்னோயை நீக்க உபாயங்கேட்டவளவில் திலகவதியார் சிவபெருமானன்றி வேறொருவராலும் அதை நீக்க முடியாது. ஆதலால் அவரைத் தோத்தரித்து வழிபடுவன, வீரட்டானேசுவரர் சந்தித்து அழைத்துவந்தார். வந்தவுடனே, எம்பெருமான் திருவருளால் “கூற்றாயினவாறு” என்னும் பதிகத்தைப்பாடத் தொடங்கினர், அக்கணமே சூலைநோயும் அவரைவிட்டு நீங்கியது. அன்றுமுதல் அப்பர் சுவாமிகள் எம்பெருமானுக்கடியவராய் தேவாரம் பாடத் தொடங்கி பல்லாயிரம் பாடல்கள் பாடினர்.

திருநாவுக்கரசருக்கு, அப்பர், வாகீசர், தாண்டகவேந்து என்னும் இவை முதலியபெயர்கள் வழங்கும்.

சம்பந்தரும், அப்பரும் ஒரேகாலத்தவர், சம்பந்தர் திருச் செங்காட்டங்குடித் தேவாரத்தின் பத்தாவது செய்யுளில் சிறுத் தொண்டரைக் குறித்திருக்கிறார். சிறுத்தொண்டர், என்பவர் “நரசிங்கப் போத்தரையன்” என்னும் பல்லவ அரசனிடம் மந்திரியாயிருந்து, படையெடுத்துச் சென்று, வாதாபி நகரை அழித்தது எழாம்நூற்றாண்டின் இடையிலாகும், ஆகவே, அப்பரும் எழாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் விளங்கினவர் ஆவர், “அப்பருக்கு எண்பத்தொன்று” என்னும் பாடலால் - அப்பர்-81-ஆண்டு வாழ்ந்தனா என்பது விளங்குகிறது.

1. திருஅதிகைவீரட்டானம்.

கூற்று யினவா றுவிலக் கிலீர்
கொடுமை பலசெய் தனநா னறியேன்
எற்று யடிக்கே இரவும் பகலும்
பிரியா துவணங் குவனெப் பொழுதும்
தோற்று தென்வயிற் றினகம படியே
குடரோ டுதுடக் கிமுடக கியிட
ஆற்றே னடியே னதிகைக் கெடில
வீரட்டானத் துறையம் மாணே.

1. (இதன்பொருள்) கெடிலம் - கெடிலநதிக்கரையிலுள்ள அதிகை வீரட்டானத்து - திருவதிகை வீரட்டானத்தின்கண், உறைஅம்மானே - உறைகின்ற பெருமானே, கூற்றாயினவாறு - (இவ் வயிற்றுவலி யெனக்கு) எமரூயினதன மையினே, விலக்கிலீர் - நீக்கிற்றிலீர், செயதன - அதக்கேதுவாகமுன் செய்யப்பட்டன வாகிய, கொடுமைபல - கொடுமையுடைய வினைகள் பலவற்றை, நான் அறியேன் - நானறிந்தேனில்லை, எற்றுய் - (என்னைத் தொண்டனாக) எற்றுக்கொண்ட, அடிக்கே - நீந்திருவடியையே, இரவும் பகலும் - இரவிலும் பகலிலும் எப்பொழுதும் - எக்காலத்திலும், பிரியாது வணங்குவன் - பிரியாமல் தொழுவேன், என் - என்னுடைய, வயிற்றின் அகமபடியே - வயிற்றின் உள எரிததே, தோற்றுது - (எனக்குப்) புலப்படாமல், குடரோடு துடக்கி - குடரினிடையசிக குண்டு, முடங்கியிட - முடக்கு தலைசெய்தலால், அடியேன் ஆற்றேன் - அடியேன பொறுக்கிலேன், (காத்தருள்வீராக) (என்றவாறு)

(குறிப்புரை) ஏற்றாய், என்பதற்கு - பலியேற்றவனே யென்னலுமாம், செடிலம் - திருவதிகையின் தென்பாலுள்ள ஆறு, வீரட்டானம் - இறைவன் வீரம் நிகழ்த்திய எட்டு திருப்பதிகளில் ஒன்று. திருவதிகையில் நிகழ்ந்த வீரம், முப்புரம் அழித்தது என்ப.

அட்டவீரட்டானமும், ஆங்காங்கு நிகழ்த்திய வீரமும்:— திருக்கண்டியூர், பிரமன் சிரங் கொய்த தலம். திருக்கடலூர். மார்க்கண்டனுக்காக யமனை உதைத்தது. திருவதிகை, திரிபுரமெரித்த தலம். திரிப்பமுலூர், கயாசுரனை அழித்த தலம். திருப்பறியலூர்; தக்சுசம்காரம் செய்த இடம். திருக்கோவிலூர், அந்தகாசுரனை சம்ஹரித்த தலம். திருகுறுக்கை, மன்மதனை எரித்த தலம். திருவிற்சூடி, சலந்தராசுரனை அழித்த தலம்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், தமது தாய், தந்தையர்களிறந்த பின்னர் உலக நிலையாமையை யுணர்ந்து, எல்லாவற்றையுந்துறந்து, உண்மைப் பொருள் இதுவென்றறிய இயலாது சமண சமயத்தில் வீழ்ந்து, அச்சமயத்து நூல்களை நன்றாகக் கற்றறிந்து, அச்சமயத்தே பழகி, அச சமயத்தோர்க்கு ஆசிரியராய்த் “தரும சேனரி” எனப் பெயர் பெற்று நடந்து வரும் நாளில் அவரது தமக்கையாராகிய திலகவதியார் சிவபெருமானே அடைந்து தமது சகோதரரைச் சைவ சமயத்திற்குக் கொண்டுவருமாறு நாடோறும் விண்ணப்பித்து இறைவன் திருவடிகளை வணங்கிவருவராயினர் திலகவதியாரின் விண்ணப்பத்திற்கிரங்கிய சிவபெருமான், தரும சேனருக்குச் “சூலைநோயை” உண்டாக்கி மிக வருத்த அதைஆற்றாத தரும சேனர் தமது சமணசார்பில் அதனைத் தீர்க்க எவ்வளவோ முயன்றும் தீர்ப்பெறாது தமது தமக்கையாரை யடைந்து, சமண சமயத்தை விட்டு நீங்கிச் சைவ சமயத்தைக் கைக்கொண்டு தன்னைப் பற்றி மிகவும் வருத்தும் சூலைநோயை நீக்கும்படி திருவதிகை வீரட்டானத்துக் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமான் மீது பாடியது இத் திருப்பதிகம். (1)

நெஞ்சம் மும்மக்கே யிடமா கவைத்தே
 னினையா தொருபோ துமிருந் தறியேன்
 வஞ்சம் மிதுவொப் பதுகண் டறியேன்
 வயிற்றே டுதுடக் கிமுடக் கியிட
 நஞ்சா கிவந்தென் னைநலி வதனை
 நணுகா மற்றுரர் துகரந் துமிடர்
 அஞ்சே லுமென்னீ ரதிகைக் கெடில
 வீரட் டானத துறையம் மானே.

2-(இ-ள்) கெடிலம் - கெடில நதிக்கரையிலுள்ள, அதிகை வீரட்டானதது - திருவதிகை வீரட்டானத்தின் கண, உறை அம் மானே - (கோயில் கொண்டு) உறைகின்ற பெருமானே, நெஞ்சம் - (என்னுடைய) நெஞ்சினை, உமக்கே - உமக்கு மட்டுமே, இடமாக வைத்தேன் - எழுந்தருளியிருத்தற்குக் கோயிலாக வைத்திருக்கின்றேன், (ஆதலால்), னினையாது ஒருபோதும் - நும்மை ஒரு காலத்தும் னினையாமல், இருந்தறியேன் - இரேன், வஞ்சம் - மாயத்தை யுடைய, இது ஒப்பது - இந்நோய் போன்ற தொன்றினை, கண்டறியேன் - நான் கண்டேனில்லை, வயிற்றேடு துடக்கி - வயிற்றின் கண துடக்குதல செய்து, முடக்கியிட - முடக்குதலால், நஞ்சாகிவந்து - விஷமாகி வந்து, எனனை நலிவதனை - எனனை வருத்துகின்ற இந்நோயை, நணுகாமல் - எனனை அணுகாமல், தூர்த்து ஒட்டி, கராதுமிடா - ஒழிப்பிடீரில்லை, அஞ்சேலும் என்னீர் - அஞ்சுதலை ஒழியென்று கூறுவீர் அல்லீர், (இவ்வாறு இராமல் காத்தருள்வீராக.) (எ-று)

(கு-ரை) “நெஞ்சம் உமக்கே இடமாக வைத்தேன்” என்ற தனால், உன்னையன்றி யான் பிற தெடவங்களைச் சிறிதும் மதியேன் என்பதாம், வஞ்சம் - வஞ்சனை, சூலை நோயானது கட்பலனாகாது மறைந்து நின்று வருத்துதலைப் பற்றி, “வஞ்சம்” என்றார். கராதல் - ஒழித்தல், (அடியோடழியச் செய்தல்) நஞ்சு - விஷம், நலி தல் - வருத்துதல். (2)

பணிந்தா ரனபாவங்கள் பாற்ற வல்லீர்
 படுவெண் டலையிற் பலிகொண் டுழல்வீர்
 துணிந்தே யுமக்காட் செய்து வாழலுற்றாற்
 சுடுகின் றதுசூலை தவிர்த் தருளீர்
 பிணிந்தார் பொடிகொண்டு மெய்ப்பூச வல்லீர்
 பெற்ற மேற்றுக்கந் தீர்சுற்றம் வெண்டலைகொண்
 டணிந்தீ ரடிகே ளதிகைக் கெடல
 வீரட் டானத் துறையம் மானே.

3-(இ-ள்) பிணிந்தார் - (ஆணவம், மாயை, கன்மம் என்
 றும் மும்மலங்களால்) பிணிக்கப்பட்டவர்களின, பொடிகொண்டு -
 (உடல் வெந்த) சாமபலைக் கொண்டு, மெய்ப்பூசவல்லீர் - உடலிற்
 பூசுதலில் வல்லவரே, பெற்றம் ஏற்று உகந்தீர் - இடபத்தினை வாகன
 மாகக் கொண்டு ஏறிச் செலுத்ததலை விருமபிணவரே, சுற்றும் -
 (மாலையாகச்) சுற்றப்பட்ட, வெண்டலை கொண்டு - வெண்டலையை
 (ஆபரணமாகக்) கொண்டு, துணிந்தீர் - துணிந்திருந்தவரே, அடி
 கேள் - அடிக்களே, கெடலம - கெடல நதியின் கரையிலுள்ள அதிகை
 வீரட்டானதது - திருவிதிகை வீரட்டானத்தின் கணை, உறை அம்
 மானே - கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள பெருமானே, பணந்
 தாரண - (உபமை) னைக்கினவர்களுடைய, பாவங்கள் - பாவங்களை
 பாற்றவல்லீர் - கெடுக்க வல்லவரே, படுகெண்டலையிற் - இறந்தவாக
 ளதுவென்றிய தலையோடுகளில், பலிகொண்டு உழல்வீர் - பிச்சையேற்று
 அலைந்து திரிபவரே, துணிந்தே - (நீரே தலைவரென்று) துணிந்து,
 உமக்கு - நமக்கு, ஆட் செய்து - ஆளாகத் தொண்டு செய்து,
 வாழலுற்றால் - வாழத் தொடங்கினால், சுடுகினறது சூலை - சுடுதல்
 போல வருத்தகின்றதாகிய சூலை நோயை, தவிர்த்தருளீர் - நீக்கி
 அருள் செய்வீராக, (எ-று)

(கு-ரை) பெற்றம் ஏற்று உகந்தீர் - எருகினுள் ஏற்றினே
 விரும்பிணவரே, எனலுமாம், பாற்றுதல் - ஒழித்தல், பிணித்தல் -

இறத்தல், பொடி - சுடலையிலுள்ள துகள். வெண்டலை - வெண்டலை
மால். “சுடுகின்றது சூலை” என்பதற்கு - சூலை நோய் வருத்து
கின்றது எனவும், சுடுகின்றதாகிய சூலை நோய் எனவும் பொருள்
கொள்ளலாம். அடிக்கேள் - கடவுளே, பாற்றல் - அழித்தல்,
(கெடுதல்) (3)

முன்னம் மடியே நறியா மையினான்
முனிந்தென் னைநலிந் துமுடக் கியிடப்
பின்னை யடியே னுமக்கானும் பட்டேன்
சுடுகின் றதுசூலை தவிர்த் தருளீர்
தன்னை யடைந்தார் வினைதீர்ப்ப தன்றே
தலையா யவர்தன் கடனா வதுதான்
அன்ன நடையா ரதிகைக் கெடில
வீரட் டானத துறையம் மாணே.

4-(இ-ள்) அன்னம் நடையார் - அன்ன நடையோலும்
நடையினையுடைய மகளிர்கள் (வதியும்) கெடிலம் - கெடில நதியின்
கரையிலுள்ள, அதிகை வீரட்டானத்து - திருவதிகை வீரட்டானத்
தின்கை, உறை அமமானே-கோயில் கொண்டிறையும்பெருமானே,
அடியேன் - நினதடியேனாகிய (யான்), முன்னம் - முன்பு, அறி
யாமையினால் - (நினது) பெருமையை யறியாமையால் - முனிந்து -
நின்னை வெறுக்க, என்னை - (சூலை நோய்) என்னை, நலிந்து,
முடக்கியிட - வருத்தி முடக்கஞ் செய்தலால், பின்னை - இப்
பொழுது, அடியேன் - அடியேன், நுமக்கு ஆளும் பட்டேன் - (அவ்
வெறுத்தற்றொழிலின் நீங்கி) நுமக்குத் தொண்டனும ஆனேன்,
சுடுகின்றது - சுடுதலைப் போல வருத்துகின்றதாகிய, சூலை தவிர்த்த
ருளீர் - சூலை நோயை நீக்கி அருள் செய்வீராக, தலையாவர்தை
கடன் ஆவது - முதன்மையுடையாருடைய கடனாக இருப்பது,
தன்னை அடைந்தார் வினை தீர்ப்பது - தன்னை அடைக்கலமாகச்
சார்ந்தாருடைய வினையைப்போக்குவது ஆம். (எ-று)

(கு-ரை) முன்னம் அடியேன் - என்பதற்கு, அமண்சமயம் புகு முன்னர் நமக்கு அடியேனும் இருந்த யான், எனலும் பொருந்தும், தலையாயவர் (முதன்மையானவர்) கடனாவது - தன்னையடைந்தாரை ஆதரித்தல். ஆதலால், நீயும் முதன்மையானவனாகலால் என் சூலை நோயை நீக்கி எனக்கு அருள் புரியவேண்டுமென எமபெருமானை நோக்கிக் கூறுமுகத்தான் “தன்னையடைந்தார் வினை தீர்ப்பதன்றோ தலையாயவர் தககடனாவது” என நாயனா கூறுகிறார். (4)

காத்தான் பவர்கா வலிகழ்ந் தமையாற

கரைநின் தவர்கண் நுகொனென் றுகொவி

நீத்தா யகயம் புகநூக் கியிட

நிலைக்கொள் ளும்வழித் துறையென் றறியேன்

வார்த்தை யிதுவொப் பதுகேட் டறியேன்

வயற்றோ டுதுடக் கிழுடக் கியிட

ஆர்த்தா புனலா ரதிகைக் கெடில

வீரட் டானத் துறையம் மானே.

5-(இ-ள்) ஆர்த்துஆர்புனல்ஆர் - ஒலித்துநீறைந்த நீர் பொருந்திய, கெடிலம் - கெடிலநதிககரையிலுள்ள, அதிகை வீரட் டானத்து - திருவதிகை வீரட்டானத்தின்கண், உறையும்மானே - கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமானே, காத்து ஆள் பவர் - தீங்கு வராமற்காத்து நல்வழியில் ஆளுகின்றவரது, காவல் இகழ்ந்தமையால் - காவலைத்தள்ளி நீங்கினமையால், கரைநின் தவர்கண் - கரையின்மேல் நின்றன்கொண்டிருந்த அயலார், கணடுகொள் என்று (துறை) கணடுகொள் என்று, நீத்துஆய் - நீக்கினையுடைய, கயம் புகநூக்கியிட - வெள்ளப்பள்ளத்தில் தள்ளிவிட்டதனால், நிலைக்கொள்ளும் - (நீத்தினி) நிலைத்தலைக்கொள்ளாதற்குரிய, வழித் துறை ஒன்று அறியேன் - வழியினையுடைய நீர்த்துறை ஒன்றினை அறியேன், வயற்றோடு துடக்கி - வயற்றின்கண் துடக்குதல்

செய்து, முடக்கியிட - முடக்கம் செய்ததால், இது ஒப்பது - இந்
 நோய் ஒப்பதொரு நோய், வார்த்தை கேட்டறியேன், உண்டெனக்
 கூறும் சொல்லைக் கேட்டறியேன், ஆற்றேன் - (இததுன்பத்
 தைச்) சகியேன். (எ-று)

(சு-ரை) இப்பதிகத்து இரண்டாவது செய்யுளுள், “வஞ்சம்
 இதுவொப்பது கண்டறியேன்” என்றார். இச்செய்யுளுள், “கேட்
 டறியேன்” என்றார். காவல் இகழ்ந்தமையால் - காவாதொழிந்த
 மையால், என்னலுமாம். இச்செய்யுள் முதல் இரண்டடியிலும்
 இவர் சைவசமயத்தின் நீக்கிச் சமண சமயத்தை அடைந்த வரலாற்
 றினைக் குறிப்பித்திருக்கிறார். நீத்து - பெருவெள்ளம், துறை -
 நீர்த்துறை, கயம் - குளம். (6)

சலம்பூ வொடுது பமறந் தறியேன்
 தமிழோ டிசைபா டன்மறந் தறியேன்
 நலந்தீகி கிலுமுன் னைமறந் தறியேன்
 னுன்னொமென் னாவின் மறந் தறியேன்
 உலந்தார் தலையிற் பலிகொண் டுழல்வா
 யுடலுள் னுறுகு லைதவிர்த் தருளாய்
 அலந்தே னடியே னதிகைக் கெடிவ
 வீரட் டானத் துறையம் மானே.

6-(இ-ள்) கெடிவம் - கெடிவ நதிக்கரையிலுள்ள, அதிகை
 வீரட்டானத்து - திருவதிகை வீரட்டானத்தின்கண், உறை அம்
 மானே-கோயில் கொண்டெழுந்தருளிய பெருமானே, சலம்பூவொடு
 தூபம் - நீரும் பூவும் புகையும் (நினக்கு எடுததலை) - மறந்தறியேன்
 மறக்கில்லேன், தமிழோடு-இயற்றமிழுடன் இயைந்த, இசைபாடல்
 மறந்தறியேன் - பண்ணைப்பாடு தலைமறக்ககில்லேன், நலம் தீகி
 லும் - நன்மையிலும் தீமையிலும், உன்னை மறந்தறியேன் - நின்னை
 (நினைத்தலை) மறக்ககில்லேன், உன்நாமம் - நினது பெயரினை, என்

நாவில் மறத்தறியேன் - என் நாலினால் கூறுதலை மறக்கவில்லேன், உலந்தார் தலையில் - இறந்தவருடைய தலையோட்டில், பலிகொண்டு உழல்வாய் - பிசசையேற்றுத் திரிபவனே, உடல்உள்உறு - (எனது) உடலினுள் வருத்துகின்ற, சூலைத்தவிர்த்தருளாய் - சூலைநாயை நீக்கி அருள்வாயாக, அடியேன அலத்தேன் - அடியனைன் துன்புறுகின்றேன், (எ-று),

(கு-ரை) நாமம்- இறைவன் திருநாமமாகிய “ நமச்சிவாய ” என்னும் பஞ்சாக்ஷரம், உலந்தார் தலை - (ஈண்டு) பிரமகபாலம்- உடல் (ஈண்டு) வயிறு; தமிழ் - என்பது, இயற்றமிழ்ச் செய்யுட்களை உணர்த்துதலால் ஆகுபெயர், இசை - பண, இது ஏழிசைகளோடு கூடியது, ஏழிசைகளாவன:—குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளி, தாரம் எனபன.

உயாந்தேன் மனைவாழ்க் கையுமொண் பொருளு
மொருவர் தலைகா வலிலா மையினால்
வயந்தே யுமக்காட் செய்துவா ழுலுற்றால்
வலிக்கின் றதுசூ லைதவிர்த தருளீர்
பயந்தே யென்வயிற் றினகம் படியே
பறிததுப் பரட்டி யறுத்தீர்த் திடநான்
அயர்ந்தே னடியே னதிசைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே.

7 (இ-ள்) கெடிலம் - கெடில நதியின் கரையிலுள்ள, அதிகைவீரட்டானதது - திருவதிகை வீரட்டானத்தின்கண, உறை கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள, அம்மானே - பெருமானே, தலைகாவல் - (என்னை நல்வழியிற் புகுத்தி தீவழிக்குச் செல்லாது பாதுகாக்கும்) சிறந்த காவலராய (தாய் தந்தையர்களில்), ஒருவர் - ஒருவரேனும், இலாமையினால் - (எனக்கு) இல்லாத காரணத்தால், மனை வாழ்க்கையும் - இல்லறத்தில் வாழ்தலையும், ஒண்பொருளும் - (அவ்வறத்தினுக்கு வேண்டிய) ஒள்ளிய பொருளையும் (ஓம்புதலாகிய

இவற்றில்), உயர்ந்தேன் - உயர்ந்தவனாகக் கருதிச் செருக்கையடைந்தேன், (ஆகிய இக்காரணத்தால்), வயந்து - சோர்ந்து, உமக்கே ஆட்செய்து- (உம்மையே பற்றுக்கேடாகக்கொண்டு) உமக்கு அடிமைப்பட்டு, வாழல் உற்றால் - வாழுதல் தொடங்கினால், வல்கின்றது சூலை - துன்பத்தை உண்டுபண்ணுகிறதாகிம சூலைநோயை தீர்த்து அருளிர் - நீக்கி அருள் செய்கின்றீரில்லை, என் - என்னுடைய, வயிற்றின் அகமபடியே--வயிற்றின் உள்ளிடத்தே, பறித்து- பற்றியிழுத்தது, புரட்டி - புரளச செய்து, அறுத்தது ஈர்த்திட - அறுத்தது இழுக்க, நான் - யான், பயந்து - அச்சங்கொண்டு, அயாந்தேன் - சோர்வடைந்தேன், (எ-று).

(கு-ரை) யான் முன்னர் அறிவிலாத தன்மையினால் இவ்வாழ்க்கையையும், செல்வாகதையும் ஓர் பொருளாகக் கருதிச் செருக்கி வாழ்ந்தேன் பின்னா அதன் நிலையாமையைறிந்து உமக்கு ஆட்பட்டு அடிமை செய்து வாழத்தொடங்கியும் என்னைப் பற்றி மிகவும் வருத்தம் சூலைநோயை நீக்கி அருள் புரிகின்றீரில்லை. இது உமது திருவருளுக்கேற்றதோ என நாயனா இப்பதிகத்தான் சிவப்பெருமானே வேண்டுகின்றார்.

தலைகாவல் - முதன்மையான காவல், வயந்து - வசப்பட்டு என்னும் பொருள்தம், ஒண்பொருள் - வளப்பமிக்க பொருள், அகம - உள், பறித்தல் - தோண்டதல், சூலை - ஓர் வியாதி. (7)

வலித்தேன மனைவாழ்க் கைமகிழ்ந் தடியேன்

வஞ்சம மனமொன் றுமிலா மையினால்

சலித்தா லொருவா துணையா ருமில்லைச

சங்கவெண் குழைக்கா துடையெம பெருமான்

கலித்தே யென்வயிற் றினகம் படியே

கலக்கி மலக்கிட்டுக கவாந்து தினன

அலுத்தே னடியே னதிகைக் கெடில

வீரட் டானத துறையம மானே.

8-(இள்) கெடிலம் - கெடிலநதியின் கரையிலுள்ள, அதிகை வீரட்டானத்து - திருவாதிகை வீரட்டானத்தின்கண், உறை - கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள, அம்மானே - பெருமானே, வஞ்சம் - வஞ்சனை, மனம் - (என்னுடைய) மனதில், ஒன்றுமிலா மையினால் - ஒரு சிந்தும் இல்லாததினால், அடியேன் - அடியேனாகிய யான், மனைவாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையில், மகிழ்ந்து - சந்தோஷத்தையடைந்து, வலிதேன் - மனஉறுதிகொண்டு கருவங்கொண்டேன், (எனினும்) சலித்தால் - மனம் சலிப்படைந்தால், துணை (எனக்குத்) துணையாவார், யாரொருவரில்லை - எவ்வொருவருமில்லையாம், வெண்ணிறம் - வெண்ணிறத்தோடு கூடிய, சங்கம்குழை - சங்கம்குழையைப்பணிந்துள்ள, காதுஉடை - திருசெவிகளையுடைய, எம்பெருமான் - எமது தலைவரே, என் வயிற்றின் அகம்படியே - என் வயிற்றின் உட்புறத்தே, கலித்து - (சூலை கோயானது) இரைந்து, கலக்கி - கலக்குதலைச் செய்து, மலக்கியிட்டு - முறுக்கிட்டு கவர்ந்து - (என்னுயிரைக்) கொள்ளுகொண்டு, தின்ன - உண்ணுவதால், அலுத்தேன் - (யான் சலிக்கலாற்றாது) இளைத்தேன் (எ.று.)

(கு-ரை) ஒன்று, என்பது சிந்தென்னும் பொருளில் வந்தது. வலித்தல் - மனவுறுதிகொள்ளல். குழை - குண்டலம் (ஆடவர் அணியும் காதுணி) கலித்தல் - சப்தித்தல் (இரைச்சலிடுதல்) மலக்கிடுதல் - மற்போர் செய்வதையொத்து வருத்துதல், கவர்ந்து தின்னல் - அறியாது நின்று வருத்துதல். (8)

பொன்போல மிளிர்வதொர் மேனியி னீர்
புரிபுன் சடையீர் மெலியும் பிரையீர்
துன்பே கவலை பிணியென் திவற்றை
நணுகா மற்றுந் துகரந் துமிடர்
என்போ லிகளும் மையினித டெளியா
ரடியார் படுவா திதுவோ யாகில்
அன்பே மமையும மதிக்கக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே.

9-(இ-ள்) கெடிலம் - கெடில நதியின் கரையிலுள்ள, அதிகை வீரட்டானத்து - திருவதிகை வீரட்டானத்தின்கண், உறை - கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள, அம்மானே - பெருமானே, பொன்போல - பசும் பொண்ணப்போல, மிளிர்வது - பிரகாசிப்பதாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற (சமானமற்ற), மேனியினீர் - திருமேனியினையுடையவரே, புரி - முறுக்குகையுடைய, புன்சடையீர் - சிறிய சடைகளோடு கூடியவரே, மெலியும் (நாளுக்குநாள்) தேய்கின்ற, பிறையீர் - பிறைச்சந்திரனை அணிந்தவரே, துன்பு - தன்பழம், கவலை - மனவருத்தமும், பிணி - நோயும், என்ற இவற்றை - என்று சொல்லப்படுகின்ற இவற்றை, நணுகாமல் - என்னை வந்து அடையாமல், துரந்து - நீக்கி, கரந்துமிடர் - ஒழித்தீருமில்லை, அடியார் - (தேவாரது) அடியவர்களாகிய (தொண்டர்கள்), படுவது - படுத்துன்பம், இதுவேயாகில் - இது வென்றால், என்போலிகள் - என்னைஒத்த அறிவில்லாதவர்கள், உம்மை - தேவாரை, இனி - இனிமேல், தெனியார் - (தலைவராகக்கொள்ள) நிச்சயிக்கமாட்டாரா, (எனினும்,) அன்பே - (தேவாரிடத்துக்கொண்டுள்ள) அன்பொன்றுமே, அமையும் - (யான் செய்ய தற்குரியதாக) அமையும், (எ-று),

(கு-ரை) பெரியோர்கள் யாம் செய்த வினைகட்கு எம் பெருமான் பொறுப்பல்லன் என்று, அவ்வீனையான் வரும் நன்மை நீமைகளை அருபவித்துக்கொண்டு அவருக்கு அடிமை செய்யததுணிவர். அறிவில்லார் அவ்வாறு செய்யததுணியார்.

சிவபெருமான் பிறையை யணிந்த வரலாறு:—

கோளறு பதிகத்து முதற் செய்யுளின் உரையின் கீழ்க்காண்க (9)

போர்த்தா யங்கோ ரானையி னீருரிதேரல்

புறங்கர டரங்கா நடமா டவல்லாய்

ஆர்த்தா னரக்கன் நனைமால் வரைக்கீ

பூடர்த்திட் டருளசெய் தவது கருதாய்

வேர்த்தும் புரண்டும் விழுந்தும் மெழுந்தா
 லென்வே தனையான - விலக்கி யிடாய்
 ஆர்த்தார் புனல்கு ழதிகைக் கெடில
 வீரட் டானத் துறையம் மானே.

10-(இ-ள்) ஆர்த்து - சப்தித்துக்கொண்டு, ஆர்புனல்-
 மிக்க நீரானது, சூழ் - சூழப்பெற்றுள்ள, கெடிலம் - கெடில நதி
 யின் கரையிலுள்ள, அதிகை வீரட்டானத்து - திருவதினக வீரட்
 டானத்தின் கண், உறை - கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள,
 உம்மானே - பெருமானே, அங்கு - காசிப்பதியில், ஓர் யானை-
 (கயாகுரான என்னும்) ஒப்பற்ற யானையினது, ஈர் - வகிர்ந்து,
 உரிதோல் - உரித்த தோலை, போர்த்தாய் - போர்த்தருளினவரே.
 புறங்காடு - (சர்வசமஹார) மயானத்தை, ஆரங்குஆ - நடனசால
 யாகக்கொண்டு, நடமாடவல்லாய் - நடனம் செய்தலில் வல்லவரே,
 ஆர்த்தான் - ஆரவாரித்துக்கொண்டு வந்தவனாகிய, அரக்கன்தனை-
 இராகுசனாகிய இராவணனை, மால் - பெரிய, வரைக்கீழ் -
 கைலாய மலையின் கீழ், அடர்த்து இட்டு - (அவனது கைகளை)
 நெருக்கிவிட்டு, அருள் செய்த அது - (மீண்டும் உமது கருணையி
 னால்) அருள்புரிந்த அசசெய்கையை, கருதாய் - (இப்போது)
 நீனைக்கினதீரில்லை, (அதனாற்றினால்). வேர்த்தும் - (யான்) வியர்
 வைடைந்தும், புரண்டும் - (தரையில் விழுந்து) புரண்டும், விழுந்
 தும் - (மீண்டும் எழுந்து) கீழே விழுந்தும், எழுந்தால் - மீண்டும்
 எழுந்தாலும், என் வேதனை ஆன - என வேதனையாகிய (இசகூலை
 நோயை), விலக்கிடாய் - விலக்காதிருக்கின்றீர், (எ-று).

(கு - ரை) அங்கு என்னும் சுட்டுப்பெயர் காசியை யுணர்த்
 திற்று, அங்கு என்பது பண்டறிசுட்டு, பண்டு அறிசுட்டு என்பது
 முன்னே நிகழ்ந்த ஓர் விவயத்தைப் பின்னே ஓரிடத்துச் சுட்டிக்
 காட்டுவது, ஈரத்தல் - நகத்தால் பிளத்தல், ஆடரங்கு - நாட்டிய
 சாலை (நடனசபை); ஆரவாரித்தலாவது, இம்மலையை இப்போதே

பேர்த்து எடுத்துவிடுகிறேன் என்று பலத்த குரலுடன் தன் வீரத்
 தைக் கூறல். நாயனார், இசசெய்யுளால், அகங்கரித்து உமது
 மலையைப்பெயர்த்து அப்புறம் எறிந்து செல்வேன் எனக்கூறி மலை
 யைப்பெயர்க்கலுற்ற இராவணனுக்கும், அவன் சாமகானம்பாடி
 அழ அவனுக்கு அருள்புரிந்த நீர், அறியாமையினால் சமண்படு குழி
 யில் வீழ்ந்து மீண்டும் உன்னைச் சரண்புகுந்த என்னை வருத்தும் இச
 சூலை நோயினின்றும் நீக்கி ஆட்கொள்ளாமலிருத்தல் ஏற்றதோ என
 எம்பெருமானிடத்து முறையிடுகிறார் (10)

2. நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம்.

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருத்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

1-(இ-ள்) சொல் - (சகல தூல்களிலும்) சொல்லப்படுகின்ற (எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும்), துணை - (பொருந்திய) துணையாகிய, வேதியன் - வேதியனும், சோதி - ஒளிவடிவின்னாகிய வானவன் - தேவனும் (ஆகிய சிவபெருமானது), பொன் - பொன், போன்று சிறந்து விளங்குகின்ற, திருந்து = திருத்தமாகிய துணையடி - இரண்டாகிய பாதங்களை, பொருந்த - பொருந்தும்படி, கைதொழ - கையாற்றொழுதலால், கல் - கல்லை, துணை - (அவர்களுக்குத்) துணையாக. பூட்டி - சேர்த்துக்கட்டி, ஓர் = ஒப்பற்ற, கடலில் - கடலினுட்புக, பாய்ச்சினும் - செலுத்தினாலும், நல்துணையாவது - (அவ்வாறு பாய்ச்சப் பட்டவர்களுக்கு) உற்ற துணையாக விருப்பது, நமச்சிவாயவே - (எம்பொருமானது திருநாம மாகிய) நமச்சிவாய என்னும் பஞ்சாக்ஷரமந்திரமேயாம், (எ-று),

(கு-ரை) வேதியன் - அந்தணன், வேதங்களை யுரைத்தவனென்னினுமாம். சிவபெருமான் வேதங்களை உரைத்தது தேவர்களின் பொருட்டு, இதை:—“ மதி நுதல்மங்கையோடும் வடபாலிருந்து, மறையோதுமெங்கள் பரமன் ” என, திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அருளியவற்றால் நன்கறியக்கிடக்கின்றது. சோதி வானவன், என்றது - பிரமலிஷ்டணுக்கள் முடிமையும் அடியையும் காண முடியாதவாறு ஒரே ஒளிப்பிழம்பாய் நின்றவன் எனினுமாம், துணைத்தான் - இரண்டாகியபாதம்.

இத்திருப்பதிகம், பல்லவ அரசன் ஆணைப்படி சமணர்கள் திருநாவுக்கரசரைக் கல்லிற்கட்டிக் கடலிற்பாய்ச்சிய போது அந் நாயனரால் பாடப்பட்டது. (1)

பூவீணுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவீணுக் கருங்கல மானஞ் சாடுதல்
கோவீணுக் கருங்கலங் கோட்ட மில்லது
நாவீணுக் கருங்கல நமச்சி வாயவே.

2-(இ-ள்) பூவீணுக்கு - (எல்லாப்) புஷ்பங்களுக்கும், அருங்கலம் - அரிய ஆபரணமாக விளங்குவது, பொங்கு - பொலிவுற்ற (பிரகாசத் தோடுகூடிய), தாமரை - தாமரைமலரே, ஆவீணுக்கு - பசுக்களுக்கு, அருங்கலம் - அரிய ஆபரணமாவது, அரசன் - சிஷ பெருமான், அஞ்சு - பஞ்சகவ்வியங்களில், ஆடுதல் - அபிஷேகம் கொண்டருளுத லேயாம், கோவீணுக்கு - அரசனுக்கு, அருங்கலம் - அரிய ஆபரணமாக விளங்குவது, கோட்டமில்லது - கோணுதலில்லாது நடுநிலைமையிலிருந்து அரசுபுரிதலேயாம், நாவீணுக்கு - நாவுக்கு, அருங்கலம் - அரிய ஆபரணமாக விளங்குவது, நமச்சிவாயவே - (எம்பெருமானது திருநாமமாகிய) நமச்சிவாய என்னும் பஞ்சாக்ஷரமந்திரமேயாம், (எ-று),

(கு-ரை) கலம், பூண், அணி என்பன, ஆபரணத்தை யுணர்த்தும் ஒரு பொருட் பன்மொழிகள், பஞ்சகௌவியம்:— பால், தயிர், நெய், கோமலம், கோஜலம். என்பன. கோ— அரசு - இது உயர்திணைப்பொருளை யுணர்த்தும் அஃறிணைச்சொல் கோட்டம் - கோடுதல், அதாவது கொடுக்கோல், கோட்டம் இல்லது கோணுதலில்லாதது, அதாவது செக்கோல். தமிழ்மறைக்குக் கூறிய சாற்றுக்கவியினும், “பூவிற்குத் தாமரையே எனக்கூறப்பட்டதும் அறிக. (2)

விண்ணுற வடுக்கிய விற்சின் வெவ்வழல்
 உண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையாம்
 பண்ணிய வுலகினிற் பயின்ற பாவத்தை
 நண்ணிநின் தறுப்பது நமச்சி வாயவே.

3-(இ-ள்) விண்உற - ஆகாயத்தைப் பொருந்த, அடுக்கிய-
 (மேலும் மேலும்) அடுக்கப்பட்ட, விற்சில் - விற்சுக்குவியலில்,
 வெவ்வழல் - கொடிய நெருப்பானது, உண்ணிய - உண்ணுதற்கு,
 புகில் - புருந்தால், அவை - (மலைபோல் அடுக்கப்பட்ட) அவ்விற்சு
 களில், ஒன்றும் - ஒருசிறிதும், இல்லையாம் - இல்லாது அழிந்து
 ஒழியும், (அதுபோல). பண்ணிய - (எம்பெருமானாலே) படைக்
 கப்பட்ட, உலகினில் - இந்நிலவுலகில், பயின்ற - ஒவ்வொருபிறவி
 களிலும் செய்து திரட்டிவைத்துள்ள, பாவத்தை - தீவினைகளை,
 நண்ணிநின்ற - பொருந்தி நின்று, அறுப்பது-(அடியோடு) அறுத்து
 ஒழிப்பது, நமச்சிவாயவே - (எம்பெருமானது திருநாமமாகிய)
 நமச்சிவாய என்னும் பஞ்சாக்ஷர மந்திரமேயாம், (எ-று.)

(கு-ரை) அடுக்கல் - ஒன்றன்மேல் ஒன்றாகக்குவித்தல்
 பண்ணிய - பண்ணப்பட்ட. (படைக்கப்பட்ட.) பயிலுதல் - பழகு
 தல், நெருப்பு-தான் அடைந்த விற்சுப்போரினை அடியோடு எரித்து
 அழித்தல்போல், பஞ்சாக்ஷரமந்திரமும், நாம்பல பிறவிகளிலும்
 சம்பாதித்துத் திரட்டிவைத்துள்ள பாவங்களை அடியோடு அறுத்து
 அழிக்கும், நெருப்போ விற்சை எரித்து அழித்தபின் தானும்
 அழிவுதும், பஞ்சாக்ஷரமோ நம்முடைய பாவங்களை அடியோடு
 அழித்தபின்னும் என்றும் அழிவுறாது நிலைத்து நிற்கும் என்பதாம்.

இடுக்கண்பட் டிருக்கினு மீரந்தி யாரையும் (3)
 விடுக்கிற்பி ரானென்று வினவுவோ மல்லோம்
 அடுக்கற்கீழ்க் கிடக்கினு மருளி னாமுற்ற
 நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சி வாயவே.

4-(இ-ள்) இடுக்கண் - துன்பத்தின்கண், பட்டு இருக்கினும் - அகப்பட்டு மூழ்கிக்கிடப்பினும், விடுக்கிற்பீர் - (என்னை இத்துன்பத்தினின்றும்) நீங்குவீப்பவர், ஆர் என்று - யாவரென்று, யாரையும் - எத்தன்மையோரையும், இரந்து - யாசித்து, வினவுவோமல்லோம் - கேட்போம் அல்லோம், அடுக்கல்கீழ் - மலையின்கீழ், கிடப்பினும் - (அதப்பட்டுக்) கிடத்தலாகிய பெருந்துன்பம் வரப்பெற்றாலும், நாம் - யாம், உற்ற - அடைந்துள்ள, நடுக்கத்தை - நடுக்கத்தினை, அருளின் - (தமது) கருணையினால், செடுப்பது - கெட்டுடாழியச் செய்வது, நமச்சிவாயவே - (எம்பெருமானது திருநாமமாகிய) நமச்சிவாய என்னும் பஞ்சாக்ஷரமந்திரமேயாம், (எ-று.)

(கு-ரை) அடுக்கல் - மலை, நடுக்கம் - அசசம், எத்தகைய, பெரியதுன்பம் வரப்பெறினும் அததுன்பம் உமது திருமந்திரமாகிய பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தால் அழிவு பெறுமாதலான் உன்னைத் தவிர யான் ஒருவரையும் சரணாக அடையேன் என நாயனார் இசெய்யுளாற் கூறுகின்றார். (4)

வெந்தநீ றருங்கலம் விரதி கட்டுகலாம்
அந்தணர்க் கருங்கல மருமறை யாறங்கந்
திங்களுக் கருங்கலந் திகழு நீணமுடி
நங்களுக் கருங்கல நமச்சி வாயவே.

5-(இ-ள்) விரதிகளுக்கெலாம் - தவசிரேட்டாகட்டுக் கலாம், அருங்கலம் - பெறுதற்கரிய ஆபரணமாவது, வெந்த - தீயின் - கண்புடம்வைத்து நீற்றப்பட்ட, நீறு - திருவெண்ணீறேயாம், அந்தணர்க்கு - பிராமணர்களுக்கும், அருங்கலம் - கிடைத்தற்கரிய ஆபரணமாவது, அறுமறை - அருமையாகிய வேதங்களும், ஆறுஅங்கம் - அவற்றின் அங்கங்கள் ஆறுமாம், திங்களுக்கும் - சந்திரனுக்கு, அருங்கலம் - கிடைத்தற்கரிய ஆபரணமாவது, திகழும - பிரகாசத்தோடு கூடி விளங்கும், நீள்முடி - (இறைவனது) நீண்ட திருமுடியேயாம், (அவைபோல), நங்களுக்கும் - நம்மவர்க்கு, அருங்கலம் - கிடைத்தற்

கரிய ஆபரணமாவது, நவச்சிவாயவே - (எம்பெருமானது திருநாமமாகிய) நமச்சிவாய என்னும் பஞ்சாக்ஷர மந்திரமேயாம், (எ-று.)

(கு-ரை) அந்தணர் - அழகிய குளிர்ந்த அருளையுடையவர். மறை - வேதம், இது தன்னிடத்து சகல பொருள்களையும் மறைத்து வைத்திருப்பதால் மறை எனப்பெயர்பெற்றது, இது ருக்வேதம் யசுர்வேதம், சாமவேதம், அதர்வணவேதம் என நான்கு வகைப்படும், உடலுக்கு - கை, கால் முதலிய உறுப்புகள் அமைந்திருத்தல் போல, வேதங்கட்கும் - சிகை, வியாகரணம், கற்பம், சந்தோபிசிடம், நிருத்தம், சோதிடம் என்னும் ஆறும் உறுப்புகளாய் அமைந்திருத்தலால் இவை வேதாங்கங்களெனப் பெயர்பெற்றன. வெந்த நீறு - விபூதி, விரதிகட்கருங்கலம் வெந்த நீறெனவே, நீறுதரிக்காத விரதிகள் கலன் அற்று பொலிவிழந்தவராவார் என்பதாம். (5)

சலமீலன் சங்கரன் சார்ந்த வர்க்கலால்
நலமீல னாடொறு நல்குவா னலன்
குலமீல ராகிவிந குலத்துக் கேற்பதோர்
நலமிகக் கொடுப்பது நமச்சி வாயவே.

6-(ஆ-ள்) (சிவபெருமான்) சார்ந்தவர்க்கு - (தமது பாதமே கதியென்று) அடைந்தவர்க்கு, அல்லால் - அல்லாமல், நலம் இலன் - (பிறர்க்கு) நன்மையைச் செய்யான், (தமது பாதமே கதியென்று அடைந்தவர்க்கு) நாடோறும் - தினந்தோறும், நலம் - நன்மையை நல்குவான் - செய்வான், (இவ்வாறு செய்தலால் இறைவன்பகூ-பாதமுள்ளவனெவனின்) சலம் இலன் - (அவன் எவரிடத்தும் சிறிதேனும்) கோபமில்லாதவன், (ஒரே தன்மையாயுள்ளவன்) (எதனெனினில்) சங்கரன் - சங்கரனென்னும் பெயருடைமையினால் (ஆதலால் இத்தகைய தன்மையையுடைய எம்பெருமானது திருநாமமாகிய) நமச்சிவாய - நமச்சிவாய என்னும் பஞ்சாக்ஷரமந்திரம் குலம் - சல்ல குலத்தில் உதித்தவராக, இவராயினும் - இல்லாவிடி

னும், குலத்துக்கு - நற்குலத்திற்கு, ஏற்பதோர் - பொருந்துவதாகிய நலன் - நன்மையை, மிகக்கொடுப்பது - மிகுதியாகக் கொடுப்பதாம், (எ-று.)

(கு - ரை) சலம்—வைரம், (தணியாத கோபம்). சங்கரன் -சகத்தைச செய்பவன், குலநலம்—குலத்திற்குரியதன்மை, இது இப்பொருளாதலை, இந்நாயன் மாரே. ஐந்தாவது பதிகமாகிய “அப்பன் அம்மை” என்னும் பதிகத்தில் ஒன்பதாவது செய்யுளில், “குலம் பொல் லேன்குணம் பொல் லேன் குறியும் பொல்லேன்” எனக்கூறிய வாற்றால் நன்கறியக் கிடக்கின்றது. நலம் - நன்மை, தாழ்ந்த குலத்திற் பிறந்தவராயினும், நாடோறும் பஞ்சாக்கரத்தை யோதின் அவர் உயர்ந்த குலத்தவராய் விளங்குவர் என இச செய்யு ளாற் கூறப்படு கின்றது. (6)

வீடினா ருலகினில் விழுமிய தொண்டர்கள்
கூடினா ர்நெறி கூடிச் சென்றலும்
ஒடினே னேடிச் சென்றருவாங் காண்டலும்
நாடினே னாடிற்று நமச்சி வாயவே.

7-(இ-ள்) உலகினில் - இந்நில வுலகத்தில், (உமக்கு அடியவராகாது வீணே காலங்கழித்தவர்). வீடினார் - இறந்துபட்டு அழியலாயினர், விழுமிய - சிறந்த, தொண்டர் - (உமக்கு அடியவராய் விளங்கிய) திருத்தொண்டர்கள், கூடினார் - உமது துணையடிகளை யடைந்ததால் சிறந்து விளங்கினார், (ஆதலால் யான்) அநெறி - (அப் பெரியார் சென்றடைந்த) அவ்வீட்டு நெறியை, கூட - போய் அடைய, சென்றலும் - செல்லலும், ஒடினேன் - ஒடினேன், ஒடிச் சென்று - விரைந்து சென்று, உருவம் காண்டலும் - (பரம்பொருளின்) திருவுருவத்தைக் கண்டபோது, நாடினேன் - அதனது உண்மை யிலக்கணம் எது என்று விசாரித்தேன், நாடிற்று - (யான் விசாரித்ததன் பயனாக) சிறந்தது இதுவென்று கண்டு கொண்டது (எதுவெனில்) நமச்சிவாயவே-(எம்பெருமானது திருநாமமாகிய) நமச்சிவாய என்னும் பஞ்சாக்கரமந்திரமேயாம், (எ-று)

(கு-ரை) விழுமம் - மேன்மை, அநெறி, என்றது - வீட்டு நெறியாகிய செந்நெறியை, சென்றல் - செல்லல், நாடுதல் - தேடுதல், இவ்வுலகில் என்றும் அழியாது நிலை பெற்று அடைந்தோரை ஆதரிக்கும் தன்மையுடையது எதுவென யான் பலநாள் ஆராய்ந்தும், உனது திருநாமமும், திருமந்திரமுமாகிய பஞ்சாக்ஷரமேயன்றி வேறொன்றையும் நான் காணப் பெறேன் என இதனால் கூறுகின்றார். (7)

இல்லக விளக்கது விருள் கெடுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே.

8-(இ - ன்) இல்லகம் - வீட்டிற்குள், விளக்கது - விளக்கென்று சொல்லப்படுவது, இருள் - புறத்திலுள்ள இருட்டை, கெடுப்பது - அழிப்பது, சொல் - சொல்லப்படுகின்ற, அகவிளக்கது - உள்விளக்காவது, சோதி உள்ளது - சிவஞான ஒளியினை யுடையது, பல்லகம் - பலவிடத்தும், விளக்கது - விளக்கென்று சொல்லப்படுவது, பலரும் - (உலகத்திலுள்ள மக்கள்) யாரும் காண்பது - காணத்தக்கனாகிய சூரிய சந்திரர்கள், நல் - நல்ல, அகவிளக்கது - மனவிளக்காய் அமைவது, நமச்சிவாயவே - (சிவபெருமானது திருநாமமாகிய) “ நமச்சிவாயவே ” என்னும் பஞ்சாக்ஷரமந்திரமேயாம். (எ - று)

(கு - ரை) விளக்கு - ஆகுபெயர், பல்லக விளக்கு - முசுசுடர், இல்லகவிளக்கினும், அகவிளக்கே மிகவும் சிறப்புற்றதாதலால் “ நல்லகவிளக்கு ” எனக்கூறினார். எவ்வாறெனின், முன்னர் கூறிய இரண்டு விளக்குகளும் புறவிருளைப்போக்குவது, இறுதியில் கூறியது அறியாமையாகிய அகவிருளைப் போக்குவது. இருள் - புறவிருள். எனவே; விளக்கு, இல்லகவிளக்கு, சொல்லகவிளக்கு, நல்லகவிளக்கு என மூடகைப்படுமென்றயிற்று. (8)

முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்
தன்னெறி யேசுர னாத நிண்ணமே
அந்நெறி யேசென்றை கடைத்த வர்க்கெலாம்
நன்னெறி யாவது நமச்சி வாயவே.

9-(இ - ள்) முன்னெறியாகிய - எல்லாவழிகளுக்கும் முற்பட்டவழியாகிய, முதல்வன் - முழுமுதற்கடவுளாகிய, முக்கண்ணன் தன் - மூன்று கணகோடியுடையவராகிய சிவபெருமானது, நெறியே - வழியையே, சரண் ஆதல் - (யாங்கள்) அடைக்கலமாகச் சென்று சேர்தல், திண்ணமே - நிச்சயமேயாம், அந்நெறியே - அம்முன்னெறியையே, சென்று-சென்று அடைந்து, அங்கு - அதில், அடைந்தவர்க்கெலாம் - சிவஞான முத்தியை யடைந்த ஜீவன்களுக்கெல்லாம், நல் நெறியாவது - நல்ல வழியாயிருப்பது. நமச்சிவாயவே - (சிவபெருமானது திருநாமமாகிய) “நமச்சிவாய” என்னும் பஞ்சாக்ஷரமந்திரமேயாம், (எ - று)

(கு - ரை) முன் - முதன்மை, சென்று - அடைக்கலமடைந்து, அடைந்தோர் - பேறு பெற்றோர், முதல்வன் - முழுமுதற்றீலமையுடையவன். (9)

மாப்பிணை தழுவிய மாதொர் பாகத்தன்
பூப்பிணை திருத்தடி பொருத்தக் கைதொழ
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சி வாயப்பத்
தேத்தவால் லார்தமக் கிடுக்க ணில்லையே.

10-(இ - ள்) மா - பெருமை பொருந்திய, பிணைதழுவிய - பெண் மானையொத்த, மாது - உமாதேவியாரை, ஓர் பாகத்தன் - ஒப்பற்ற தனது இடது பாகத்தே கொண்டவனது, பூப்பிணை - பூமாலைகள் பொருந்திய, திருத்தடி-திருத்தமான திருவடிகளை, பொருத்த - பொருத்தமாக, கைதொழ - கைகூப்பித் தொழும்பொருட்டு, நாப்பிணை தழுவிய - நாவால் இயற்றப்பட்ட சொன்மாலையாகிய, நமச்சி வாயப்பத்து - (எம்பெருமானது திருநாமமும் திருமந்திரமுமாகிய)

நமச்சிவாயப்பதிகத்தை, ஏத்தவல்லார் தமக்கு - நாடோறும் துதிப்ப
வர்கட்கு, இடுக்கண் - துன்பம், இல்லை - இல்லையாம், (எ - று)

(கு - ரை) ஓர் பாகமென்றது இடப்பாகத்தை, பூப்பிணை -
பூவால் தொடுக்கப்பட்ட மாலை (பூமாலை), நாப்பிணை - நாவின் வல்
லமையால் தொடுக்கப்பட்ட சொன்மாலை (பாமாலை), திருந்து அடி-
திருத்தமான பாதம், இப்பதிகத்தான் நாயனார் பஞ்சாக்ஷரத்தின்
மகிமைக்கூறுகின்றார். (10)

3. திருப்பூவணம்.

வடிவேறு திரிகுலம் தோன்றுத் தோன்றும்
வளர்சடைமே விளமதியத் தோன்றுத் தோன்றும்
கடியேறு கமழ்கொன்றைக் கண்ணி தோன்றுத்
காதில்வெண் குழைதோடு கலந்து தோன்றும்
இடியேறு களிற்றுரிவைப் போர்வை தோன்றும்
மெழிநிகழுந் திருமுடியு மிலங்கித் தோன்றும்
பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
பொழிநிகழும் பூவணத்தெம் புனித னூர்க்கே.

1-(இ-ள்) பொழில் - சோல்கள், திகழும் - (சிறந்து) விளங்குகின்ற, பூவணத்த - திருப்பூவணத்தில் (எழுந்தருளியுள்ள), எம்-எம்முடைய, புனிதனூர்க்கு - பரிசுத்தராகிய சிவபெருமானுக்கு, வடிவுஎறு - வடித்தல் பொருந்திய, (கூர்மையாகச் செய்யப்பட்ட) திரிகுலம் - மூன்று பிரிவுகளோடு கூடிவிளங்குகின்ற குலம் எனும் ஆயுதம், தோன்றும் தோன்றும் - (கையில்) தோன்றாநிற்கும் தோன்றாநிற்கும், வளர்சடைமேல் - நீண்ட சடாமுடியின்மீது, இளமதியம் - மூன்றும்பிறைச்சந்திரன், தோன்றும் தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும் தோன்றாநிற்கும், கடிஎறு - ஒளிபொருந்தப் பெற்று, கமழ் - வாசனை வீசுகின்ற, கொன்றைக்கண்ணி - கொன்றை மலர்மாலை, தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், காதில் - காதுகளில், வெண்குழை - வெண்ணிறமாகிய சங்கக்குழையும், தோடு - தோடும், கலந்து - (முறையே வலப்புறத்தும் இடப்புறத்தும்) சேர்ந்து, தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், இடிஎறு - ஆண் இடியைப்போன்று (சப்திக்கின்ற), களிற்று - யானையினது, உரிவை - தோலாகிய, போர்வை

- போர்வை, தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், எழில் திகழும் - அழகு மிக்கு விளங்குகின்ற, திருமுடியும் - அழகிய முடியும், இலங்கித் தோன்றும் - விளங்கித்தோன்றாநிற்கும், பொடிஏறு - திருவெண்ணீறு பொருந்தப் பெற்ற, திருமேனி - அழகிய சீர்மானது, பொலிந்து - விளங்கி, தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், (எ-று).

(கு-ரை) வடிவு - அழகும் ஆம், திரிசுலம் - முத்தலை வேல், கண்ணி - முடியின்மேற் சூடும் மாலை, இளமதியம் - மூன்றும்பிறைச் சந்திரன், கொன்றை - கொன்றை மலர், இது மலரின் விசேடம், சிவபெருமானுக்கு உரிய மலர்களுட் சிறந்தது. ஏறு - ஆண், உரிவை - தோல், எழில் - அழகு, திகழ்தல் - விளங்குதல், ஏறுதல் - பொருந்துதல். (1)

ஆண்கிப் பெண்ணைய வடிவு தோன்று

மடியவர்கட் காமமுத மாகித் தோன்றும்

ஊண்கி யூர்திரிவா ண்கித் தோன்று

மொற்றைவெண பிறைதோன்றும் பற்றார் தம்மேல்

சேணை வரைவில்லா வெரித்த ரேன்றுஞ்

செததவர்தம் மெலுமபிறை செறியச் செய்த

பூணு மரைஞானும் பொலிந்து தோன்றும்

பொழிநிகழும் பூவணததெம் புனித னாக்கே.

2(இ-ள்) பொழில்-சோலைகள், திகழும் - சிறந்துவிளங்குகின்ற, பூவணதது - திருப்பூவணத்தில் (எழுந்தருளியுள்ள), எம் - எம்முடைய, புனிதனாக்கு - பரிசுத்தராகிய சிவபெருமானுக்கு, ஆண்கி - ஆண் உருவமாயிருந்தே, பெண்ணை - (அதனோடு) பெண்ணுருவமாகிய, வடிவுதோன்றும் - (அழகிய) திருவுருவம் தோன்றாநிற்கும், அடியவர்க்கு - அடியவர்களுக்கு, ஆர் - கிடைத்தற்கரிய, அமுதமாகி - அமுதமாகி, தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், ஊண் ஆகி - உணவின் நிமித்தமாக, ஊர்திரிவான் ஆகி - ஊர்கள் தோறும் பிச்சை

யேற்றுத்திரிபவாகி, தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், ஒற்றை - ஒன்றாகிய (கலையினையுடைய), வெண்பிறை - வெள்ளைநிறத்தோடு கூடிய பிறைச்சந்திரன், தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், பற்றார்தம் மேல் - பகைவர்களாகிய திரிபுராதிகளை, சேணாக - ஆகாய மளவியுள்ள, வரைவில்லால் - மேருமலையாகிய வில்லினால், எரித்தல் தோன்றும் - எரித்தமை தோன்றாநிற்கும், செத்தவார்தம் - இறந்தவர்களது, எலும்பினால் - எலும்புகளால், செநியசசெய்த - (ஒன்றோடொன்று) பொருந்தக்கூடிய, பூண நாணும் - ஆபரணமாகத் தரித்துள்ள மாலைகளும், அரைநாணும் - அரைநாணும், பொலிந்து - விளங்கி, தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், (எ-று).

(கு-ரை) ஆண்கிப் பெண்ணையவடிவு - ஆண்வடிவமும், பெண்வடிவமும் கலந்த திருவுருவம், (அர்த்தநாஸ்வரர் வடிவம்). செத்தவர் - யுகமுடிவில் அழிந்துபட்டவர்களாகிய பிரம விஷ்ணுக்கள், எலும்பாபரணம் பூண்ட திருவுருவம் - கங்காளத் திருவுருவம், ஊண் - உணவு, ஊண் - மாமிசம், பற்றார் - பகைவர்கள், அவராவார் திரிபுராதிகள், திரிபுராதிகளை அழித்த கதையும். மகாமேருவைவில்லாக வளைத்த கதையும் முன்னே “ திருப்பிரமபுரத்தின் ” பதித்ததின் நான்காவது செய்யுளின் உரையின் கீழ்க்கூறப்பட்டுள்ளது. ஆங்கு கண்டு கொள்க. பூண் - ஆபரணம், நாண் - மாலை. (2)

கல்லாலி னீழ்ந் கலந்து தோன்றுக

கவின்மறையோர் கால்வர்க்கு நெதிக ளன்று

சொல்லாகச சொல்லியவா தோன்றுந் தோன்றுஞ்

சூழரவு மான்மதியுந் தோன்றுந் தோன்றும்

அல்லாத காலினமுன் னடர்த்த நேரென்று

மைவகையா னினவார்பா மமர்ந்து தோன்றும்

பொல்லாத புலாவெலும்பு பூணய்த் தோன்றும்

பொழிதிகமும் பூவணத்தெம் புனித னூர்க்கே.

3-(இ-ன்) பொழில் - சோலைகள், திகழும் - சிறந்து விளங்குகின்ற, பூவணத்து - திருப்பூவணத்தில் (எழுந்தருளியுள்ள), எம் - எம்முடைய, புனிதனார்க்கு - பரிசுத்தராகிய சிவபெருமானுக்கு, கல்வாலின் - கல்லாலமரத்தின், நீழல் - நிழலில், கலந்து - பொருந்தி, தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், கவின் - சைவப்பொலிவு சிறந்து விளங்குகின்ற, மறையோர் நால்வர்க்கும் - பிரமதேவரது மானசபுத்திரர்களாகிய நான்குபேருக்கும், அன்று - அந்நாளில், நெறிகள் - நூனநெறிகளை, சொல்லாக - வார்த்தையின் உருவாக, சொல்லிய ஆறு - அவர்களுக்கு உபதேசித்த விதம், தோன்றும் தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், தோன்றாநிற்கும், சூழ்அரவு - (கங்கணமாகக் கையில்) சுற்றியணந்தள்ள பாம்புகளும், மான் - மானினது, மழியும் - குட்டியும், தோன்றும் தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும் தோன்றாநிற்கும், அல்லாத - நல்லவன் அல்லாத, காலனை - (கொடிய) இயமனை, முன் - முன்னொருகாலத்து, அடர்த்தல் - வென்றமை, தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், ஐவகையாய் - பஞ்சகிருத்திய மூர்த்திகளாய், நினைவார் பால் - (உண்ண நாடோறும் இடைவிடாது) துதிக்கின்ற அன்பர்களிடத்து, அமர்நது - பொருந்தி, தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், பொல்லாத-அசுதத்தோடு கூடிய, புலால் எலும்பு - மாமிசத்தோடுகூடிய எலும்புகள், பூணய் - ஆபரணமாக, தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், (எ-று).

(கு-ரை) கல்லாலின் நீழலில் பொருந்தித் தோன்றியவடிவம், “தக்ஷிணமூர்த்தி” வடிவம், கவின் - அழகு, நூனநெறி - பஞ்சாக்ஷரத்தின் உண்மை, பிரமதேவரது மானசபுத்திரர் நால்வராவார்:—சகைர், சனந்தரர், சனாதரர், சனந்த்ருமாரர் என்பவர். பஞ்சகிருத்திய மூர்த்திகளாவார்:—பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரர், மகேசுவர், சதாசிவம் என்னும் திருவுருவங்கள், காலன் - இயமன், இவன் நம்முடைய ஆயுட் காலத்தையறிந்து உயிரைக் கவர்ந்து செல்லுதலால் “காலன்” எனப்பெயர் பெற்றான். (3)

படைமலிந்த மழுவாளு மாணுந் தோன்றும்
 பன்னிரண்டு கையுடைய பிள்ளை தோன்றும்
 நடைமலிந்த விடையோடு கொடியுந் தோன்று
 நான்மறையி னொலிதோன்று நயனந் தோன்றும்
 உடைமலிந்த கோவணமுந் கீளுந் தோன்று
 மூரல்வெண சிரமலை யுலாவித் தோன்றும்
 புடைமலிந்த பூதத்தின் பொலிவு தோன்றும்
 பொழிநிகழும் பூவணததெம் புனித னூர்க்கே.

4-(இ-ள்) பொழில் - சோலைகள், திதழும் - சிறந்து விளங்கு
 கின்ற, பூவணதது - திருப்பூவணத்தில் கோயல்கொண்டெழுந்தரு
 ளியுள்ள, எம் -எம்முடைய, புனிதனூர்க்கு - பரிசுத்தராகிய சிவ
 பெருமானுக்கு, படைமலிந்த - ஆயுதங்களுட்சிறந்தனவாய் விளங்கு
 கின்ற, மழுவாளும் - மழுவென்னும் ஆயுதமும், மாணும் - மாண்குட்
 டியும், தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், பன்னிரண்டு - பன்னிரண்டு,
 கண்ணுடைய - திருக்கண்களையுடைய, பிள்ளை - பிள்ளையாகிய அறு
 முகக்கடவுள், தோன்றும் - தோன்றாநிற்பர், நடைமலிந்த - நடை
 யிற சிறந்து விளங்குகின்ற, விடையோடு - இடபவாகனத்தோடு,
 கொடியும் - இடபக்கொடியும், தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், நான்
 மறையின் - நான்கு வேதங்களின், ஒலி - ஒலித்தல், தோன்றும் -
 தோன்றாநிற்கும், நயனம் - மூன்று கண்கள், தோன்றும் - தோன்ற
 றிற்கும், உடைமலிந்த - உடைகளிற்சிறந்து விளங்குகின்ற, கோவ
 ணமும் - கோவணமும், கீளும் - கோவணத்தோடு சேர்த்து நெய்த
 அரை ஞாணும், தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், மூரல் - பற்களோடு
 கூடிய, வெண்சிரமலை - வெண்டலைமலைகள், உலாவி-அகசந்து,
 தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், புடைமலிந்த - நரற்புறமும் மிக்குச,
 சூழ்ந்துள்ள, பூதத்தின் - பூதகணங்களின், பொலிவு - விளக்கம்,
 தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், (எ-று).

(கு-ரை) மலித்தல் - மிகுந்துசிறத்தல், பன்னிரண்டு கைய
 டைய பிள்ளையென்பது - அறுமுகக்கடவுளை, விடை - இடபம்,

கான்மறையாவன:—ருக் வேதம், யசர் வேதம், சாம வேதம், அதர் வண வேதம் என்பன. முக்கண்- சோம, சூரிய, அக்கினி, என்பன. கோவணம் - திருக்கோவணம், கீளும், என்பது கோவணத்தோடு சேர்த்து ரெய்த அரைநூணை, உலாவுதல் - அசைதல், புடை - பக்கம், மழு - பாசு, (அக்கினி ஆகிய ஆயுதம்). (4)

மயலாகுந் தன்னடியார்க் கருளுந் தோன்று
 மாசிலாப் புன்சடைமேன் மதியந் தோன்றும்
 இயல்பாக விடுபிசசை யேற்ற ரேன்று
 மிருககடனஞ் சண்டிருண்ட கண்டந் தோன்றும்
 கயல்பாயக் கடுக்கலுழிக் கனகை நககை
 யாயிரமா முகத்தினுடு வானிற் ரேன்றும்
 புயல்பாயச் சடைவிரித்த பொற்புத் தோன்றும்
 பொழிநிகழும் பூவணத்தீதம் புனித லூர்க்கே.

5-(இ-ள்) பொழில் - சோலைகள், திகழும் - சிறந்துவிளங்குகின்ற, பூவணத்து - திருப்பூவணம் என்னும் சேஷத்திரகத்தில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள, எம் - எம்முடைய, புனிதலூர்க்கு - பரிசுத்தராகிய சிவபெருமானுக்கு, மயலாகும் - மிக்கவிருப்பத்தினையுடைய, தன்னடியார்க்கு - தமது அடியவர்களுக்கே, அருளும் - அருள்புரியும் தன்மையும், தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், மாசிலா - குற்றமில்லாத, புன்சடைமேல் சிறிய முறுக்குகளோடுகூடிய சடா பாரத்தின்மேல், மதியம் - மூன்றும்பிறைசசந்திரன், தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், இயல்பாக - இயற்கையாக, இடுபிசசை - இடப்படுகின்ற பிசசையை, ஏற்றல் - ஏற்றுக்கொள்ளுதல், தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், இரும - பெரிய, கடல் - கடலில் தோன்றிய, நஞ்சு - விஷத்தை, உண்டு - உட்கொண்டு, இருண்ட - கரிய நிறத்தை யடைந்த, கண்டம் - திருநீலகண்டம், தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், கயல்பாய - கயல்மீன்கள் பாயாநிற்க, கடும் - மிக்க, கலுழி - நீர்ப் பெருக்கினையுடைய, கனகை நககை - கனகாதேவியார், ஆயிரம் - ஆயி

ரக்கணக்கான, மா - பெருமை பொருந்திய, முகத்தினொடு - முகங்களோடு, வானில் - ஆகாயத்தில், தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், புயல்-(அகக்கங்கையின்) நீர் வெள்ளமானது, பாய - பாயும்படி, சடை - சடாபாரத்தை, விரித்த - விரித்துக்கொண்டிருந்த, பொற்பு - அழகானது, தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், (எ-று).

(கு-ரை) மயல் - மயக்கம், (பித்து), கடுமை, என்றது வேகத்தின மிகுதியையும், நீர்ப்பெருக்கின் மிகுதியையும் உணர்த்திற்று, ஆயிரம், என்றது, ஈண்டு பலவற்றையுணர்த்தின. மாசு - குற்றம், புன்சடை - சிறியமுதுக்குகளோடு கூடியசடை, மதியம், என்பது, ஈண்டு மூன்றாம் பிறையை யுணர்த்திற்று. இயல்பு - ஒழுங்கு, பொற்பு - அழகு, மா - பெரிய, கயல் - ஓர்வகை மீன். (5)

பாராழி வட்டத்தார் பரவி யிட்ட

பன்மலரு நறும்புகையும் பரந்து தோன்றும்
சீராழித தாமரையின் மலர்க ளன்ன
திருந்தியமா நிறத்த சேவடிக டோன்றும்
ஓராழித தேருடைய விலங்கை வேந்த
ஹுடறுணித்த வீடர்பாவக் கெடுப்பித் தன்று
போராழி முன்னீந்த பொற்புத் தோன்றும்
பொழிதிகழும் புவணத்தெம் புனித னுக்கே.

6-(இ ள்) பொழில் - சோலைகள், திகழும் - திகழ்ந்துவிளங்குகின்ற, புவணத்தது - திருப்புவணம் என்னும் சேஷத்திரத்தில் கோயில கொண்டெழுந்தருளியுள்ள, எம்-எம்முடைய, புனிதனார்க்கு - பரிசுத்தராகிய சிவபெருமானுக்கு, ஆழி - கடலாற்றமுட்பட்ட, பார் வட்டத்தார் - வட்டவடிவமாகிய நிலவுலகத்திலுள்ளவர்களால், பரவி இட்ட - வழிபட்டு அருச்சினைபுரிந்த, பன்மலரும் - பலவிதமான புஷ்பங்களும், நறும் - வாசனையோடுகூடிய, புகையும் - தூபமும், பரந்து - விரிந்து, தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், சீர் - சிறப்புபொருந்திய, ஆழி - வட்டவடிவமாகிய, தாமரையின் மலர்கள் - செந்தா

மரை மலரை, அன்ன - ஒத்த, திருத்திய - திருத்தமாகிய, மா - அழகுமிக்க, நிறத்த - நிறத்தையுடைய, சேவடிகள் - செவ்வியதிருவடிகள், தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், ஓர் - ஒப்பற்ற, ஆழி - சக்கரத்தைப்பெற்ற, தேருடைய - தேரியையுடைய, இலங்கை வேந்தன் - இலங்காபுரிக்கு அரசனை இராவணனுடைய, உடல் - உடலை, துணித்த - (தலைவேராகவும் முண்டம் வேராகவும்போமபடி) துண்டித்த, இடா - துன்பத்தை விளைவிக்கும்படியான, பாவம் - பாவத்தை, கெடுப்பித்து - அடியோடு ஒழித்து, அன்று - அக்காலத்தில், போர் - போர்செய்தற்கேற்ற, ஆழி - சக்கராயுதத்தை, முன் - முற்காலத்து, ஈந்த - கொடுத்த, பொற்பு - அழகு, தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், (எ-று).

(கு-ரை) பாராழிவட்டம் என்பதை, ஆழிபார்வட்டம் என மாற்றிக்கொள்க, ஆழி - கடல், வாசனையோடுகூடிய தூபம், குங்கிலியம் முதலியவற்றால் உண்டாகும் நறும்புகை, ஆழி - வட்டவடிவம், ஆழி - சக்கரம், ஓர் ஆழிக்கேர் - புட்பகவிமானம், இது குபேரனுடையது, இராவணன் ஓர் காலத்து குபேரனுடன் போர்புரிந்து, அவனைவென்று அவனுடைய புட்பக விமானத்தைக் கவர்த்துவர்த்தமை “ ஓராழித்தேருடைய இலங்கைவேந்தன் ” என்பதனால் பெறப்படுகின்றது.

இராமர், இராவணனைக்கொன்ற பீரம கத்திதோஷம் நீங்க, இராமேச்சுவரத்தில் ஓர் சிவலிங்கம் தாபித்து அதனைப் பூசித்துததன் தோஷம் நீங்கப்பெற்றாரென்றும், சிவபெருமானிடத்திருந்த சக்கரத்தைப்பெறவேண்டி திருமால் நாடோறும் ஆயிரம தாமரை மலர்களைக்கொண்டு அருசசித்து முடிவில் சிவபெருமானிடமிருந்து திருமால் சக்கரத்தைப் பெற்றாரென்றும் புராணங்கள் கூறும். இதன் விரிவை ஆங்கு கண்டுகொள்க. (6)

தன்னடியூர்க் கருள்புரிந்த தகவு தோன்றுஞ்

சதுர்முகனைத் தலையரிந்த தன்னை தோன்றும்

மின்னனைய நுண்ணிடையாள் பாகந் தோன்றும்
 வேழத்தி னுரிவிரும்பிப் போர்த்த ரோன்றும்
 தன்னியசெஞ் சடமேலோர் புனலும பாம்புந்
 தூயமா மதியுடனே வைத்த ரோன்றும்
 பொன்னனைய திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
 பொழிதிகழும் புவணத்தெம் புனித னுர்க்கே.

7-(இ-ள்) பொழில் - சோலைகள், திகழும் - சிறந்து விளங்கு-
 கின்ற, புவணத்து - திருப்புவணம் என்னும் க்ஷேத்திரத்தில் கோ-
 யில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள, எம் - எம்முடைய, புனிதனுர்க்கு
 - பரிசுத்தராகிய சிவபெருமானுக்கு, தன் அடியார்க்கு - தன்னுடைய
 அடியவர்களுக்கு, அருள்புரித்த - கிருபை செய்த, தகவு - மேன்-
 மைக்குணமானது, தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், சதூர்முகனை -
 நான்கு முகங்கையுடைய பிரமதேவனை, தலையரித்த - தலையினை
 அரித்த, தன்மை - வீரத்தன்மை, தோன்றும்-தோன்றாநிற்கும், மின்-
 நனைய - மின்னற்கொடியையொத்த, நுண் - நுட்பமான, இடை-
 யாள் - இடையையுடைய உமாதேவியார்வீற்றிருக்கும், பாகம் -
 இடப்பாகம். தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், வேழத்தின் - யானையி-
 னது, உரி - தோலை, விரும்பி - விருப்பத்தோடு, போர்த்தல் - (தன்-
 மேற்போர்வையாக)போராத்துக்கொள்ளுதல், தோன்றும் - தோன்றா-
 நிற்கும், தன்னிய - (ஒன்றோடொன்று)நெருங்கிய, செஞ்சடைமேல
 - செந்நிறத்தோடுகூடிய சடாபாரததின்மீது, ஓர் - ஒப்பற்ற, புன-
 லும் - கங்காநதியும், பாம்பும் - பாம்பும், தூய-பரிசுத்தமான, மா -
 பெருமைபொருத்திய, மதியுடனே - மூன்றும் பிறைசசந்திரனோடு,
 வைத்தல் - வைத்திருத்தல், தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், பொன்-
 அனைய - பொன்னையொத்த, திருமேனி - திருவுருவம், பொலிந்து -
 விளங்கி, தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், (எ-று).

(கு-ரை) தகவு - மேன்மைக்குணம், சதூர்முகனின் அறுப்-
 புண்டதலை, உசசித்தலை, பிரமதேவன் சிவபெருமானைப் பலவாறு

இழித்துக்கூறினமையால் அத்தலை இழக்கப்பட்டான் என்க, இடை உண்டோ இல்லையோ என்று சந்தேகிக்கும் தன்மையவாய் இருத்தலின், “மின்னையை நுன்னிடை” எனக்கூறப்பட்டது. பாகம் என்றது, ஈண்டு இடதுபாகம், செஞ்சடை - செந்நிறத்தோடுகூடிய சடை, (செவ்வானதையொத்தசடை), புனல் என்பது, ஈண்டு கங்கை, துன்னல் - நெருங்கல், தூய்மை-பரிசுத்தம், பொன்னையை திருமேனி - பொன்னையொத்தமேனி, சிவபெருமான் திருவுருவம் செவ்வானத்தையே யன்றி, பொன்னையும் ஒத்தது என இந்நாய னூரே, “பொன்னூர்மேனியனே” என திருமுழபாடி க்ஷேத்திரப்பதி கத்தின் கண் கூறியுள்ளார் (7)

செழிசுழலுந் திருவடியுந் தோன்றுந் தோன்றுந்
 திரிபுரத்தை யெரிசெய்த சிலையுந் தோன்றும்
 நெறியதனை விரித்துரைத்த நோமை தோன்றும்
 நெற்றிமேற் கண்டோன்றும் பெற்றந் தோன்றும்
 மறுபிறவி யறுத்தருளும் வகையுந் தோன்று
 மலைகளுஞ் சலமகளு மலிந்து தோன்றும்
 பொறியரவு மிளமதியும் பொலிந்து தோன்றும்
 பொழிதிகழும் பூவணத்தெம் புனித னூர்க்கே.

8-(இ-ள்) பொழில் - சோலைகள், திகழும் - சிறந்து விளங்குகின்ற, பூவணத்து - திருப்பூவணம் என்னும் க்ஷேத்திரத்தில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள, எம் - எம்முடைய, புனித னூர்க்கு - பரிசுத்தராகிய சிவபெருமானுக்கு, செழி - பொருந்தப் பட்டிய, சுழலும் - வீரகண்டையும், திருவடியும் - அதனையணிந்த திருவடிகளும், தோன்றும் தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும் தோன்றாநிற்கும், திரிபுரத்தை - (ஆகாயத்தில்) அலைந்து திரியும் பட்டணத்தை, எரி செய்த - எரித்த, சிலையும் - (மகாமேருவாகிய) வில்லும், தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், நெறியதனை - நன்னெறியை, விரித்துரைத்த - (சனகாதி முனிவர்களுக்கு) விரிவாக எடுத்துப் தேசித்த, நேர்மை - ஒழுக்கான குணம், தோன்றும் - தோன்றாநிற்

கும், நெற்றிமேல் - திருநுதலின்மீது, கண் தோன்றும் - நெற்றிக்
கண் தோன்றா நிற்கும், பெற்றம் - இடபமும், தோன்றும் - தோன்றா
நிற்கும், மறு பிறவி - (நமக்கு) மேன்மேலும் வரும் பிறவியை,
அறுத்து - (அடியோடு) அறுத்து, அருளும் - அருள் புரிகின்ற,
வகையும் - விதமும், தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், மலைமகளும் -
மலையரையன் புத்திரியாகிய பார்வதி தேவியாரும், சலமகளும் -
(நீருருக் கொண்டு விளங்குகின்ற) கங்கா தேவியாரும், மலிந்து -
(தனித் தனியே) விளங்கி, தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், பொதி-
புள்ளிகளோடு கூடிய (படத்தினையுடைய), அரவும் - பாம்பும்,
இளமதியும் - மூன்றாம் பிறைச் சந்திரனும், பொலிந்து - விளங்கி,
தோன்றும் - தோன்றா நிற்கும், (எ-று)

. (சூ-ரை) கழல் - வீரர்கள் அணியும் காலணி, திரிபுரம -
மூன்று பட்டணம், அல்லது, அலைந்து திரியும் பட்டணம், மறு
பிறவியறுத்தருளுதலாவது, இனிப் பிறக்காமல் காத்து ரக்ஷித்தல்.
மலையரையன் - இமவான், சலம் - நீர், பொதி - புள்ளி, இளமதி-
மூன்றாம் பிறைச் சந்திரன், திரிபுரத்தை எரித்த சிலை - மகாமேரு
மலை, நேர்மை - ஒழுங்கு, நுதல் - நெற்றி, பெற்றம் - இடபம்,
மறுபிறவி - யாம் செய்யும் வினையான் மேலும் மேலும் உண்டாகும்
பிறப்பு. (8)

அருப்போட்டு முலைமடவான் பாகந் தோன்று
மணிகிளரு முருமென்ன வடர்க்குங் கேழல்
மருப்போட்டு மணியிரக் கோவை தோன்று
மணமலிந்த நடந்தோன்று மணியார் வகைத்
திருக்கோட்டி னின்றதோர் திறமுந் தோன்றுந்
செக்கர்வா னொளிமிக்குத் திகழ்ந்த சோதிப்
பொருப்பொட்டி நின்றதிண் புயமுந் தோன்றும்
பொழிதிகழும் பூவணத்தெம் புனித னூக்கே.

9-(இ-ள்) பொழில் - சோலைகள், திகழும் - சிறந்து விளங்குகின்ற, பூவணத்து - திருப்பூ வணம் என்னும் க்ஷேத்திரத்தில் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியுள்ள, எம் - எம்முடைய, புனிதனார்க்கு - பரிசுத்தராகிய சிவபெருமானுக்கு, அரும்பு - கோங்கரும் பினை, ஒட்டும் - (தனக்கீடாகா நென்று தோல்வியடைந்து) ஓடச் செய்கின்ற, முலை-தனகளை யுடைய, மடவான் - மடமைக் குணத்தை யுடையவராகிய பார்வதி தேவியாரது, பாகம் - இடப்பாகம், தோன்றும் - தோன்றா நிற்கும், அணிகினரும் - அழகுமிக்க, உரும என்ன - இடியைப் போல, அடாங்கும் - சப்திக்கும்படியான, கேழல் - வராக வதாரத்தினது, மருப்பு - கொம்போடு, ஒட்டு - ஒட்டிய, மணி வைரம் - வைரக் கற்களால் இழைத்துச் செய்யப்பட்ட, கோவை-மலை, தோன்றும் - தோன்றா நிற்கும், மணம் - வாசனையானது, மலிந்த - நிறைந்து விளங்குகின்ற, நடம் - திருநடனம். தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், மணி ஆர் - (கரையின் மீது) இரத்தினங்களைக் கொழித்தெற்கின்ற, வைகை - வைகையாற்றின், திருக கோட்டின் - அழகிய கரையின்மீது, நின்றது - எழுந்தருளியிருந்ததாகிய, ஓர் திறமும் - ஒப்பற்ற தன்மையும், தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், செக்கர்வான் - செவ்வானத்தினது, ஒளிமிக்கு - பிரகாசமானது மிகுந்து, திகழ்ந்த - விளங்கிய, சோதி - ஒளியையுடைய, பொருப்பு - மகாமேரு மலையை, ஒட்டி - (நீ எனக்கு இனையாகாய் என புரமுது கிட்டு) ஓடச் செய்து, நின்ற - நிலை பெற்று விளங்கிய, தின்புயமும் - மிக்க வல்லமையோடு கூடிய தோள்களும், தோன்றும் - தோன்றா நிற்கும், (எ-று)

(கு-ரை) அரும்பு, என்பது வலித்தல் விகாரம் பெற்று, அரும்பு என நின்றது. அரும்பு, தாமரை மொட்டெனினும் ஒக்கும், ஒட்டு, என்பது. ஒட்டும் என நீட்டல் விகாரம் பெற்றது. மணி - அழகு, திளருதல் - அதிகரிக்கச் செய்தல், உரு - இடி, அடர்த்தல் - சப்தித்தல், கேழல் - பன்றி, ஈண்டு வராக உருக்

கொண்ட திருமால், மருப்பு - கொம்பு - (தந்தம்) சிவபெருமான்
வைகையாற்றின் கரையின் நின்றது. அடியார்களின் பொருட்டு,
அடியவராவார், ஈண்டு - வா தவூரரும், வந்தியம்மையுமார். (9)

ஆங்கணைந்த சண்டிக்கு மருளி யன்று
தன்முடிமே லலாமாலை யளித்த நேன்றும்
பாங்கணைந்து பணிசெய்வார்க் கருளி யன்று
பலபிறவி யறுத்தருளும் பரிசுத் தோன்றும்
கோங்கணைந்த கூவிளமு மதமத தம்முங்
குழற்கணிந்த கொள்வையொடு கோலத் தோன்றும்
பூங்கணைவே ன்ருவழித்த பொற்புத் தோன்றும்
பொழிதிகழும் பூவணததெம புனித ஞர்க்கே.

10-(ஆள்) பொழில் - சோலைகள், திகழும் - சிறந்து விளங்
குகின்ற, பூவணத்து - திருப்பூவணமெனலும் கேட்கத்திரத்தில்
கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள, எம - எம்முடைய, புனித
ஞார்க்கு - பரிசுத்தராகிய சிவபெருமானுக்கு, ஆங்கு - மண்ணியாற்
றங்கரையில், அணைந்த - தன்னை அடைந்து பால்கொண்டு அபிஷே
கம் செய்த, சண்டிக்கும் - சண்டேசுவர நாயனருக்கும், அருளி - கிரு
பைசெய்து, அன்று - அககாலத்து, தன்முடிமேல் - தனது சடா
பாரத்தின்மீது அணிந்திருந்த, அலாமலை - கொன்றை மலர்களா
லாகிய மாலையை, அளித்தல் - அன்புகூர்ந்து கொடுத்தருளியது,
தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும் பங்கு - உமதுபக்கத்தே, அணைந்து -
அடைந்து, பணி செய்வார்க்கு - (உமக்கு) திருத்தொண்டுகள புரிப
வார்க்கு, அருளி - கிருபைசெய்து, அன்று - அககாலம் (பண்டைக்
காலம்) தொட்டே, பலபிறவி - மேலும் மேலும் வருவனவாகிய பல
வகையான பிறப்புக்களை, அறுத்தருளும் - அடியொடு அறுத்து
ஒழிக்கும், பரிசு - தன்மை, தோன்றும் தோன்றாநிற்கும், கொங்கு-
வாசனையானது, அணைந்த - பொருந்தப்பெற்ற, கூவிளமும - வில்லி
மும், மதமத்தமும் - செழித்த ஊமத்தை மலரும், குழந்து - சடா

முடியில், அணர்ந்த - தரித்துள்ள, கொள்கையொடு - கொள்கையோடு, கோலம் - அழகும், தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், பூக்கணை - பூக்களாகிய அம்புகளையுடைய, வேள் - மன்மதனுடைய, உருவழித்த - சரீரத்தை நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்து எரித்து அழித்த, பொற்பு - அழகு, தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், (எ-று).

(கு-ரை) சண்டி - நாயன்மார் அறுபத்து மூவரில் ஒருவர். இவர் திருச்சேய்ஞலூரில் அவதரித்தவர். மண்ணியாற்றங்கரையில் மண்ணால் சிவலிங்கம் தாபித்து தாம மேய்ப்பதற்காக அவரு லோட்டிகொண்டுவந்திருந்த பசுக்களினின்றும் பாலைக்கறத்து அசசிவலிங்கத்திற்கு அபிஷேகம் செய்து, எம்பெருமான் அருளினால் சண்டேசுவர பதம் பெற்றவர்.

பாங்கணைந்து பணிசெய்வார் - அணுக்கத்திருத்தொண்டர்கள், பரிசு - தன்மை, மத்தம் - ஊமத்தம், முதற்குறை, பொற்பு - ஈண்டு வெற்றி, மன்மதனுக்குரிய ஜவகை புஷ்பபாணங்கள் - முல்லை, அசோகு, வனசம், சூதம், நீலம் என்பன. பலபிறவி - எழுவகைத் தோற்றம், எழுவகைத்தோற்றமாவன:— ஊாவன, மானுடம் நீர் வாழ்வன பறப்பன, மிருகம், தேவர், தாவரம் என்பன. (10)

ஆரொருவ ருள்குவா ருள்ளத் துள்ளே

யவ்வுருவாய் நிற்கின்ற வருளுந் தோன்றும்

வாருருவப் பூண்முலைநன் மங்கை தன்னை

மகிழ்ந்தொருபால் வைத்துகந்த வடிவுந் தோன்றும்

நீருருவக் கடலிலகை யரக்கர் கோனை

நெறுநெறென வடர்த்திட்ட நிலையுந் தோன்றும்

போருருவக் கூற்றுதைத்த பொற்புத் தோன்றும்

பொழிதிகழும் பூவணததெம் புனித ஞாககே.

11-(இ-ள்) பொழில்-சோலைகள், திகழும் - சிறந்துவிளங்குகின்ற, பூவணத்து - திருப்புவணம் என்னும் கேடத்திரத்தில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள, எம் - எம்முடைய, புனிதனூக்கு-பரிசுத்

தராகிய சிவபெருமானுக்கு, ஆர் உருவம் - (யாவராலும் நினைத்தற் கரியநினைது) திருவுருவத்தே. உள்குவார் - நாடோறும் நினைப்பவ ரது, உள்ளத்தின்கே - மனத்திடத்தே, அவ்வுருவாய் - (நினைக்கின்ற வர்கள் எவ்வடிவமாக நினைக்கின்றார்களோ) அவ்வடிவமாக, நிற்கின்ற -(வந்து அவர்கள் மனதில்) நிலைகொண்டிருக்கின்ற, அருளும் - உமது திருவருளும், தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், வார் - இரவிக் கையணிந்த, உருவம் - அழகுவாய்ந்த, பூண் - ஆபரணக் கையணிந்த முலை - தனங்களுடைய, நல் - நல்ல, மங்கைதன்னை - உமாதேவி யாரை, மகிழ்ந்து - மனமுவந்து, ஒருபால் - (தமது) வாமபாகத்தில், வைத்துஉகந்த - வைத்து மகிழ்வுடனிருக்கின்ற, வடிவு - திருவுருவம், தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், நீர் உருவம்- நீர் வடிவமாகிய, கடல் - கடலாற்குழப்பட்ட, இலங்கை - இலங்கா புரியை (தமதிருப்பிடமாகக்கொண்டு அரசுபுரிந்த), அரசுக்கோனை - இராசுலர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாகிய இராஜனை, நெறுநெறன்- நெறு நெறுவென்று ஒலியுண்டாம்படி, அடர்த்திட்ட - (அவனது அவயவங்கள் எல்லாவற்றையும்) நெருக்கியருள்புரிந்த, நிலையும்-நிலை மையும், தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும், போர்உருவம் - போர்க் கோலங்கொண்ட, கூற்று - யமனை, உதைத்த - உதைத்தருளிய, பொற்பு - பொலிவு, தோன்றும் - தோன்றாநிற்கும்.

(கு-ரை) திரிகரணங்களாலும் இத்தகைய வடிவுடையோன் எனக்காண முடியாததால் “ஆர்உருவம்” என்றார். திரிகரணங் கள்:— மனம், வாக்கு, காயம் என்பன. அடியார்கள் கடவுளை எவ்வெவ்வீத உருவுடன் இருக்கின்றாரென்று துதிக்கின்றார்களோ அவ்வடிவடிவமாக அவருடைய உள்ளத்தே நின்று அருள்புரிவன் என்பது, “உள்குவார் உள்ளத்தே அவ்வுருவாய் நின்ற அருளும் தோன்றும்” என்றதனால் பெறப்படுகின்றது. வார் - கச்சு, பூண் - ஆபரணம் - இது பூண்டபடுவது எனக்காரணப் பொருள்படும், கூற்று - யமன், இவன்உடையும் உயிரையும் கூறுபடுததலினால் கூற்றுவன் எனப்பெயர் பெற்றான். கூறுபடுத்தல் - வேறுபடுததல், பொற்பு - அழகு. (11)

4. ஸ்ரீகயிலாயம்.

வேற்றுகி விண்ணை நின்றுப் போற்றி
 மீளாமே யானென்னைக் கொண்டாய் போற்றி
 ஊற்றுகி யுள்ளே யொளித்தாய் போற்றி
 யோவாத சத்தத தொலியே போற்றி
 ஆற்றுகி யங்கே யமர்ந்தாய் போற்றி
 யாறங்க நால்வேத மாறாய் போற்றி
 காற்றுகி யெங்குங் கலந்தாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. (1)

1-(இ-ள்) விண்ணை - ஆகாயமாகி, வேற்றுகி - (அதனிணும்) வேறாகிய நான்கு வகைப்பட்ட பூதங்களாகி, நின்று - நிலை பெற்றவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், என்னை - அடியேனாகிய என்னை, மீளாமே - திருமபாமல், ஆட்கொண்டாய் - அடிமைகொண்டவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், உள்ளே - (என்மனத்தின்) உள்ளே, ஊற்றுகி - (ஊற்றைப் போல) ஊறு தலையுடையதாகி, ஒளித்தாய் - (யாவரும் காணமுடியாது) மறைந்திருப்பவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், ஓவாத - என்றும் நீங்குதலில்லாத, சத்தத்து - நாதத்தின், ஒலியே - ஒலிவடிவமானவரே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், ஆற்றுகி - ஆன்மாக்களின் துன்பங்களை ஆற்றும் இடமாகி, அங்கே - அவ்விடத்தே, அமர்ந்தாய் - (அமைதியாய்) எழுந்தருளியிருப்பவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், நால்வேதம் - (ருக், யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும்) நான்கு வேதங்களும், ஆறு அங்கம் - (அன்னென்கு வேதங்களுக்கும் அவ்

கங்களாய் விளங்கும்படியான) வேதாங்கங்கள் ஆறுமாகவும், ஆனாய்-
ஆனவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், காற்
ருகி - வாயுவடிவமாகி, எங்கும் - சகலவிடங்களிலும், கலந்தாய் -
கலந்திருப்பவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன்,
கயிலைமலையானே - திருக்கைலாய மலையைத் தனது இருப்பிடமாகக்
கொண்டு அதில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே, போற்றி
போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன் நமஸ்கரிக்கின்
றேன், (எ-று).

(கு-ரை) ஐம்பெரும் பூதங்களாவன:— பிருதிவி, அப்பு,
தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்பன, ஆற்று - தணிவு, போற்றுதல் -
துதித்தல், நால்வகை வேதமாவன:—ருக்வேதம், யசர்வேதம், சாம
வேதம், அதர்வணவேதம், என்பன, ஆறங்கங்களாவன:— சிணை,
கற்பம், வியாகரணம், நீருத்தம், சந்தோபிசிதம், சோதிடம் என்பன,
உள்-மனம். (1).

பிச்சாடல் பேயோடுகந்தாய் போற்றி
பிறவி யறுக்கும் பிரானே போற்றி
வைசசா டனன்று மகிழ்ந்தாய் போற்றி
மருவியென் சிந்தை புருந்தாய் போற்றி
பொய்ச்சார் புரமூன்று மெய்தாய் போற்றி
போகாதென் சிந்தை புருந்தாய் போற்றி
கச்சாக நாக மசைத்தாய் போற்றி.
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

2-(இ-ள்) பிச்சு - பித்தர்கள், ஆடல் - ஆடுகின்ற ஆட்டத்
தைப்போல, பேயோடு - பேய்களோடு, உகந்தாய் - கூடி ஆடுகின்ற
வனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், பிறவி-(அடி
யவர்களது) பிறப்பை, அறுக்கும் - அடியோடு அறுத்து ஒழிக்கின்ற
பிரானே - பெருமானே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்

மேன், வைச்சு - உமது திருவடியின் கீழ்வைத்து, ஆள்தன் - அடிமைசொள்ளுதலை, நன்று - மிகுதியும், உகந்தாய் - விரும்பினவனே - போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், மருவி - பொருந்தினான் - என்னுடைய, சிந்தை - மனத்தினிடத்தே, புகுந்தாய் - புகுந்தவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், பொய்ச்சார் - (முதலில் உனது அடியவராக விருந்து பின்மாறுபட்டுப்) பிழைத்தவர்களாகிய திரிபுராதிகளது, புரம் மூன்று - திரிபுரம்மூன்றினையும், எய்தாய் - அம்பெய்து எரித்தவரே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், போகாது - எக்காலத்தும் நீங்காமல், என் சிந்தை - என்னுடைய மனதிலே, புகுந்தாய் - புகுந்தவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், கச்சாக - இடையில் அணிந்துகொள்ளும் கச்சையாக, நாகம் - பாம்பை, அசைத்தாய் - (இடையில்) சுட்டினவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், கயிலைமலையானே - திருக்கையாய மலையைத்தமகிருப்பிடமாகக்கொண்டு அதில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே போற்றி போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன் நமஸ்கரிக்கின்றேன், (ஏ-று).

(குரை) பித்தாடல், வைத்தாடல், பொய்த்தார், இவை முறையே தகரத்திற்குச் சகரம்போலியாய் - பிச்சாடல், வைச்சாடல், பொய்ச்சார் என வந்தன, பிச்சாடல் - பித்தர்கள்போல் ஆடும் ஆடல்கள், போகாது என் சிந்தை புகுந்தாய் என்பதற்கு - என்னுடைய நினைவுவேலிடம் செல்லாதபடியிருக்க என்னுள்ளத்துப் புகுந்தவனே யெனலும் பொருத்தும், பொய்த்தார் - பிழைசெய்தவர், அதாவது சிவஅபராதம் செய்தவர், போகாமல் - நீங்காமல். (2)

மருவார் புரமூன்று மெய்தாய் போற்றி
 மருவியென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 உருவாகி யென்னைப் படைத்தாய் போற்றி
 யுள்ளாவி வாங்கி யொளித்தாய் போற்றி

திருவாகி நின்ற திறமே போற்றி
 தேசம் பரவப் படுவாய் போற்றி
 கருவாகி யோடு முகிலே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

3-(இ-ள்) மருவார் - (தன்னைச்சரண் என்று அடையாத
 விரோதிகளாகிய) திரிபுராதிகளின், புரம்மூன்று - மூன்று பட்ட
 ணகனையும், எய்தாய் - அம்பெய்து எரித்தவனே, போற்றி-(யான்
 உனக்கு)ந மஸ்கரிக்கின்றேன். மருவி-பொருந்தி, என்-என்னுடைய,
 சிந்தை - மனதினிடத்தே, புகுந்தாய் - புகுந்துகொண்டவனே,
 போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், உருவாகி - (தான்
 முதலில்) உருவத்தையடைந்து, என்னை - அடியேனாகிய என்னை,
 படைத்தாய் - தோற்றுவித்தவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு)
 நமஸ்கரிக்கின்றேன், உள் - சரீரத்தின் உள்ளேயுள்ள, ஆவி - உயி
 ரை, வாககி - (அதற்குரியதென) உரிமை செய்து, ஒளித்தாய்-(அவ்
 வுயிர்த்துயிராய்) மறைந்திருப்பவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு)
 நமஸ்கரிக்கின்றேன், திருவாகி - (அடைதற்கரியசிறந்த) செல்வ
 மாகி, நின்ற - நிலைபெற்று, திறமே - தன்மையுடையவனே, போற்
 றி-(யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், தேசம் - உலகத்திலுள்ள
 வாகளால், பரவப்படுவாய் - துதிக்கப்படுவோனே, போற்றி - (யான்
 உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், கருவாகி - எல்லாப்பொருள்களுக்கும்
 யிறப்பிடமாகி, ஓடும் - செல்லுகின்ற, முகிலே - மேகமபோன்றவனே,
 போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், கயிலைமலையானே-
 திருக்கயிலாயமலையைத் தனதுருப்பிடமாகக்கொண்டு அதில் எழுந்
 தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே, போற்றி போற்றி - (யான்
 உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன் நமஸ்கரிக்கின்றேன், (எ-று)

(கு-ரை) மருவார் - தன்னைடையாதவர், கருவாகி ஓடும்
 முகிலே; என்பதற்கு, குட்கொண்டு ஓடும் மேகமே எனினும்

பொருந்தும், தேசம், என்பது. இடவாகுபெயராய் தேசத்திலுள்ள வர்களை யுணர்த்திற்று. மருவுதல் - ஒன்றோடொன்று சேர்தல், திரு-செல்வம், (மோகூப்பொருள்). (3)

வானத்தார் போற்று மருந்தே போற்றி
வந்தென்றன் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
ஊனத்தை நீக்கு முடலே போற்றி
யோங்கி யழலாய் கிமிர்ந்தாய் போற்றி
தேனத்தை வார்த்த தெளிவே போற்றி
தேவர்க்குந் தேவனாய் நின்றாய் போற்றி
கானத்தீ யாட லுகந்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

4-(இ-ள்) வானத்தார் - தேவலோகத்தில் வசிக்கின்ற தேவர்கள், போற்றும் - நாடோறும் வணங்கித் துதிக்கின்ற, மருந்தே - தேவாயிர்தமானவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், வந்து - எழுந்தருளி வந்து, என் தன் - என்னுடைய, சிந்தை - மனதினிடத்தே, புகுந்தாய் - புகுந்து குடிசொண்டவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், ஊனத்தை - (அடியேனாகிய என்னுடைய) குற்றத்தை, நீக்கும் - நீக்கியருள்புரிகின்ற, உடலே - அழகிய திருவுருவத்தினையுடையவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், அழலாய் - அக்கினிப் பிழம்பாய், ஒங்கி கிமிர்ந்தாய் - உயர்ந்து வளர்ந்தவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், தேனை - தேனை, வார்த்த - வடித்தெடுக்கப்பட்ட, தெளிவே - தெளிவுபோன்றவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், தேவர்க்கும் - தேவர்களுக்கெல்லாம், தேவனாய் - தேவனாக, நின்றாய் - நிலைபெற்றிருப்பவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், கானம் - சுடுகாட்டில் எரியும்படியான, தீ - நெருப்போடு, ஆடல் - நடனம் செய்தலை, உகந்தாய் - விருப்பினவனே, போற்றி - (யான் உன்னை) நமஸ்கரிக்கின்றேன்,

கயிலைமலையானே - திருக்கலைய மலையைத் தமதிருப்பிடமாகக்
கொண்டு அதில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே, போற்றி
போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கிறேன் நமஸ்கரிக்கின்றேன்,
(எ-று)

(கு-ரை) வானத்தார் - வானுலகத்தில் வசிப்பவர்கள், அவ
ராவார். தேவர்கள், மருந்து - தேவாயிர்தம், ஊனம் - குற்றம்.
அத்து - சாரியை, தேவர்க்கும் தேவன் - தேவாதி தேவன், கானம்-
மயானம், இது முதுகாடு, இடுகாடு, சுடுகாடு, சுடலை எனப் பல
பொருள்கள் பெறும். (4)

ஊராகி நின்ற வுலகே போற்றி
யோககி யழலாய் நிமிர்தாய் போற்றி
பேராகி யெங்கும் பரந்தாய் போற்றி
பெயராதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
நீராவி யான நிழலே போற்றி
நேர்வா ரொருவரையு மில்லாய் போற்றி
காராகி நின்ற முகிலே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

5-(இ-ள்) ஊர் ஆகி - எல்லா யூர்களுமாகி, நின்ற - நிலை
பெற்றிருக்கின்ற, உலகே - உலகமானவனே, போற்றி - (யான்
உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், அழலாய் - அக்கினிப்பிழம்பாய்
ஒககி - உயர்ந்து, நிமிர்ந்தாய் - ஊர்ந்தவனே, போற்றி - (யான்
உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், பேர் ஆகி - பெரிய திருவுருவாகி
எங்கும் - சகலவிடங்களிலும், பரந்தாய் - பரவி பொருந்தப் பெற்ற
வனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், பேராது -
நீங்குதலில்லாமல், என் - (அடியேனாகிய) என்னுடைய, சிந்தை -
மனத்தினிடத்தே, புகுந்தாய் - புகுந்து குடி கொண்டவனே,
போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், நீராவி யான - நீரூர்

வியாகிய, நிழலே - நிழலுருவமானவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், நேர்வார் - உனக்குச் சமானமாவார், ஒருவரையும் - (இவ்வுலகத்தில்) வேறொருவரையும், இல்லாய் - இல்லாதவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், காஆகிய நிறத்தோடு கூடி, நின்ற - நிலைபெற்ற, முகிலே - மேகவடிவமானவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், கயிலைமலையானே - திருக்கைலாய மலையைத் தனதுருப்பிடமாகக் கொண்டு அதில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே, போற்றி போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன் நமஸ்கரிக்கின்றேன் (எ-று)

(கு-ரை) பேர் - பெரியது, பேராத - நீங்காதது, நீராவி-நீர்ப்புகை, இது நீரே உஷ்ணத்தால் புகையாக மாறுவது, காகரிய நிறம், முடிவ் - மேகம், ஓங்கி நியீர்தல் - நீளல் எனனும் ஒரு பொருளை யுணர்த்தும் பல மொழிகள். பரத்தல் - வியாபித்தல், நோவார் - சமானமாவார். (5)

சில்லுருவாயச சென்று திரண்டாய் போற்றி
 தேவ ரத்யாத தேவே போற்றி
 பல்லுயிர்க்கும் பூட்சி புணர்ந்தாய் போற்றி
 போகாதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 பல்லுயிராய்ப் பார்தோறு நின்றாய் போற்றி
 பற்றி யுலகை விடாதாய் போற்றி
 கல்லுயிராய் நின்ற கனலே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

6-(இ-ள்) சில் - மிகச் சித்யனாகிய, உருவாய் - அணுவடிவமாய், சென்று - பிரிந்து சென்று, திரண்டாய் - மீண்டும் ஒன்று சேர்ந்து பேருருவத்தை அடைந்தவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், தேவார் - (பிரமவீஷ்ணுக்களாகிய)

தேவர்களாலும், அதியாத - (உமது திருமுடியையும் திருவடியையும்) கண்டறியமுடியாத, தேவோ - தேவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், பல்லுயிர்க்கும் - (இவ்வுலகில் தோன்றிய) பலவகைப்பட்ட உயிர்களுக்கும், பூட்சி - உடம்பினே, புணர்த்தாய் - தோற்றுவித்துச் சேர்த்துவைத்தவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், என் - (அடியேனாகிய) என்னுடைய, சிந்தை - மனதை விட்டு, போகாது - எக்காலத்தும் நீங்குதலில்லாது, புகுத்தாய் - புகுந்து குடிக்கொண்டவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், பல்லுயிராய் - பலவகைப்பட்ட உயிர்களாகி, பார்தோறும் - ஒவ்வொரு உலகங்களிலும், நின்றாய் - நிலைபெற்றுச் சிறந்து விளங்குபவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், உலகத்தை - உலகத்தில், பற்றி - ஒவ்வொரு பொருள்களிலும் கலந்து, விடாதாய் - (அவற்றை விட்டு) நீங்காமலிருப்பவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், கல் - கல்லுருவாகிய மலையினிடத்து, உயிராய் - அதற்கு உயிராகி, நின்ற - நிலைபெற்றிருக்கின்ற, கனலே - நெருப்புவடிவமானவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், சுயிலைமலையானே - திருக்கைசலாய மலையைத் தனதிரும்பிடமாகக் கொண்டு அதில் எழும் தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே, போற்றி போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன் நமஸ்கரிக்கின்றேன், (எ-று)

(கு-ரை) “சில்லுருவாய்ச் சென்று திரண்டாய்” என்பது கட்புலனாகாத அணுமுதல் பெரிய உருவாகிய மலைவரையும் தாளுகவே விளங்குவன் என்பது பொருள். பூட்சி - உடம்பு, “பல்லுயிராய்ப் பார்தோறும் நின்றாய்” என்பது” எல்லா உலகங்களிலுமுள்ள சகல உயிர்களும் தாளுகவே விளங்குபவன் என்பது பொருள். (3)

பண்ணி னிசையாகி நின்றாய் போற்றி

பாவிப்பார் பாவ மறுப்பாய் போற்றி

எண்ணு மெழுத்துஞ் சொல்லானாய் போற்றி

யென்சின்தை நீங்கா விதைவா போற்றி

விண்ணு நிலனுந் தீயானாய் போற்றி

மேலவர்க்கு மேலாகி நின்றாய் போற்றி

கண்ணின் மணியாகி நின்றாய் போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

7-(இ-ள்) பண்ணின் - பண்களிற் பொருந்தப் பாடும்படி யான, இசையாகி - இசைகளாகி, நின்றாய் - நின்றவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், பாவிப்பார் - (தன்னை நாடோறும்) நீனைத்துத் துதிப்பவரது, பாவம் - பாவங்களை யெல்லாம், அறுப்பாய் - அடியோடு அறுத்து ஒழிப்பவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், எண்ணும் - எண்ணுக்களும், எழுத்தும் - எழுத்தகங்களும், சொல்லும் - சொற்களும், ஆறாய் - ஆனவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், என் - அடியேனாகிய என்னுடைய, சிந்தை - மன தினிடத்து, நீங்கா - நீங்காது நிலைபெற்றிருக்கின்ற, இதைவா - தலைவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், விண்ணும் - ஆகாயமும், நிலனும் - பூமியும், தீயும் - நெருப்பும், ஆறாய் - ஆனவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், மேலவர்க்கும் - மேலோர்களுக்கும், மேலாகி - மேலோனாகி, நின்றாய் - நிலை பெற்றவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், கண்ணின் - கண்களினிடத்து, மணியாகி - (அதனுள்ளிருக்கும்) கருவிழிகளாகி, நின்றாய் - நின்றவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், கயிலைமலையானே - திருக்கைகலாய மலையைத் தமதிருப்பிடமாகக் கொண்டு அதில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே, போற்றி போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன் நமஸ்கரிக்கின்றேன், (எ-று)

(கு-ரை) பண்ணின் இசை - பண்ணிற் பொருந்தப்பாடும்
 இசை, பண்ணாவன, கொல்லி, கட்டபாடை, காந்தாரம், முதலியன
 இசையாவன - இசை, குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இனி,
 விளரி, என்பன. இவற்றிற் பொருந்து இராகங்கள் - தோடி - காம்
 போதி, பைரவி, சகராபரணம் முதலியன. இசைகள் - ஒன்றொ
 டுடான்று புணர்தலால் பண்கள் பிறக்கும் - மணி - கருமணி, (7)

இமையா துயிரா திருந்தாய் போற்றி
 யென்சிர்தை நீங்கா விறைவா போற்றி
 உமைபாக மாகத் தணைத்தாய் போற்றி
 யூழி யேழான கொருவா போற்றி
 அமையா வருஞ்சு மார்த்தாய் போற்றி
 யாதி புராணனாய் நின்றாய் போற்றி
 கமையாகி நின்ற கனலே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

8-(இ-ள்) இமையாது - கண்ணிமையாமலும், உயிராது -
 பெருமூச்சு விடாமலும், இருந்தாய் - இருந்தவனே, போற்றி -
 (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், என் - அடியேனாகிய என்
 னுடைய, சிந்தை - மன தினிடத்து, நீங்கா - நீங்குதலில்லாது நிலைத்
 திருக்கின்ற, இறைவா - தலைவனே, போற்றி, (யான் உனக்கு)
 நமஸ்கரிக்கின்றேன், உமை - உமாதேவியாரின், பாகம் - பாகத்தை,
 ஆகத்து-தமது திருமேனியில், அணைந்தாய்-சேர்த்துக்கொண்டவரே,
 போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், ஏழ் ஊழியான -
 ஏழு ஊழிகளுமாயிருக்கின்ற, ஒருவா - ஒப்பற்ற ஒருவனே, போற்றி-
 (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், அமையா - (யாவராலும்)
 தாங்குதற்கரிய, அருஞ்சு - கொடியவிடத்தை, ஆர்த்தாய் - விரும்பி
 உண்டவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன்,
 ஆதிபுராணனாய் - ஆதிபுராணனாகி, நின்றாய் - நின்றவனே, போற்றி-
 (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், கமையாகி - மிகப் பொறுமை

யோடு, நின்ற - நிலை நின்ற, கனலே - அக்கினிவடிவமானவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், கயிலைமலையானே - திருக்கைவரைய மலையைத் தனதுருப்பிடமாகக்கொண்டு அதில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே, போற்றி போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன் நமஸ்கரிக்கின்றேன், (எ-று)

(கு-ரை) உயிர்த்தல் - பெருமூச்சுவிடல், ஆர்த்தல் - உட்கொள்ளுதல், கமை - பொறுமை, கனல் - அக்கினி, ஆதிபுராணன் - உலகில் கோன்றியுள்ள பழையமையான பொருள்களுக்கெல்லாம் பழையமையானவன். (8)

மூவாய் பிறவாய் பிறவாய் போற்றி
முன்னமே தோன்றி முனைத்தாய் போற்றி
தேவாதி தேவர்கொழுந் தேவோ போற்றி
சென்றேறி யெங்கும் பரந்தாய் போற்றி
ஆவா வடியேனுக் கெல்லாம் போற்றி
யல்ல னலிய வலந்தேன் போற்றி
காவாய கனகத் திரளே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

9-(இ-ள்) மூவாய் - மூப்படையாதவனே, பிறவாய் - பிறத்தலில்லாதவனே, இறவாய் - இறத்தலில்லாதவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், முன்னமே - சகலபொருள்களுக்கும் முதலிலேயே, தோன்றி முனைத்தான் - தோன்றினவரே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், தேவாதிதேவர் - தேவாதி தேவர்க்கெல்லாம், கொழுந்தே - கொழுந்தானவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், சென்று ஏறி - சென்று கலந்து, எங்கும் - சகலவிடங்களிலும், பரந்தாய் - வியாபித்தவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், ஆ ஆ - ஆஹா, அடியேனுக்கு - அடியவர்களுக்கு, எல்லாம் - சகலவிதப்

பொருள்களும் ஆனவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், அல்லல் - துன்பம், நலிய - வருத்த, அலத்தேன் - வருந்தினேன், போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், கனகத்திரளே - பொற்றிரள்போன்றவனே, காவாய் - காக்கக்கடவாய், போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், கயிலைமலையானே - திருக்கைவாயமலையைத் தமதிருப்பிடமாகக்கொண்டு அதில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே, போற்றி போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன் நமஸ்கரிக்கின்றேன், (எ-று)

(கு-ரை) ஆ ஆ - என்பது வியப்புப்பொருளை யுணர்த்தும் இடைச்சொல், மூவல் - மூப்படைதல், தேவாதிதேவர் - பிரம விஷ்ணுக்கள், அல்லல் - பிரவித்துன்பம். (9)

நெடிய விசம்பொடு கண்ணே போற்றி

நீள வகல முடையாய் போற்றி

அடியு மிடியு மிகலிப் போற்றி

யநகொன் றறியாமை நின்றாய் போற்றி

கொடியவன் கூற்ற முதைத்தாய் போற்றி

கோயிலா வென்சிந்தை கொண்டாய் போற்றி

கடிய வருமொடு மின்னே போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

10-(இ-ள்) நெடிய - நீண்டு பரந்துள்ள, விசம்பொடு - ஆகாயத்தோடு, கண்ணே - மற்றுமுள்ள இடமுமானவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், நீளம் - நினமும், அகலம் - அகலமும், உடையாய் - உடையவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், இகலி - (பிரம விஷ்ணுக்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் தம்முட்) பகைத்து, அடியும் முடியும் - (உமது) திருவடியும் திருமுடியும் ஆகிய இவற்றுள், அங்கு - அவ்விடத்தில், ஒன்று - ஒன்றேனும், அறியாமை - (அவர்களால்) அறிய முடியாதவாறு, நின்றாய் -

ஒளியுருவாய் நின்றவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், கொடிய - கொடியமனதையுடைய, வன்கூற்றம் - வல்லமையுள்ள இயமனை, உதைத்தாய் - (மார்க்கண்டேயன் பொருட்டு) உதைத்துத்தள்ளி அழித்தவனே போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், கோயிலா - (நீ எழுந்தருளியிருக்கும்) திருக்கோயிலாக; என் சிந்தை - என்மனதை, (இருப்பிடமாக), கொண்டாய் - கொண்டவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன்; கடிய - கடுமையாசிய, உருமொடு - இடியொடு, மின்னே - மின்னலுமாய் விளங்குபவனே, போற்றி (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், கயிலைமலையானே - திருக்கைலாயமலையைத் தமதிரும்பிடமாகக்கொண்டு அதில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே, போற்றி போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன் நமஸ்கரிக்கின்றேன், (எ-று) (10)

(கு-ரை) இசுலுதல் - பகைத்தல், கூற்று - இயமன்-இவன் உடலையும் உயிரையும் வேரூசக் கூறுபடுத்தலால் கூற்றுவனென்பட்டான். உருமு - இடி.

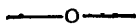
உண்ணு துறங்கா திருந்தாய் போற்றி
 யோதாதே வேத முணர்ந்தாய் போற்றி
 எண்ணு விலங்கைக் கோன் நன்னைப் போற்றி
 இறைவிரலால் வைத்துகந்த வீசா போற்றி
 பண்ணு ரிசையின்சொற் கேட்டாய் போற்றி
 பண்டேயென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 கண்ணு யுலகுக்கு நின்றாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

11-(இ-ள்) உண்ணுது - (யாதொன்றினையும்) உண்ணுமலும், உறங்காது - (சிறிதுநேரமேனும்) உறக்கங்கொள்ளாமலும், இருந்தாய் - இருந்தவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், ஒதாமே - ஒதுதலில்லாமலேயே, வேதம் - சகலவேதங்

களையும், உணர்ந்தாய் - அறிந்தவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், எண்ண - (தான் கொண்டுள்ள கர்வத்தினால் பிறமொருவரைச்) சிறிதேனும் மதித்தலில்லாத, இலங்கைக்கோன் தன்னை - இலங்காபுரிக்கு அரசனான இராவணனை, இன்ற - ஒரு சிறிதே, விரலால் - (உமது காலின்) விரலால், வைத்து - ஊன்றி (மலையில் இடையில் நசுக்கி), உகந்த - பின் மகிழ்ச்சி கொண்ட, ஈசா - சிவபெருமானே, போற்றி போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன் நமஸ்கரிக்கின்றேன், பண் ஆர் - பண் பொருந்திய, இசையின் - இசையோடு கூடிய, சொல் - பாடலை, கேட்டாய் - கேட்டவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், பண்டே - முற்காலத்திலேயே, என் சிந்தை - என்மன தினிடத்தே, புகுந்தாய் - புகுந்து குடி கொண்டவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், உலகுக்கு - சகல உலகங்களுக்கும், கண்ணாய் - கண்ணாக, நின்றாய் - நின்றவனே, போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன், கயிலைமலையானே - திருக்கைலாய மலையைத் தம திருப்பிடமாகக் கொண்டு அதில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே, போற்றி போற்றி - (யான் உனக்கு) நமஸ்கரிக்கின்றேன் நமஸ்கரிக்கின்றேன். (எ-மு)

(கு-ரை) இறை - நொடிப்பொழுது, சொல் - பாடல், பண்டி - முன், சிந்தை - மனம், உறங்குதல் - தூங்குதல். (11)

5. திருத்தாண்டகம்.

அப்பனீ யம்மை நீ யையனூ நீ
 யன்புடைய மாமனூ மாமியு நீ
 ஒப்புடைய மாதருமொண் பொருளு நீ
 யொருகுலமுஞ் சுற்றமு மோருரு நீ
 துய்ப்பனவு முய்ப்பனவுந் தோற்றுவாய் நீ
 துணையாயென் னெஞ்சந் துறப்பிப்பாய் நீ
 இப்பொன் னீ யிம்மணி நீ யிம்முத்து நீ
 யிறைவனீ யேறார்ந்த செல்வனீயே.

1-(இதன் பொருள்) அப்பன் நீ - (எனக்குத்) தந்தையா
 வானும் நீயே, அம்மை நீ - (எனக்குத்) தாயாவானும் நீயே, ஐயனும்
 நீ - (எனக்குத்) தலைவனும் நீயே, அன்புடைய - (என்னிடத்தில்)
 அன்புகொண்டுள்ள, மாமனும் - மாமனும், மாமியும் - மாமியும்,
 நீ - நீயே, ஒப்புடைய - ஒத்த அன்பையுடைய, மாதரும் - துணைவி
 யாகிய மனைவியும், ஒன்பொருளும் - பிரகாசம் பொருந்திய செல்வ
 மும், நீ - நீயே, ஒருகுமும் - எனது ஒப்பற்ற குலமும், சுற்றமும் -
 உறவினர்களும், ஓர் ஊரும் - ஒப்பற்ற ஊரும் (வாசஞ் செய்யுமிட
 மும்), நீ - நீயே, துய்ப்பனவும் - அனுபவிக்கத்தக்க பொருள்களை
 யும், உய்ப்பனவும் - செல்லும்படியான பொருள்களையும், தோற்று
 வாய் நீ - சிருட்டிப்பவனும் நீயே, துணையாய - (உன்னையே) துணை
 யாகக் கொண்டு பொருந்திய, என் றெஞ்சம் - எனது மனதை,
 துறப்பிப்பாய் நீ - (பந்தங்களினின்றும்) விடுவிப்பவனும் நீயே
 பொன் நீ - பொன் போன்று சிறந்தவனும் நீயே, டணி நீ - இரத்
 தினம் போன்று உயர்ந்தவனும் நீயே, முத்து நீ - முத்தைப்
 போன்ற துய்மையனும் நீயே, இறைவன் நீ - சகலவல்லமையுள்ள

கடனாவும் நீயே, ஏறு ஊர்ந்த - இடபத்தை வாகனமாகக் கொண்டு
ஏறிச் செல்லும், செல்வன் நீயே - (சகலவிதமான) செல்வகடக்கும்
(இருப்பிடமானவன்) நீயே, (எ-று)

(கு-ரை) ஐயன் - தமையனுமாம், பொருள் - மக்கள்,
“தம் பொருளென்பதம் மக்கள்” என்பதனை நோக்குக. அடிகள்
புகலூரில் இப்பதிகம் செய்தனர் என்று சேக்கிழார் கூறுகின்றார்.
ஆதலின் இப்பதிகம் திருப்புகலூரில் செய்யப்பட்டதென்பது அறிக.
திருநாவுக்கரசர் உழவாரப் பணி செய்து கொண்டிருக்கும்பொழுது
அவ்வீடதது இறைவன் ஆணையால் பொன்னும், மணியும், முத்தும்
தோன்றின வென்று பாக்கிழார் புகழும் சேக்கிழார் கூறுகின்றனர்.
ஆதலின் ஆண்டுத் தோன்றிய அவற்றையே அண்மைக்கண் வைத்து
இப் பொன், இம்முத்து, இம்பணி என்றார் என்பது அறிக. (1)

வெம்பவரு கிற்பதன்று கூற்றகம்மேல்

வெய்ய வினைப்பகையும் பையறையும்

எம்பரிவு தீர்த்தோ மீடுக்கணில்லோ

மெககெழிலென் ஞாயிறெளி யோமல்லோம்

அம்பவளச் செஞ்சடைமே லாறுசூடி

யனலாடி யானஞ்சு மாட்டுகந்த

செம்பவள வண்ணாசெங் குன்றவண்ணர்

செவ்வான வண்ணரென் சிந்தையாரே.

2-(இ-ள்)அம் - அழகிய, பவளம் - பவளம்போன்ற, செஞ்சடை
மேல் - சிவந்த நிறத்திணையுடைய சடாபாரத்தின் மீது, ஆறுசூடி -
கங்காநதியை யணிந்து, அனல் ஆடி - சுடலையில் ஆடி, ஆன்-பசவி
னிடத்தினின் றும் தோன்றிய, அஞ்ச - ஐந்து அமிழ்திணையும், ஆட்டு
உசந்த-அபிஷேகம் செய்தலை விரும்பிய, செம்பவளவண்ணர்-சிவந்த
பவளமபோலும் நிறத்திணையுடைய மீலபோன்ற வடிவத்திணையுடை
யவரும், செவ்வானவண்ணர் - செக்கர் வானத்தை யொத்த நிறத்
திணையுடையவருமாகிய சிவபெருமான், என் சிந்தையர் - என் உள்

ளத்தின் கண்ணே யுள்ளார், (ஆதலினால்), கூற்றம் - யமன், வெம்ப-
தோபத்தோடு, வருகிற்பது அன்று - நம்மீது வருபவன் அல்லன்;
வெய்ய - கொடிய, வினாப்பகையும் - வினாகளாகிய பகையும்,
பையபகையும் - சிறுசச் சிறுசக் குறைந்தொழியும், (ஆதலின்), எம்
பரிவு தீர்த்தோம் - எமது யான் எனது முதலான பற்றுக்களைவிட்டு
நீங்கினோம், இடுக்கண் இவ்வேலாம் - துன்பத்தையும் விட்டு நீங்கி
னோம், ஞாயிறு - சூரியன், எங்கு எழில் என் - யாண்டுத் தோன்றி
னால் எமக்கு என்ன, எளியோம் அல்லோம் - வலிமைக் குறைவுடை
யோம் அல்லோம், (எ-று)

(கு-ரை) எளியோம் - அடங்கி நடப்போமல்லோம் எனவும்
ஆம், சிவன் திருவருளால் எண்ணில் உடுக்களும், நவகோள்களும்
இயங்குந் தன்மையால் அத் திருவருளுவே அடியேனகத்துப்
புகுந்திருத்தலால் அடிகள் "எளியோமல்லோம்" என்றருளிஞர்.
"எங்கெழில் என் ஞாயிறு எமக்கேலோ ரெம்பாவாய்" என்று
மாணிக்கவாசனார் அருளிய வாக்கை ஈண்டு நோக்குக. (2)

ஆட்டுவித்தா லாரொருவ ராடாதாரே
யடங்குவித்தா லாரொருவ ரடங்காதாரே
ஓட்டுவித்தா லாரொருவ ரோடாதாரே
புகுவித்தா லாரொருவ ருருகாதாரே
பாட்டுவித்தா லாரொருவர் பாடாதாரே
பணிவித்தா லாரொருவர் பணியாதாரே
காட்டுவித்தா லாரொருவர் காணாதாரே
காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக்காலே.

3-(இ-ள்) கண்ணுதலாய் - நெற்றிக்கண்ணையுடையவனே
காட்டாக்கால் - (உனது அருட்சத்தி துணை நின்று) காட்டாவிட்
டால், காண்பார் யார - எவர் உன்னைக் காணமுடியும், ஆட்டுவித்
தால் - (நீ உனதருளை உன்னி) ஆடும்படிச் செய்வித்தால், ஆரொரு

வர் - எவரொருவர், ஆடாதார் - ஆடாதவர், அடக்குவித்தால் (மாய காரியகதிலும் புலனாதிகளிலும்) அடங்கும்படிச் செய்வித்தால், ஆரொருவர் - எவரொருவர், அடங்காதாரே - அடங்காதவர். ஒட்டு வித்தால் - (புலனாதிகளில் முதன்மை பெற்ற மனம்) ஒடும்படிச் செய் வித்தால், ஆரொருவர் - எவரொருவர், ஒடாதாரே - ஒடாதிருப்ப வர், உருகுவித்தால் - (உனதருளைக்கொண்டு) உள்ளம் கரைந்து உருகுமபடிச் செய்வித்தால், ஆரொருவர் - எவரொருவர், உருகா தாரே - உருகாதவர். பாட்டுவித்தால் - (வேதத்தின் கருத்தமைந்த பாட்டுக்களை எழிசையோடு) பாடும்படிச் செய்வித்தால், ஆரொரு வர் - எவரொருவர், பாடாதாரே - பாடாதவர், பணிவித்தால் - (உனதருளை வியந்து) பணியும்படிச் செய்வித்தால், ஆரொருவர் - எவரொருவர், பணியாதாரே - வணங்காதவர். காட்டுவித்தால், (நீ உனதருட்சததிமூலமாகக்) காட்டுவித்தால், ஆரொருவர் - எவ ரொருவர், காணாதாரே - உணராதிருப்பவர், (எ-று)

(கு-ரை) சிவன், சீவன் இரண்டுஞ் சித்தாதலின் சிவனருள் தரும் சித்தும், சீவனருள்படியும் சித்தாதலின், ஆன்மா தன்பதியை உணர்ந்தனூபவிக்க அப்பதியின் திருவருள் வேண்டுவதொன்றும். (அவனருளால் அவனருள் வணங்கல்) என்பது மதுவே. ஒடுதல்- காலால் ஒடுதல், உடம்பில் நின்று உயிர் ஒடுதலெனினும் அமை யும், உருகுதல்-உள்ளம் உருகுதல், இறைவன் கருணை செய்யினன்றி இத்தொழில்கள் எல்லாம் உயிர்களிடையே நிகழா என்பதனை உணர்ந்தி “அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது” என்னும் பழமொழியைப் புது மொழியாக்கி நின்றது இத் திருப்பாட்டு. (3)

நற்பதத்தார் நற்பதமே ஞானமூர்த்தி

நலஞ்சுடரே நால்வேதத் தப்பானின்ற

சொற்பதத்தற் சொற்பதமும் கடந்துநின்ற

சொலற்கரிய சூழலா யிதுவுன்றன்மை

நிற்பதொத்து நிலையிலா நெஞ்சந்தன்னு
 ணிலாவாத புலாலுடம்பே புகுந்துநின்ற
 கற்பகமே யானுன்னை விடுவேனல்லேன்
 கனகமா மணிநிறத்தெங் கூடவுளானே.

4-(இ-ள்) நற்பதத்தார் - நற்பதவி வாழ்க்கையர்க்கு, நற்பதமே - நற்பதவியை அளிக்கின்ற மேற்பதவியே, ஞானமூர்த்தி - அறிவுவடிவானவனே, நலம் சுடரே - (ஈமையாதுமின்றி) நன்மையே நல்கும் நற்குடர்ச் சோதியே, நால்வேதத்து - நான்கு வேதங்களுக்கும் அப்பால் நின்ற - அப்புறம் தாண்டி நிற்கின்ற, சொற்பகத்தார் - வேதாகமத்தான் விரித்தோதும் பசுக்களாகிய பதவி மூர்த்திகளால். சொற்பதமும் - (அசிபதம், தத்துவமசி முதலாகச்) சொல்லுகின்ற மந்திரங்களும், கடந்து நின்ற - தாண்டி நின்ற, சொலற்கரிய - யாவராலும் சொல்லுதற்கரிய, சூழலாய் - இடத்தினையுடையவரே, இது உன் தன்மை - இது (ஆன்மாக்களுக்கருள் செய்யக்கருதி) நீ நிற்கும் நிலைமை இத்தன்மை யாதவின், நிலாவாத - நிலையாமைத் தன்மையே தமக்கு இயல்பாக உடைய, புலால் உடம்பே புகுந்து - புலால் நாற்றத்தை வீசும் உடம்பினுள் நுழைந்து, நிற்பது ஒத்து - ஒரு நெறியில் நிற்பதுபோல் பாவனை செய்து, நிலையிலா நெஞ்சத்தன்னுள் - அவ்வாறு நிற்காமல் கலைந்து பலவிடங்களிலும் செல்லுகின்ற நெஞ்சத்தினிடத்து, நின்ற - எழுந்தருளியிருக்கின்ற, கற்பமே - கற்பகம் போன்று யான் எண்ணிக் கேட்டவற்றை வரையாது கொடுத்தருளும் உள்ளிலே, கனகமாமணி நிறத்து - பென்னொலாகிய உயர்ந்த மணி போன்ற நிறத்தினையுடைய, எம் கடவுளானே - எம் முடைய கடவுளே, யான் உன்னை விடுவேன் அல்லேன் - என்னெஞ்சத்து நின்ற உன்னை யான் விடுகில்லேன், உறுதியாய்ப் பிடித்துக்கொண்டேன், (எ-று)

(கு-ரை) அநாதி நித்திய பதார்த்தங்களின் பொருளியல்பில் ஆன்மாவின் பழைமை நிதியும், பதியின் உயரிய நிதியினையும் விளக்கி அடிகள் கூறுகிறார் (4)

திருக்கோயி லில்லாத திருவிலூருந்

திருவெண்ணீ றணியாத திருவிலூரும்

பருக்கோடிப் பத்திமையாற் பாடாபூரும்

பாங்கி஁னாடு பலதளிக ளில்லாபூரும்

விருப்போடு வெண்சங்க மூதாபூரும்

விதானமும் வெண்கொடியு மில்லாபூரும்

அருப்போடு மலர் பறித்திட் டுண்ணூபூரும்

அவையெல்லா மூரல்ல வடவிகாடே.

5-(இ-ள்) திருக்கோவில் - அழகிய நினது கோயில், இல்
லாத - கட்டப்பெறாத, திருவில் - இலக்ஷ்மீகரமற்ற, (பொலிவற்ற),
ஊரும் - ஊரும், திருவெண்ணீறு - (நினது) தூய திருநீற்றை, அணி
யாத - (அன்புடன்) தரித்துக்கொள்ளாத, திருவில் ஊரும் - (தொண்
டர்கள் அற்ற) அழகிழந்த ஊரும். பருக்கு ஒடி - மிகவும் அதிகமாக
வளர்ந்து, பத்திமையாற் - (உன்மீது கொண்ட) பத்தியினாலே, பாடா
பூரும் - (தொண்டாகளாற்) பாடப் பெறாத ஊரும், பாங்கினாடு -
செம்மையாக, பலது அளிகள் - பலவிதமான கொடைகள் (தான
தர்மங்கள்), இல்லா ஊரும் - இல்லாத ஊரும், விருப்போடு - மிகுந்த
அன்புடனே, வெண்சங்கம் - வெள்ளிய திருச்சங்கத்தை, ஊதா
ஊரும் - (உன் புதல் விளங்குமபடி) ஊதாத ஊரும், விதானமும் -
(பெரிய தர்ம) விடுதிகளும், வெண்கொடியும் - (நினது சின்னமாகிய)
வெள்ளை இடபங்கள் பொறிக்கப்பட்ட கொடிகளும், இல்லா ஊரும் -
இல்லாத ஊரும், அருப்போடு - மிக்க அன்புடன், மலர் பறித்து -
புஷ்பங்களைப் பறித்து, இட்டு - (உனது திருவடிகளிலே) சமர்ப்
பித்து (பூசை செய்து), உண்ணா - (பிறகு) சாப்பிடாத, ஊரும் -
(மக்கள் வாழும்படியான) ஊரும், அவை எல்லாம் - (மேலே கூறப்
பட்ட அத்தகைய தன்மைகளோடு கூடிய) ஊர்களைல்லாம், ஊரல்ல-
ஊராகமாட்டா, (பின், அவையெல்லாம் என்னவெனில்), அடவி
காடு - (புலி, கரடி முதலிய துஷ்ட மிருகங்கள் வாசஞ் செய்யுப்
பாடாம்; (எ-று)

(கு-ரை) அடவி, காடு - ஒரு பொருட்பன் மோழி, கட்டி னுள்ளும் சுகோடு முதலிய பிறகாடுகள் உண்மையின் அவற்றினை நீக்குதற்கு அடவிகாடு என்று கூறினர். இச செய்யுளில் மகசுளின் தொழிலை ஊர்மேல ஏற்றிக் கூறினர். இவ்வொழுக்கங்கள் இல்லாத மங்கள் விலங்கினை ஒத்தலின் அவா வசிக்கும் ஊரினைக் காடு என்றார். பருக்கோடி - மோகூத்தை விருமபும் கோட்டி எனவு மாம. அதாவது திருக்கூட்டம் எனறபடி, அருப்பு - அரும்பு.

(5)

திருநாம மஞ்செழுத்துஞ் செப்பாராகிற்
 தீவண்ணர் திறமொருகாற் பேசாராகிள்
 ஒருகாலந் திருக்கோயில் சூழாராகி
 லுண்பதன்முன் மலர்பறித்திட் டுணைராகிள்
 அருநோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியாராகி
 லளியற்றார் பிறந்தவா றேதோவென்னிள்
 பெருநோய்கண் மிகரலியப் பெயாததுஞ் செததுப்
 பிறப்பதற்கே தொழிலாகி யிறக்கின் றாரே.

6-(இ-ள்) திருநாமம் - நினது திருநாமடாகிய, அஞ்செழுத் தும் - (நமசிவாய என்னும்) பஞ்சாகிரமந் திரந்தை, செப்பாராகிள் - செபிக்காமல் இருப்பாராகிள், தீவண்ணர் - தழலுருவோளுகிய சுவ பெருமானது, திறம் - எல்லையற்ற தீறமையை (புகழை), ஒருகால் பேசாராகிள் - ஒரு முறையேனும் வியந்து பேசாமலிருப்பாராகிள், ஒருகாலம் - (தகசன்வாழ்நாட்களில்) ஒரு முறையேனும், திருக் கோயில் - (எம்பெருமான் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும்) சநிதியை, சூழாராகிள் - வலம வராதிருப்பாராகிள், உண்பதன்முன் - (தாங்கள்) உணவருந்துதற்குமுன், மலா - ஒரு படிப்பதையாவது, பறித்து - செடியினின்றும் கொய்து, இட்டு - (நின்னடியிற், பெய்து (அருச்சிதது), உண்ணாராகிள் - பின்பு சாப்பிடாராகிள், அருநோய்கள் - நீக்குதற்கு அருமையான நோய்கள், கெட - கெடும்படி (தன் னைவிட்டு நீங்கும்படி) வெண்ணீறு - (நினதுதூய) திருவெண்ணீற்

றை. அணியாராகில் - (தங்களது உடம்பில்) தரித்துக்கொள்ளாராகில்; (அவர்கள்) அளிஅற்றார் - (உன்மீது) அன்பில்லாதவர்கள் அவர்கள், (ஆனால் அததகைய குணமுடையோர்), பிறந்தவாறு - (இவ்வுலகத்திற்) பிறந்தது, ஏதோவெண்ணில் - ஏதற்கென்றுஆலோசிககுமிடத்து, பெருநோய்கள் - கொடிய வியாதிகள், மிகநலிய - மிகவும் துன்புறுத்த, பெயர்த்துஞ்செத்த - இவ்வுலகத்தை விட்டு இறந்து, பிறப்பதற்கே - (நீவினை தீராமையினால்) மறுபடியும் இவ்வுலகத்தில் பிறப்பதையே, தொழிலாகி - தொழிலையுடையவர்களாகி, இறக்கின்றார் - இறக்கின்றார்கள், (என அறியலாம்), (எ-று).

(கு-ரை) திருநாமம் அஞ்செழுத்தது என்பது - ஐந்தெழுத்தினாலாகிய சிவபெருமானது திருநாமம் என்க, அந்நாமம், “ நமச்சிராய ” என்னும் பஞ்சாக்ஷரமாம், இட்டு - திருவடிகளில் அருச்சித்ததகொழுதல் என்பதாம் அருநோய்கள், என்பது, மருந்திற்பீராதது உடலைப்பற்றிவரும் நோயும், உயிரைப்பற்றிவரும் பிறவிநோயும் ஆம். அளி - கிருபை. (6)

நின்னாவார் பிறான்றி நீயே யானாய்
நீனைப்பார்கண் மனத்துக்கோர் வித்து மானாய்
மன்னானாய மனைவாககோர ரமுத மானாய்
மறைநான்கு மானாயா தங்க மானாய்
பொன்னானாய மணியானாய் போக மானாய்
பூமிமேற் புகழ்த்தக்க பொருளே யுன்னை
என்னானை தென்னானை யென்னி னல்லா
லேழையே நென்சொல்லி யேத்து கேணே.

7-(இ-ள்) நின்னாவார் - உன்னைத்தவிற, பிறான்றி - வேறொருவரும் இல்லாமல், நீயேயானாய் - நீயேதனிமுதல்வனாய் விளங்குகின்றனை, நீனைப்பார்கள் - (உன்னை அன்புடன்) நீனைப்பார்களது, மனத்துக்கு - மனத்திற்கு, ஓர் வித்துமானாய் - ஒப்பற்றமுதற்கருவி

ஸ்தையாயினே, மன்னொளய் - அரசனாயினே, மன்னவர்க்கு - அரசர் களுக்கு, ஓர் - ஒப்பற்ற, அமுதமானாய் - தேவமிர்தமாயினே, மறை நான்கும் - நான்கு வேதங்களுடன், ஆறு அங்கமானாய் - அவறறிந்த அங்கங்களாய் விளங்குகின்ற ஆறு சாஸ்திரங்களுமாயினே, பொன்னொளய் - பொன்னாயினே, மணிஆளய் - இரத்தினவகைகளுமாயினே, போகமானாய் - சுகாதீதவடிவுமாயினே, பூமிமேல் - இப்பூமியின்மேல், புகழ்த்தக்க - புகழ்த்தக்க, பொருளே (அரிய) பொருளே, உன்னை - உன்னை, (தேவரீரை), என்னொளய் - எப்பொருளாயினாய், என்னொளய் - எப்பொருளில் எவ்வடிவமாயுள்ளாய், என்னின் அல்லால் - என்று துதிப்பதல்லாமல், ஏழையேன் - அறிவில்லாதநாயேன் என்சொல்லி - என்னென்றுகூறி, எத்துவேன் - (வியந்து) துதிப்பேன், (எ-று).

(கு-ரை) நான் கடவுள் என்று கூறுதல் பெருந்தவறு, கடவுள் நான் என்றுகூறும் மதக்கினராதலின், நீ மற்றைப்பொருளாக ஆவாயேயல்லாமல் மற்றைப்பொருள் நீயாக ஆதல் இல்லவேயன்றார். இனி நினைனையொப்பார் பிறரின்மையின் நீயே நினக்கு ஒப்பாவாய். என்று கூறலும் பொருந்தும், நினைப்பார்கள் மனத்து முனைத்துப் பின்னர் பெரும்பயன் தருதலின் 'மனத்துக்குவித்து' என்றார். மனத்துக்குவித்து - மனமாகிய நஞ்செய்க்குவிதை. (7)

அத்தாவுள் னடியேனை அன்பா வார்த்தா

யருணைக்கிற் றீர்த்தநீ ராட்டிக் கொண்டாய்

எத்தனையு மரியைநீ யெளியையானு

யெனையாண்டு கொண்டிரங்கி யேன்றுகொண்டாய்

பித்தனேன் பேதையேன் பேயேனாயேன்

பிழைத்தனக ளெத்தனையும் பொருததாயன்றே

இத்தனையு. மெம்பரமோ வைய வையோ

வெய்பெருமான திருக்கருணை யிருந்தவாறே.

8-(இ-ள்) அத்தா - என் தலைவனே, உன் அடியேனே - உனது அடியவனாகிய என்னை, அன்பால் - (நின்னிடமுள்ள) கிருபையினாலே, ஆர்த்தாய் - நிறைத்துவிட்டாய், அருள் கோக்கில் - (உமது) கிருபாகடாகூத்தினால், தீர்த்த - என்பாவந்தீரும்படி, நீராட்டிக் கொண்டாய் - (உனது அருட்குளத்தில்) நீராடும்வண்ணம் செய்தாய், (அப்படிப்பட்ட நீ), எளியயானாய் - (உனது அடியவனாகிய் எனக்குக்) காணச்சலபமானாய், (மேலும்) எனே ஆண்டுகொண்டு - என்னை உன்கீழ் ஆட்படுத்திக்கொண்டு, இராங்கி - மனமிரங்கி, ஏற்றுக்கொண்டாய் - (உனது அடியவருள் ஒருவரை) ஏற்றுக்கொண்டாய், (யானே) பித்தனைன் - பித்தனைப்போன்று புத்திரியில்லாதவனாயிருக்கின்றேன், பேதையேன் - மூடனாகவுமிருக்கின்றேன், பேயன் - பேய்போன்று கொடியவனாகவுமிருக்கின்றேன், நாயேன் - நாய்போன்று எளியவனாகவுமிருக்கின்றேன், (இப்படிப்பட்டயான்) பிழைதனை எதனையும் - செய்த குற்றங்கள் எவ்வளவோ அவ்வளவையும், பொறுத்தாய் - பொறுத்துக்கொண்டாய், ஐய - தலைவனே, இத்தனையும் - இவ்வளவு தீச்செயல்களையும், எம்பரமோ - என்னால் தாங்கக்கூடியவைகளா?, எம்பெருமான - மெதுபெருமானே, திருக்கருணை - நினது திருவருள், இருந்தவாறு - என்பால் வந்தமைத்தது எத்தகைதது, (எ-று).

(கு-ரை) ஐயோ - இரக்கக்குறிப்பு, ஆர்த்தல் - கட்டுதல், அருள்நோக்கில் தீர்த்தநீராட்டல் - சட்சதீகையினால் ஞானஸ்நானம் செய்வீததல், எத்தனையும் அருமை - அருமையின் எவ்வளவு எவ்வளவோ அவ்வெல்லையையுடைய அருமை - அருமை, எளிமை என்பன ஈண்டு காட்சிக்கு அருமையும் எளிமையும் ஆம், ஏன்றுகொள்ளல் - அடியவரை ஏற்றுக்கொள்ளல், பேதை - அறிவிலாதவன், பிழைத்தல் - குற்றம்செய்தல். (8)

நுலம்பொல்லேன் குணம்பொல்லேன் குறியும்பொல்லேன்
குற்றமே பெரிதுடையேன் கோலமாய்

நலம்பொல்லே ஞன்பொல்லேன் ஞானி யல்லே
 னல்லாரோ டிசைத்திலே னடுவே நின்ற
 விலங்கல்லேன் விலங்கல்லா தொழிந்தே னல்லேன்
 வெறுப்பனவு மிகப்பெரிதும்பேச வல்லேன்
 இலம்பொல்லே னிரப்பதேயீயமாட்டே
 னென்செய்வான் றேன்றினே னேழையேனே.

9-(இ-ள்) குலம்பொல்லேன் - பொல்லாத (ஈன) குலத்
 தையுடையேன், குணம்பொல்லேன் - தீயகுணத்தையுடையேன்,
 குறியும்பொல்லேன் - தோற்றத்திலும் தீயேன், குற்றமே - கீமையே,
 பெரிதுடையேன் - மிக்குடையேன், கோலம்ஆய - அழகுடைய,
 நலம் - நன்மைக்கும், பொல்லேன் - தீயேன், நான் பொல்லேன் -
 நான் கொடியவன், ஞானியல்லேன் - (மெய்யறிவுபடைத்த) ஞான
 வானல்லேன், நல்லாரோடு - நற்குணமுடைய பெரியார்களோடு,
 இசைத்திலேன் - சேர்ந்திருக்கவில்லை, நடுவேநின்ற - (மக்களுக்கும்,
 ஊர்வனவற்றிற்கும்) நடுவிலேயிருக்கின்ற, விலங்கல்லேன் - (சில
 நற்குணமுடைய) விலங்குகூட யானல்லேன், (ஆயினும் சற்றையோ
 சிப்பின்), விலங்கல்லாது ஒழிந்தேன் அல்லேன் - விலங்கினது தீய
 குணத்தைப்பெறாது இருந்தேனில்லை, வெறுப்பனவும் - (யாவரும்
 மிக) வெறுக்கக்கூடியவைகளை, மிகப்பெரிதும் - மிகவும் அதிகமாக,
 பேசவல்லேன் - பேசுதலில் வல்லவனாயினேன், இலம்பொல்லேன் -
 (கையில் ஒன்றும்) இல்லாத தீயோனாவேன், இரப்பதே - (யான்பிற
 ரிடத்துச்சென்று யாசகஞ்செய்வனே (அன்றி), ஈயமாட்டேன் -
 (யான் ஒருவருக்கும் ஒன்றும்) தரமாட்டேன், ஏழையேன் - (சிறி
 தும்) அறிவில்லாதயான், என்செய்வான் - யாதுசெய்யும்பொருட்டு,
 தோன்றினேன் - இவ்வுலகத்திற்பிறந்தேன், (எ-று).

(கு-ரை) குறி - தோற்றம், கோலம் - அழகு, நலம் - நன்மை,
 இசைதல் - சேர்தல், பொல்லாதவன் - தீயவன், இரத்தல் - யாசித்
 தல், இறத்தல் - உயிர்நீத்தல், ஈதல் - கொடுத்தல், ஏழை - பொரு

ளில்லாதவன், அல்லது “ அறிவில்லாதவன் எனப்பொருள்படும் ”
தோன்றுதல் - பிறத்தல் (உற்பத்தியாதல்). (9)

சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டுந் தந்து
தரணியொடு வாளுளத் தருவ ரேனும்
மங்குவா ரவர்செல்வ மதிப்போ மல்லோ
மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்லா ராகில்
அங்க மெலாந் குறை ந்தமுரு தொழு நோயரா
யாவுரித்துத் தின்றுழலும் புலைய ரேனும்
கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்ப ராகி
லவர்கண்டிர் நாம்வணங்குங் கடவு ளாரே.

10-(இ-ள்) சங்கநிதி - சங்குவடிவம்போன்ற செல்வத்தையும், பதுமநிதி - பதுமவடிவமான செல்வத்தையும், இரண்டும்தந்து - (ஆகிய) இவ்விரண்டையுந்தந்து, தரணியொடு - இவ்வுலக ஆட்சியுடன், வான்ஆள - தேவலோகத்தையும் ஆளும்படி, தருவர்ஏனும் - (ஒருவர்) எனக்குக்கொடுத்தாலும், (அவர்), மாதேவர்க்கு - சிவபெருமானுக்கு, ஏகாந்தர் அல்லராகில் - தனிப்பட்ட (மனஒருமையுடைய) பத்தர்களாயில்லாவிட்டால், மங்குவார் - கெட்டவர்களாகிய, அவர் செல்வம் - அவர்களது திரவியத்தை, மதிப்போம்அல்லோம் - (யாம் ஒரு பொருளாக) மதிக்கமாட்டோம், (அப்படியின்றி), அங்கமெலாம் - உற்புக்களெல்லாம், குறைந்து - குறையப்பெற்று, அமுரு - அமுசி, (நாற்றம்வீசும்படியான), தொழுநோயராய் - குட்டநோயையுடையோராய், ஆ உரித்து - பசவைக்கொன்று (அதன்தோலை) யுரித்து, தின்று - (மாமிசத்தைப்) புசித்து, உழலும் - சஞ்சரிக்கின்ற, புலைய ரேனும் - சண்டாளர்களாயினும், கங்கை - கங்காநதியை, வார்சடை - (தமது) நீண்ட சடையில், கரந்தார்க்கு - மறைத்துவைத்தவராகிய சிவபெருமானுக்கு, அன்பராகில் - பத்தர்களானால், அவர் - அவர்கள், நாம்வணங்கும் - யாம் வணங்குதற்குரிய, கடவுளார் - தெய்வமாவார், (எ-று).

(கு-ரை) கண்டிர் - முன்னிலையசை, சங்கநீதி - சங்குவடிவி
தனதாகிய பொக்கிஷம், பதுமநீதி-தாமரைப்பூவடிவ்னதாகியபொக்
கிஷம், இவை குபேரனுக்குரியது, சங்கம், பதுமம் என்பன தமிழில்
கோடியைக்கோடியால் பெருக்கிய பேரெண்களைக் குறிப்பனவாத
லின் அவ்வளவு செல்வம் எனப்பொருள் கோடல் மிகவும்பொருந்
தும், வான் - தேவலோகம், மங்குதல் - குறைவுபடுதல், அங்கம் -
அஃயம், தொழுநோய் - குட்டநோய், புலையர் - சண்டாளர்கள்,
கரத்தல் - மறைத்தல், (10)

செங்கானல் வெண்குருகு பைங்கான
 லிரைதேருந் திரு வையாதே.
 மன்பாய வயலருகே மரமேறி
 மந்திராய் மடுக் கடோறும்
 தேன்பாய மீன்பாயச் செழுங்கமல
 மொட்டலரும் திரு வையாதே.
 பாரோடு விசம்பளந்து கடிநாறும்
 பொழில்
 குன்றெலாங்குயில் கூவக் கொழும்பிரச
 மலர்பாய்ந்து வாச மல்கு
 தென்றலா ரடிவருடச் செழுங்கரும்பு
 கண்வளருந் திரு வையாதே.
 இஞ்சாயலினர் தெங்கின் பழம்வீழ
 லினமேதி யிருந்தங் கோடிச்
 செஞ்சாலிக் கதிருழக்கிச் செழுங்கமல
 வயல்படியுந் திருவையாதே.
 கோலோடக் கோல்வளையார் கூத்தாடக்
 குவிமுலையார் முசத்தினின்று
 சேலோடச் சிலையாடச் சேயிழையார்
 நடமாடுந்திருவை யாதே.
 செண்டாடு புனற் பொன்னிச் செழுமணிகள்
 வந்தலைக்குந் திருவை யாதே.

திரு அகிகை வீரட்டானம். (6)

தன்னை யடைந்தார் வினைதீர்ப்ப தன்றோ
 தலையாயவர்தங் கடன்.

காத்தாள் பவர்கா வலிகழந் சமையால்.
 பொன்போல் மிளிர்வதோர் மேனியினீர்.

நமச்சிவாய திருப்பதிகம் .(7)

சொற்றுணை வேதியன் சோதி

வானவன்.

நமச்சிவாயந் திருப்புகழ் (3)

காதலாகிக் களிந்து கண்ணீர் மல்கி ஓதுவார்.
வேத நான்கினு மெய்ப்பொருள்.
வம்பு நாண் மலர் வார்மது வெரப்பது.
குணம்பல நன்மைகள் இல்லார்.
மந்தரம்மன பாவங்கள்.
கஞ்சி மண்டையர்.
கையிலுண் கையர்கள்.
வெஞ்சொன் மிண்டர்.

கோளறுபுகழ் (4)

வேயுறுதோள.
உருவளர் பவளமேனி, யொளிநீ றணிந்து.
நஞ்சணி கண்டன்.

திருவையாறு. (5)

புலனைந்தும் பொறி கலங்கி நெறிமயங்கி
யறிவுழிந்திட் டைம்மே லுந்தி
அலமந்த போது.
வலம்வந்த மடவார்க ணடமாட
முழுவதிர யழை யென்றஞ்சிச்
சிலமந்தி அலமந்து மரமேறி
முகில் பார்க்கும் திருவையாறே
கடலேறித் திரைமோதிக் காவிரியி
னுடன் வந்து கங்குல் வைகித்
திடலேறிச் சரிசங்குஞ் செழுமுத்தங்
கின்றலைக்குந் திருவையாறே.
கொங்கானப் பொழிநுழைந்து கூர்வாயா
விறகுலர்த்திக் கூத னீங்கிச்

செங்கானல் வெண்குருகு பைங்கான
லிரைதேநுந் திரு வையாறே.
மான்பாய வயலருகே மரமேறி
மந்திபாய் மடுக் கடோறும்
தேன்பாய மீன்பாயச் செழுங்கமல
மொட்டலரும் திரு வையாறே.
பாரோடு விசும்பனந்து கடிநாறும்
பொழில்

குன்றெலாங்குயில் கூவக் கொழும்பிரச
மலர்பாய்ந்து வாச மல்கு
தென்றலா ரடிவருடச் செழுங்கரும்பு
கண்வளருந் திரு வையாறே.
இஞ்சாயலிளந் தெங்கின் பழம்வீழ
ளிளமேதி யிருந்தங் கோடிச்
செஞ்சாலிக் கதிருழக்கிச் செழுங்கமல
வயல்படியுந் திருவையாறே.
கோலோடக் கோல் வளையார் கூத்தாடக்
குவிமுலையார் முகத்தினின்று
சேலோடச் சிலையாடச் சேயிழையார்
நடமாடுந்திருவை யாறே.
செண்டாடு புனற் பொன்னிச் செழுமணிகள்
வந்தலைக்குந் திருவை யாறே.

திருஅதிகை வீரட்டானம். (6)
தன்னை யடைந்தார் வினைதீர்ப்ப தன்றோ
தலையாயவர்தங் கடன்.

காத்தாள் பவர்கா வலிகழ்ந் தமையால்.
பொன்போல் மளிர்வதோர் மேனியினீர்.

நமச்சிவாய திருப்பதிகம் .(7)
சொற்றுணை வேதியன் சோதி
வானவன்.

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை.
கோவினுக் கருங்கங் கோட்டயில்லது நீண்முடி.

திருப்பூவணம். (8)

புயல் பாய்ச்சடை.
தன்னடியார்க்கருள் புரிந்த தகவு.
பொன்னனைய திருமேனி.
செறிகலுந் திருவடி

ஸ்ரீ கயிலாயம். (9)

கச்சாக நாக மசைத்தாய் போற்றி.
வானத்தார் போற்று மருந்தே போற்றி.
தேவரறியாத தேவே போற்றி.
பல்லுயிராய்ப் பார்தோறு நின்றாய் போற்றி.
மேலவர்க்கு மேலாகி நின்றாய் போற்றி.

திருத்தாண்டகம். (10)

ஒப்புடையமாதரு மொண் பொருளுநீ

